

CURS 2016-17
NÚMERO 23
1€

TRAC@

LA REVISTA DE L'INS LLAGOSTERA

Índex

- 1- PRESENTACIÓ
- 2- 20è ANIVERSARI
- 3- 1r TRIMESTRE
- 4- 2n TRIMESTRE
- 5- 3r TRIMESTRE

REDACCIÓ _____ Tots els alumnes de 2n d'ESO Optativa REVISTA
PUBLICITAT _____ Alumnes voluntaris de 2n d'ESO
COORDINACIÓ _____ Montse Casadevall

PORTADA _____ Mònica Rodríguez i Carla Vázquez
LOGO 20è AIVERSARI _ Pau Xirgo
CONTRAPORTADA ___ Alumnes Optativa REVISTA
COMPAGINACIÓ _____ Impremta Monserrat
COL-LABORADORS ___ Professors, alumnes i exalumnes
LA FAN POSSIBLE ___ Comerciants, empresaris, pares i amics

Gràcies a tots!

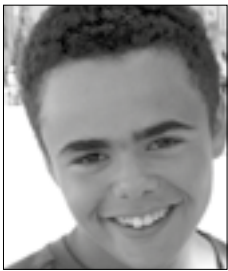

Presentació

Aquest curs hem fet TRACA divuit alumnes de 2n d'ESO. Cadascú de nosaltres ha redactat un autoretrat per **presentar-nos** i d'aquesta manera, explicant com som i què ens agrada, **presentar-vos** la nostra revista, la de tots, la de l'institut en el seu 20è aniversari.

Veureu que en l'equip redactor hi ha *els de poques paraules*: en Joan, en Marouan, la Marina, la Salma, l'Aaron, la Fatou, la Naiara i els dos Paus.

I *els més expressius*: la Carla, l'Alba, la Mònica, en Menna, l'Ada, la Laura, la Júlia i les dues *Andreas*.

Aaron

Sóc moreno amb els cabells arrissats i de color castany. Sóc baixet i amb els ulls marrons. Tinc dos ulls, un nas i una boca (com si fos l'únic! Com veieu també tinc sentit de l'humor). M'agrada dibuixar i vestir de color negre. Sóc un nen

molt actiu però vago a la hora d'estudiar i m'agrada dormir.

També m'agrada molt anar amb *scooter freestyle* perquè estic amb els amics i puc fer el que vulgui, també perquè m'ho passo bé.

Si parles amb la meua família tindràs moltíssimes opinions: els meus avis paterns diran que "*soy muy buena niña y que los ayudo mucho*", el meus altres avis et diran que sóc la seva neta gran i que vaig ser la seva primera alegria, els germans dels meus pares (que només són dos) et diran que sóc molt extravertida i que sempre estic rient, en Bru el meu germà et dirà que sóc pesada dient-li que les modes no serveixen i preparant-lo per l'institut, els meus pares et diran que sóc molt responsable a l'institut i que hauria d'ajudar més a casa (això és veritat) i pel que fa la meua única cosineta, la Nora, et dirà que m'encanta fer de cangur i que em vaig posar molt contenta de la seva arribada.

Així sóc jo nois,...

Ada

Jo sóc l'Ada i he redactat traca aquest any. Ha sigut molt divertit escriure per la revista, en concret m'ha encantat poder dir la meua opinió sobre tants temes en una revista com aquesta.

Em definiria com una fanàtica del bàsquet, de la lectura i de les manualitats, una persona feminista que normalment no segueix les modes. Per altra banda podria dir que no em porto bé amb la gent masculista, homòfoba, racista i tota aquella gent que fa la vida difícil a una sola persona només passant per sobre dels seus drets.

M'agraden molt els animals...Per mi són com persones i en tindria tota la casa plena, si em deixessin, és clar!

Si preguntes als meus amics, a aquells que em coneixen de tota la vida, als que a la primària ens vam fer molt amics o fins i tot als que he conegut a l'ESO et diran que m'agraden les històries dramàtiques, ajudar a la gent i sobretot aconsellar. Et diran que sóc una miqueta pesada i que de vegades en comptes d'ajudar la "*pifio*". Això sí també et parlaran del meu optimisme i de lo reivindicativa que sóc i que m'agradaria fer alguna cosa per a un món millor.

Alba

Sóc l'Alba, una de les que fa TRACA aquest curs.

M'agrada la música, toco la guitarra. També m'encanta llegir i els animals. De gran voldria ser veterinària.

No m'agrada gens anar a l'institut, i crec que no sóc l'única. Tampoc m'agrada la gent que maltracta els animals.

La meua passió és jugar a videojocs, llegir, dormir i menjar. La veritat és que sóc bastant vaga.

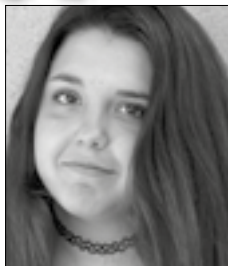
Tinc amics molt bojos, com jo! Sempre quedem per dinar o berenar, i després anem a algun lloc que estigui al costat per fer el boig. Potser els coneixeu, són la Fatou, la Marina, en Menna, l'Ada, la Corina i la Paula. Són els millors!

El color que més m'agrada és el blau, i si no ho he dit encara, m'encanta veure sèries.

No he repetit mai curs, i viatjo molt. Algun dia m'agradaria viatjar a Tokio, Japó.

Un dia a la setmana faig natació, i jo crec que és l'esport més bo de tots, però només ho penso perquè és el meu preferit, i després, el bàsquet.

Andrea B.

Em dic Andrea, tinc 13 anys i vaig a 2n A. La música és la meva vida. M'encanta cantar, compondre, patinar, veure series, llegir... i vaig triar l'optativa TRACA perquè m'agrada escriure i em sembla interessant redactar a la revista.

Andrea E.

Em dic Andrea, tinc 14 anys. Els meus números preferits són el 12-21-22, i els meus colors preferits són el blanc, el negre i el rosa. Jo sóc de Còrdova, però visc aquí, a Llagostera.

M'agrada molt *l'Anime*, ho veig des de petita, *Dragon ball*, *Detective Conan*, *Sakura la cazadora de cartes*, *Naruto*... Ara no en veig molts, però si em preguntes sobre qualsevol *anime* pot ser que em soni sense que l'hagi vist. *L'Anime* que més m'agrada és una pel·lícula *Totoro*, de fet tinc moltíssimes coses d'aquest personatge. També he vist moltes pel·lícules relacionades per exemple: *el viatge de shihiro*.. A més a més he llegit manga, però molt poc. Estic molt aficionada als videojocs *gamer*, de petita jugava al *final fantasy*, *resident evil*... i encara hi jugo a aquests jocs i a molts més, i per la 3DS! El meu tipus de música és el k-pop per exemple: *BTS*, *EXO*, *Twice*, *BlackPink*... O bé música que escoltava de petita: *Los atlánticos*, *ska-p*, *extremo duro*, *raps*.. El meu estil de roba és el que em ve de gust, tot depèn del dia, però normalment vaig de negre o blanc.

Carla

Em dic Carla, tinc 13 anys i el setembre en faré 14. Sóc morena, amb els ulls marrons, i una mica intel·ligent (bé, dic a l'hora dels exàmens; en la vida, ja es veurà). La meua personalitat no es cap joia, a vegades amb diuen que

soc *borde*. Podria dir que des que soc a l'institut he perdut timidesa a l'hora de expressar els meus pensaments envers les altres persones, i no hem fa tanta vergonya parlar en públic. Ara es podria dir que sóc més sociable, tot i que segueixo sent *borde*.

De la meua vida, diria que visc amb els meus pares, tinc

una germana més gran, te 19 anys, i que tinc dues mascotes: un gos (pastor alemany) i un conill (toy). Actualment visc en una casa en una urbanització.

De la meua infància no hi ha molt per explicar, sincerament considero que he sigut una nena feliç, tenia amics, els meus pares i la meua germana em consentien molt i els estudis sempre m'han anat prou bé. A veure la meua vida no ha estat sempre feliç, ja que en molts moments ho he passat realment malament: quan era petita em varen diagnosticar després de 2 anys vomitant a cada moment, que era celíaca (és una malaltia, la qual no et deixa ingerir gluten, i gluten en porten quasi tots els aliments elaborats, ja que el gluten es pot trobar en la farina i en altres cereals), aquesta intolerància m'ha fet sempre més tímida i ho confesso: de vegades m'he sentit com si fos la persona que no lligava, quan anava a algun esdeveniment on hi havia menjar, sentia el típic comentari: "... pobreta que ella no en pot menjar". Era el típic comentari de pena que amb 5 anys no vols escoltar, ja que et fa sentir *la rara que no pot menjar*. Però també considero que la celiaquia m'ha obligat a menjar més sa, i a valorar més el que tinc.

La meua adolescència, bé, no se si és correcte parlar d'adolescència a la meua edat però jo la utilitzo. La meua adolescència no va començar en bon peu, quan feia 6é de primària em varen comunicar que la meua mare i la meua àvia tenien càncer, considero que aquell any em va suposar un canvi real. Diria l'horrible que va ser veure a la meua mare i a l'àvia, després d'una operació, fent quimio, la pèrdua del cabell, anar caminant i sentir com la gent xiuxiueja: No te cabell? Però en comptes d'això diré que aquesta malaltia, de la qual mor gent cada dia, no va poder amb la meua família i va fer que la meua família s'unís més. Penses que no val la pena enfadar-se, que la vida és massa curta i que per molt que ho intentis acabaràs morint igual així que aprofita-la tot el que puguis.

I fins aquí la meua presentació, ara sabeu més com sóc, i encara que quasi sempre estigui rient la meua vida mai ha estat fàcil, però ara mateix sóc feliç.

Fatou

Sóc la Fatou Yalcouye, una de les alumnes de TRACA.

Us explicaré el que més m'agrada. Faig bàsquet dos dies a la setmana. El meu color preferit és el rosa. De gran jo voldria ser policia. El meu menjar preferit és la pizza.

Durant els meus dies lliures a vegades dibuixo o ajudo a la meua mare a casa. El meu lloc preferit per viatjar és Nova York.

Presentació

Joan

Em dic Joan i tinc 15 anys, sóc alt, cabells color castany i tinc els ulls marrons. M'agrada sortir al carrer, practico scooter que és un esport no massa conegut comparat amb altres. Es tracta de fer trucs amb el patinet (scooter) mentre estàs saltant d'una rampa o des del terra. També m'agraden molt els jocs d'ordinador, jugo amb els meus amics metre parlem per una aplicació que es diu *Discord*. Així és com sóc jo i el que faig habitualment.

Júlia

Us explicaré una mica sobre la meva vida i com sóc. Sóc una noia riallera, però aquesta virtut, cada cop em preocupa més, ja que ric en tots els moments fins i tot en els moments més inadequats. Sóc bastant perseverant, si tinc un objectiu al cap, ho aniré intentant fins a complir-lo. Odio rendir-me, ho odio, per què després em sento inútil. Sovint, quan he de fer tasques, ho deixo tot per el final. Sóc una mica tossuda. Sóc tímida, bastant tímida, i això de vegades em molesta moltíssim, no sóc la noia que treu les millors notes de l'institut, ni del curs, ni de la classe, però tampoc trec notes molt horribles. Jo sóc bastant indecisa, mai tinc les idees clares del tot, per això no sé encara què m'agradaria ser de gran, quin grau estudiar per treballar en un ofici, però d'algo que estic segura és que, si puc, aconseguir viure del ciclisme, doncs no ho dubtaré.

La meva infància no va ser gaire diferent de les demés. Jo vaig néixer a Paris, sóc francesa. Als dos anys ens vàrem traslladar a Caldes de Malavella, allà vaig passar gran part de la meva infància, i vaig fer les meves primeres amistats. Als 11 anys ens vàrem tornar a traslladar i vivim a Llagostera. Vaig anar al col·legi del Puig de Cadiretes, allà vaig tenir noves amistats. Tot i que només hi vaig estar un any, l'escola del Puig va ser molt especial per a mi. No sabria què més dir de la meva vida, ja que des que vam marxar de Caldes als 10 anys, la meva vida ha seguit endavant sense gaires novetats.

Ara explicaré el que mes m'ha marcat a la vida i el que va provocar que em dediques amb tant d'esforç i il·lusió al ciclisme. El motiu real d'aquesta afició va ser la diabetis, al diagnosticar-me diabetis als 7 anys em va canviar la vida completament, però no és pas pitjor. Vaig canviar la

manera de veure la vida, ara la puc veure des d'un costat diferent, més sa. Els metges em van dir que lo millor per afrontar amb facilitat aquest problema seria fer esport; i en aquest moment va ser quan vaig començar a fer ciclisme, l'esport que mes m'apassiona. I fins aquí la meva història, no és gaire extensa però si és curta és perquè encara sóc molt jove.

Laura

Vaig néixer el 14 de desembre del 2003 a Girona, els meus pares són l'Oscar i la Laura, sóc la germana gran de l'Oscar que té 12 anys, visc des de fa uns 11 anys a Llagostera però els primers mesos de la meva vida els vaig passar a Besanó. La

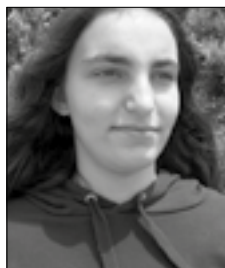
meva cosina Nerea és una de les persones més importants de la meva vida.

Tenim un gos des de fa poc més de 7 anys que és diu *Checker* és un *Dogo Alemany*.

Sóc de les petites del curs ja que vaig néixer l'últim mes de l'any i tot i així sóc de les més altes, tinc els cabells de color marró molt claret casí *rubia*, els ulls de color entre marró clar i verd.

M'agrada portar alguna cosa de la marca *Vans*, és com un segell que em defineix. El blau és el meu color preferit i l'animal que més m'agrada és el cavall.

Generalment sóc molt simpàtica i sociable. I ara ja sabeu una mica més de mi.

Marina

Sóc la Marina i m'agrada llegir, menjar i jugar a bàsquet.

La gent normalment m'explica els seus problemes perquè sé escoltar-los i confien en mi, he de conèixer molt bé a algú per confiar-hi jo també, ja que sóc més

reservada.

M'agrada molt estar amb els meus amics i ens ho passem molt bé junts perquè fem les nostres ximpleries i parlem de temes que ens semblen interessants.

Com ja sabreu, alguns alumnes de 2n d'ESO fem la revista de l'institut, TRACA i, esperem que aquest any la gaudiu tant com nosaltres hem gaudit fent-la. Hi hem posat moltes hores en cada tema i moltes ganes de veure el resultat final i... bé aquí el teniu.

Presentació

Maruan

Em dic Maruan, tinc 15 anys. Sóc un nen bastant "boig" per dir-ho d'alguna manera, sempre que estic amb els amics fem tonteries per divertir-nos però tenim límits, tampoc ens posarem aquí a robar un banc només perquè ens pugui

semblar divertit...

M'agraden els videojocs de l'ordinador, també llegir llibres, i quan estic avorrit miro *anime*, és un tipus de dibuixos japonesos. No sóc el típic nen que li agrada jugar a futbol o coses així, sóc més de les noves tecnologies o de llegir tant *manga* com novel·les, sempre estic amb els amics: amb els d'aquí, ens coneixem personalment, i amb els d'altres llocs del món, es podria dir que mai estic sol, sempre m'agrada anar amb gent o parlar amb qui sigui.

Menna

Sóc molt alta i a l'extrem d'aquesta torre, tinc una *mata* de cabell enorme. Sóc una persona molt ambiciosa i en alguns casos puc arribar a ser-ho massa. Per això m'identifico molt bé amb la Mònica Gellers, de *Friends*.

Em porto molt bé amb alguns professors, puc parlar amb ells de gairebé qualsevol cosa. La meva cantant preferida és la Lady Gaga, per la seva originalitat i diferència amb els demés cantants. No m'he vist encara *13 reasons why* perquè no m'ha cridat gaire l'atenció -no em mateu si-us-plau-. Tot i així sí que estic molt viciat a algunes pel·lícules i sèries com ara: *American Horror Story*, *Scream*, *Cougar Town*, *Bates Motel*, *Friends*... una gran varietat que no enganxa ni amb cinta adhesiva.

Les meves relacions són un tant variades: dues amigues viciades als *pokemons* i a Harry Potter, una altra amiga que li encanten les històries verídiques i conèixer a gent que ha passat per mals tràngols, un amic meu que sempre està a casa donant-li al sac de boxegi, una noia que s'enfada amb la gent si no li donen *likes*; la gran enamorada de Bruno Mars; l'experta en anglès i la meva cosina que és la fan número 1 de la model que ha revolucionat a *Victoria's secret*, la Taylor Hill.

Mònica

Bé, ja ho dic d'entrada, aquest "treball" no és molt "sofisticat" que diguem però no passa res, lo sofisticat parlant de textos no ens agrada als alumnes. Jo em dic Mònica Rodríguez sóc una alumna de l'INS Llagostera i vaig a la classe de 2 d'ESO B. Visc a Llagostera i

a Calonge. Vaig venir a Llagostera a 4t de primària. No tinc res de diferent amb l'altra gent, només que jo estic aquí escrivint com sóc perquè és el que toca, però la meva descripció és bàsicament que sóc una persona més en aquest poble, en aquest país, en aquest món. Sóc una persona molt directa i quan no m'agrada algo no em costa demostrar-ho (bé, això em diuen els amics i la família), trobo que si hi ha algo que has de dir a una persona doncs li dius perquè no serveix de molt callar les coses. Pateixo atacs d'ansietat quan hi ha algo que realment em molesta, per sort la gent que m'envolta m'ajuda i els hi importo. Em motivo fàcilment quan algo realment m'agrada i em sento còmode. Ara sóc una adolescent que l'únic que vol fer és estar amb les amigues, anar a veure partits de futbol americà del seu germà, a la que li fa pal anar al insti però hi va, que vol estar amb la família i VIURE una vida que pugui recordar quan sigui una *vieja*.

Ara toca explicar les meves aficions...a veure jo des de petita que ballo, va que us explico una anècdota; jo anava a classes de sevillana per què era molt xula, i la filla de la professora m'estirava dels cabells...perquè s'avorria mira, i em vaig desapuntar. També feia hip hop, patinatge, les típiques coses de quan ets petita i els teus pares t'apunten a tot. Però bé, m'agrada molt ballar, encara que em fa vergonya i a vegades ho faig molt bé, com per exemple; des de les grades (quan vaig a partits) faig de *cheerleader*. Jo que mai em veig virtuts, ara veig que tinc una; que no em costa res pillar les coreografies, només de veure-ho dues vegades o tres ja em queda.

Teníem tres gossos, dels quals ara només en tenim una, la Lassye que l'estimo...massa! Però, és el que té tenir una mascota des que no tenies ni consciència del que feies, ara tenim un altre gosset, en Bultaco, que és el de la meva madrastra. *Bueno* va, ja està. No espero que us agradi ni res, només que hagueu passat una estona interessant-vos una mica per la meva vida resumida, ara ja sabeu més de mi.

Naiara

Em dic Naiara Torrent, tinc 13 anys, visc a Aigües Bones (Caldes de Malavella). No sóc ni molt alta ni molt baixa, tinc els cabells de color marró clar i els ulls com la mel.

Presentació

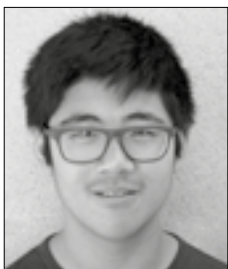
Sóc una nena bastant alegre, m'agrada passar-ho bé, i fer esport, encara que no descarto el meu sofà. He practicat bastants esports: Karate, basquet, ballet, hip-hop, natació i rítmica. També sóc bastant expressiva i reconec que tinc moltíssim caràcter. També sóc molt empàtica amb la gent i m'agrada ajudar. M'agrada molt, però molt, la música: m'encanta! puc passar hores escoltant-ne, m'agraden estils diferents, *pop*, *trap*, *reggaeton*, *reggae*, i altres.

Pau G.

Sóc en Pau, un noi molt aplicat en l'assignatura i la veritat és que aquesta optativa és molt *xula*. Sóc alt tinc els ulls blaus i el cabell negre. M'agrada molt l'esport, sobretot anar en bici. Sóc simpàtic i amable però a vegades deixo

de ser-ho. També m'agraden molt els animals i tinc una gosseta, es diu Mia i té 4 anys, no la canviaria per res, els gossos i els gats són els meus animals preferits.

Pau L.

Em dic Pau, tinc 13 anys. Una de les coses que més m'agrada és fer esport perquè jugues amb els amics i et diverteixes més que estant sol. A vegades, quan no sé què fe, llegeixo.

Sóc tímid, no m'agrada que em facin fotos i m'enfado quan diuen coses sobre el meu país d'origen, Xina o sobre els *xinos*.

Salma

Hola, el meu nom és Salma. Vaig triar aquesta optativa perquè penso, i pensava, que seria interessant veure el meu nom sota del meus articles a la revista de l'institut. Em va agradar veure a TRACA de l'any passat les opini-

ons dels alumnes, com es podien expressar i m'agrada pensar que les nostres opinions les llegiran moltes persones.

20è aniversari de l'institut

20 ANIVERSARI

Aquest curs 2016-17 hem celebrat el 20è aniversari de l'institut. El curs 1996-97, en els barracons de Can Gotarra vam començar l'ESO, els primers alumnes que van fer EGB fins a 8è i van haver de continuar l'ensenyament obligatori fins als 16 anys. El curs 2003-04 vam estrenar l'actual edifici de l'institut. En aquesta secció especial de TRACA hem recollit diferents aspectes d'aquests 20 anys: socials, tecnològics, científics, etc. Hem parlat amb ex-alumnes. Al final també mirem una mica cap al futur. Reproduïm aquí el reportatge publicat a *El Butlletí* sobre l'inici de l'Institut a Llagostera el setembre de 1996.

Equip de redacció

L'ESO ARRIBA A LLAGOSTERA

El Butlletí - 11

L'ESO ARRIBA A LLAGOSTERA

Després del parènesi de les vacances d'estiu, arriba el setembre i les aules es tornaran a omplir d'alumnes disposats a començar el nou curs.

Per a alguns però, aquest serà un any de canvis: Llagostera s'endinsa de ple en la implantació de l'ESO (Ensenyament Secundari Obligatori). L'ESO està planejat com una etapa intermitja entre l'Educació Primària i l'Educació Secundària Postobligatòria. Segons la LOGSE (llei d'ordenació general del sistema educatiu) l'ESO aspira, en termes generals, "a promoure el desenvolupament integral de la persona en el plans intel·lectual, motor, d'equilibri personal i afectiu, de relació interpersonal i d'inserció social".

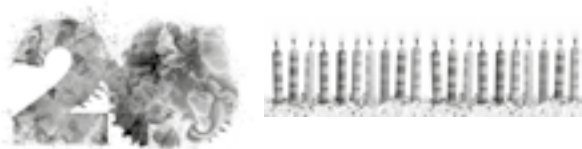
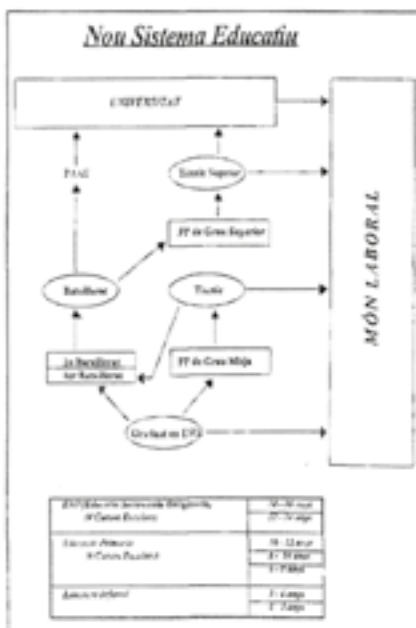
L'ESO consta de dos cicles (1r i 2n) de dos cursos cadascun, i afectarà els nois i noies de 12 a 16 anys (uns 130, aproximadament). Un cop acabada l'ESO, l'alumne rebrà el títol de Graduat en Educació Secundària. Llavors es veurà en disposició d'introduir-se al món laboral o bé de continuar estudiant. En el cas d'escollir la segona opció, l'alumne podrà començar el Batxillerat (l'equivalent al que fins ara eren el tercer de BUP i el COU) per accedir després a la universitat, o docantar-se per la Formació Professional de grau mitjà. El Batxillerat constarà de dos cursos on l'alumne podrà triar entre tres modalitats segons els seus interessos de cara al futur. D'aquestes tres modalitats, l'IES (Institut d'Ensenyament Secundari) de Llagostera n'ofertarà dues. Tant la tercera modalitat del Batxillerat com la Formació Professional haurà de cursar-se a una altra població.

És interessant tenir en compte que l'ESO cobreix els dos anys que van dels 14 als 16 de l'edat de l'alumne en què, per llei, encara no es pot treballar.

A més dels canvis estructurals, l'ESO suposarà una revolució total dels antics plans d'estudis. En totes les àrees, el currículum es compondrà de crèdits obligatoris, i comuns per a tots els alumnes, i crèdits optatius que s'aniran escollint al llarg dels dos cicles d'entre l'oferta del centre. Cada crèdit constarà de 35 hores lectives (és a dir, un trimestre).

Un punt importantíssim de la Reforma educativa és l'atenció a la diversitat i a les necessitats educatives especials. Es pretén actuar dins un marc més flexible, no tan homogeni com l'antic BUP, amb la idea que cada alumne es superi en funció de les seves possibilitats. El professorat haurà de copsar els diferents ritmes d'aprenentatge de cada alumne per aconseguir arribar al mateix fi amb diferents itineraris. Es parteix de la idea que no hi ha cap alumne igual i que per tant el treball ha d'adaptar-se a cada individu segons les seves necessitats. Per aconseguir tot això és bàsic poder comptar amb un grup-classe reduït i dissenyar un currículum prou diversificat per tal d'atendre totes les capacitats i demandes de l'alumne.

L'ESO es començarà a aplicar a Llagostera de manera progressiva. Així, el proper 16 de setembre els alumnes que l'any passat van cursar 6è i 8è, d'EGB començaran 1r i 3r d'ESO (els primers cursos de cada cicle) en les aules prefabricades provisionals instal·lades als terrenys de Can Gotarra, tot esperant tenir ben aviat l'IES definitiu.

El resultat d'un estira i arronsa amb les administracions

Engregar un institut no és feina de dos dies, i més encara quan des de les administracions s'ha emprès un reforma educativa de manera precipitada i desorganitzada. L'Associació de Pares i l'Ajuntament, encapçalats pels professors que formen l'equip directiu, han hagut de nedar a contracorrent per tal que l'IES de Llagostera pogués ser el que serà a partir del 16 de setembre: una realitat.

Les aules prefabricades que s'han aixecat a la urbanització de Can Gotarra són però només un esbós del que ha de ser l'edifici definitiu, que estarà ubicat a *Can Fanelerons*. Quan veurem doncs l'institut acabat? Pel que sembla, des de l'Ajuntament hi ha una clara intenció de pressionar per tal que s'iniciïn les obres a finals d'aquest any o a principis de l'any que ve i que pugui estar a punt abans d'acabar la legislatura vigent. Els professors però es mostren més escèptics i, per l'experiència que coneixen d'altres poblacions, ja es conformarien que pogués estar a punt pel 2005. Segons ells però, "això sí que depèn bàsicament de del fet que hi hagi una política molt perseverant des de l'Ajuntament en aquest aspecte".

El que a continuació expliquem és el seguit de dificultats que ha hagut de travessar l'IES de Llagostera per a poder iniciar el curs 96-97. No es tracta doncs de fer un article per alarmar ningú, sinó de deixar constància escrita dels problemes que s'han hagut de superar abans que l'institut no ha pogut obrir les seves portes.

Aquest era l'aspecte que oferien les aules prefabricades a principis d'agost.

L'institut provisional

Les aules prefabricades al parer dels professors són força còmodes. Tot i que mancades de sala d'audiovisuals, gimnàs i altres, estan equipades per fer-les el més habitable que sigui possible (tenen llum, calefacció,...). Un problema que pot haver-hi és el de la calor. Per això i per fer la zona més agradable seria necessari condicionar una mica el terreny plantant-hi arbres, posant-hi papereres, banes, alguna font...

El terreny destinat a l'institut inclou també uns metres quadrats destinats a l'esbarjo. Els professors de l'equip directiu van haver de fer una petició al departament d'Ensenyament per tal que el condicionessin amb *santuó* (un material sorrenc),

perquè es van adonar que la zona estava plena de runa i desnivells.

El material

La inversió que Ensenyament fa en tots els centres d'aquesta mena sembla ser de per si insuficient. Es doten els laboratoris amb material per a menys de la meitat dels alumnes que hi treballaran; el material (fotocopiadora,...) no és moltes vegades l'adequat per a les característiques del centre, la dotació de llibres de la biblioteca és nul·la, no es contempla la renovació del material obsolet o malmenat per l'ús,... Tot això fa que siguin els propis centres -amb l'ajut de les associacions de pares i els ajuntaments- els que hagin de fer-se càrrec d'aquestes despeses.

20è aniversari de l'institut

L'ESO ARRIBA A LLAGOSTERA

El Butlletí - 19

El menjador

Un dels temes que s'ha tardat a resoldre ha estat el del menjador. Descartades altres possibilitats -la més atraient era la possibilitat d'utilitzar les escoles públiques- serà el restaurant Can Merla qui acullí els alumnes de l'IES, per la qual cosa inevitablement el servei s'encareix (tot i que des del restaurant s'han fet mans i mànigues per assolir preus raonables i s'ha aconseguit una dotació de 200 pessetes per alumne per part d'Ensenyament). Val a dir que el propi restaurant ha hagut de contractar un monitor perquè es faci càrrec d'acompanyar els nens durant el trajecte, a més de proposar-los activitats de lleure per després de dinar.

El transport

Des del Consell Comarcal s'ha tingut cura de mantenir les dues línies que hi ha a l'escola pública (fins i tot amb alguna parada més) -tot i que per llei no hi està obligada que tots els alumnes són del terme municipal de Llagostera (excepte els de la urbanització Can Carbonell).

L'Associació de Pares

L'APA de l'institut -presidida per Carles Zerbst- es va constituir oficialment en una assemblea celebrada el 15 de Juliol passat. Fins ara la seva feina ha anat coordinada amb la de l'equip directiu i marcada principalment per l'objectiu d'arrencar l'institut de la manera més digna possible, alhora que s'ha intentat mantenir els pares informats. Actualment, a més de continuar treballant-hi, estan una mica a l'expectativa de les necessitats que aniran sorgint en un futur. Pel que sembla, començaran a definir la seva línia d'actuació a partir del mes d'octubre quan, en principi, la feina grossa d'endegar el centre estigui una mica més sota control i puguin començar a valorar les necessitats més immediates.

L'Ajuntament

El que des de l'Ajuntament es té molt clar és que l'Institut no és competència seva (a diferència de les escoles públiques). Tot i que s'han fet esforços per aconseguir la seva implantació a Llagostera el que no es faran seran dotacions o subvencions

periòdiques. Ara bé, l'alcalde i regidor local d'ensenyament, Narcís Casas, ha assegurat que es contemplaran les demandes concretes que puguin venir de l'IES, i intentaran complaure les que creguin veritablement necessàries. Pel que sembla doncs el consistori estarà a l'espera dels moviments d'Ensenyament. Segons quins siguin aquests, des de l'Ajuntament es valorarà la possibilitat de cobrir les demandes no satisfetes. És el cas de la feina de condicionament del terreny del voltant de l'IES. Per contra, però, si que s'han satisfet les demandes de trobar un local on els professors han pogut reunir-se durant una sèrie de mesos previs a l'inici del curs, alhora que s'ha gaudit del servei de la brigada municipal quan s'ha requerit. Les relacions amb l'Ajuntament, i amb l'Associació de Pares, també s'han establert a l'hora de coordinar les activitats extraescolars (en l'horari de l'institut es contempla l'existència de dues tardes lliures, que podran ser ocupades per una sèrie d'activitats que oferiran conjuntament el propi centre i l'Ajuntament).

BARRAQUETES, 13
17264 **Casal de la Selva (Girona)**
Tel 922 46 11 009
Fax 922 46 3283

ADV
VIATGES

CONEXIÓ INTERNET:
WWW.CONEXIÓ
TIME ADV VIATGES

VIATGES D'OCI

Viatges de curta i llarga distància, cap de setmana, excursions organitzades per a grups, turisme rural, vacances a muntanya, a la platja, esquí, balnearis...

VIATGES D'EMPRESA

Reserves d'hotel, billetatge d'avió, tren i vaixell, assegurances de viatge, tramitació de visats...

DVADVDVADVDVADVDV

L'ESO ARRIBA A LLAGOSTERA

El Butlletí - 15

A l'esquerra, la ubicació de l'IES a la Urbanització de Can Gotarra. A la dreta, el plànol de les aules prefabricades

L'ajut psicològic a l'alumne

Un altre dels punts conflictius al parer dels professors és el que fa referència al suport psicològic a l'alumne. Pel que sembla, de moment l'IES de Llagostera no comptarà amb la presència de cap psicopedagog ni psicoterapeuta. La raó d'això és que Ensenyament marca un mínim nombre de nens amb problemàtica greu. Si l'institut no arriba a aquest mínim (com és el cas del de Llagostera) es considera que no són necessaris aquests ajuts, ja que la plantilla de professors se'n pot fer càrrec. El problema rau en el fet que un psicopedagog no només és útil en casos molt greus, sinó que pot servir de gran ajut per orientar alumnes que puguin tenir problemes en aspectes concrets de la seva educació, sense arribar a ser casos extrems. I aquests ja no són tan escassos. És per això que el professorat

ha dit que pressionarà el que calgui per aconseguir un professional d'aquest camp.

El que sí que hi haurà és el que s'anomena Equip d'Assessorament Pedagògic, que no és més que un psicòleg que treballa conjuntament amb els professors a l'hora de dissenyar estratègies educatives.

Tots aquests problemes -que són similars als IES d'arreu- i els que sorgeixin amb posterioritat s'hauran d'anar solucionant sense descuidar-se de la tasca real que allà s'hi ha de dur a terme: l'educació dels nois i noies de Llagostera. En aquest aspecte cal aplaudir la feina de l'equip directiu del centre. Un grup de professors i professores joves -d'altra manera hagués estat gairebé impossible- que han hagut d'empassar-se l'orgull en diverses ocasions per haver d'assumir tasques com la de su-

pervisar el treball dels constructors de les aules, transportar mobles, reunir-se i fer cursets de reciclatge en mesos de vacances, donar conferències als pares,... tot això sense que per llei se'ls obligués a res. Es tracta de gent que ja gaudien d'un lloc de treball fix, sense cap necessitat doncs de complicar-se la vida. Per què, doncs, ho han fet? Ells afirmen que és la il·lusió de començar una cosa nova, avorrits de l'antic sistema educatiu que no els oferia massa motiu de satisfacció personal. Aquests professors creuen fermament en els principis d'aquesta nova reforma educativa, tot i que deixen molt clar que els resultats dependran molt de la voluntat dels propis professors. És d'esperar, doncs, que transmetin aquest entusiasme a uns alumnes i a uns pares ara per ara una mica desconcertats pel factor novetat que comporta tota reforma.

20è aniversari de l'institut

L'ESO ARRIBA A LLAGOSTERA

El Butlletí - 16

Petites qüestions respecte al pla d'estudis

Com s'esmenta en anteriors línies del present article sobre l'institut d'ESO que a partir d'aquest mes de setembre es posarà en funcionament a Llagostera, una de les línies mestres del nou pla d'estudis és el fet que: "es parteix de la idea que no hi ha cap alumne igual i que

per tant ha d'adaptar-se (el nou sistema educatiu) a cada individu segons les seves necessitats".

Aquest fet queda clarament resolt, segons Ensenyament, pel gran ventall de possibilitats en forma de crèdits optatius que la reforma educativa ofereix. En altres termes, a l'alumne (obviant les assignatures obligatòries o comunes per a tothom) se li ofereix l'opció d'escollir entre unes 80 assignatures (nombre variable segons institut, personal, mitjans tècnics...) el seu propi currículum "segons les seves necessitats". Tot plegat (i no pas per la redacció) "sona" molt bé.

El problema és que les seves necessitats seran unes o altres, segons quines siguin les assignatures, en for-

ma de crèdits optatius, ofertades. I una ràpida, que no superficial, repassada als crèdits que el nou pla d'estudis ofereix, deixa ben palès el primat de les assignatures de caràcter científic-tècnic respecte a les "tradicionalment" anomenades "de lletres". On són la filosofia, les filologies, la història, la geografia o la història de l'art? Té una assignatura que respon al títol "Espanya avui, diversitat territorial i

cultural" caràcter geogràfic o històric? El té humanístic? Potser o és l'assignatura "Europa, avui"?

Un alumne és a punt d'entrar al Batxiller, pas previ a la universitat. Ha tingut l'opció d'escollir l'assignatura "Com llegir l'arquitectura, la pintura i l'escultura". Suposem

que ho ha fet. Suficient per a saber que el que realment li agradaria estudiar és, per exemple, història de l'art? Com pot ser que la religió sigui sempre optativa? No es tracta, en cap cas, de donar una educació de tal o qual religió, simplement que la cultura que ens ha tocat viure té a veure, de fet ens constitueix, amb la religió cristiana (sigui l'art, les guerres, les successions de reis, el

superAvui

FRUITES
PUIG

EL NOM DELS
BONS ALIMENTS !!

CAN
MUNTANER

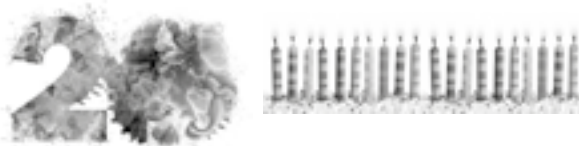
electrodomèstics

Codolar

DEGISA

Carer Compede, 11 - Tel: (972) 81 04 77
17240 LLAGOSTERA

SOM ESPECIALISTES EN ELECTRODOMÈSTICS

20è aniversari de l'institut

L'ESO ARRIBA A LLAGOSTERA

El Butlletí - 17

conflicte amb el món grec...) Tot aquest seguit de qüestions, diguem-ne "humanístiques", formen part del ventall de possibilitats que l'ESO ofereix a l'alumne perquè pugui adaptar-se segons les seves necessitats?.

Una altra qüestió molt important en tot això és el tema de les infraestructures. És a dir, un pla d'estudis que té aquesta dèria per les assignatures tècniques, necessita d'un seguit de material informàtic, de laboratori, bibliogràfic (diguem-ne que força específic)... que amb totes les mancances que es desprenen de l'anterior informe, en cap cas semblen resoltes. Aquesta manca de material que es denuncia a l'institut de Llagostera (extensible, se suposa, a un gran nombre més d'instituts de tot el territori estatal i català) pot assegurar una correcta implantació del nou pla d'estudis? Realment sembla poc encertat implantar una reforma educativa quan els mitjans humans, tècnics i, sobretot, econòmics són tan escassos. Es podria parlar d'una necessitat d'acabar amb el buit de dos anys (entre la finalització del vuitè d'EGB i l'entrada al món laboral per l'alumne que no volgués continuar estudiant) que l'antic sistema possibilitava, o, en el cas més concret de Llagostera, del fet que així es retarda dos anys la sortida del noi cap a un institut de fora del poble. Sembla que en cap cas es justifica aquesta pressa per muntar el nou institut al poble. El problema prové de l'administració central, en aquest cas d'Ensenyament, que dota de manera insuficient els centres. És justificat sacrificar, no ja una bona sinó simplement, una correcta educació per, suposem, no haver-se de desplaçar a Cassà o Girona? No fora millor una implantació gradual dels instituts, i mentre tant cursar la Reforma als

centres més ben preparats?

Ajut psicològic a l'alumne. Llagostera (i segurament molts altres pobles amb els respectius instituts) no té el nombre mínim de nens amb problemàtica greu per què l'institut tingui dret a un psicopedagog o/a un psicoterapeuta. Així d'entrada sembla que el millor "psicoelquesigui" que pot tenir un alumne serà el professor que ha tractat amb nens durant molt temps. Com que, (així almenys ho sembla) del que es tracta és que el munt de llicenciats en psicologia que cada any surten de les universitats no passin a engruixir encara més, les llistes de l'INEM, sona força ridícul el fet que Llagostera no tingui dret a un llicenciat, només perquè no tingui el nombre mínim de nens amb problemàtica greu establert per Ensenyament. De fet el més ridícul de tot és que Ensenyament assigni un nombre. Perdó per l'expressió, però sembla que si som quatre bé i si som tres mala sort...

Pin

Dani Moll Casamitjana

Jordi Plà Comas

Il·lustració: Ramon Motjé

 Pavimentos y Construcciones de Herrerín
PAVIMENTOS Y CONSTRUCCIONES LLAGOSTERA, S.L.
 Especialidades: Inyecciones, Reparaciones, Isolaciones Geotérmicas, Superpavidos, Laboratorios, Urbanizaciones.
 Avda. Canigó, 8 Tels: (972) 83 01 26 - 83 05 64
 17240 LLAGOSTERA (Girona)

L'ESTIL

Ens Trobareu a:
 Plaça Catalunya, 16
 Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

Col·laboradors

**CALÇATS
LLINÀS**

Plaça Catalunya, 1 - Tel. 972 80 52 91 - **LLAGOSTERA**
C. Alta Riera, 6 - Tel. 972 64 32 22 - **LA BISBAL**
C. Sant Joan, 43 - Tel. 972 32 13 55 - **SANT FELIU DE GUÍXOLS**

DentalLlagostera

Pl. Catalunya, 8 - baixos
Tel. 972 80 54 86
www.clinicadentallagostera.com
17240 LLAGOSTERA (Girona)

**GRUP
VILANOVA**

Assessorament Administratiu • Comptable • Fiscal • Laboral • Financer
Planificació i Gestió Integral per Empreses

Administració i Venda de Finques • Corredoria d'Assegurances

17240 ST. FELIU DE GUÍXOLS - Pla. Catalunya, 20 1r - Tel. 972 32 07 67 - 972 32 10 76 - Fax 972 82 03 69
17240 LLAGOSTERA - Carrer Avinguda de Gaudí, 10 - Tel. 972 83 02 91 - Fax 972 80 51 72
17240 SANTA CRISTINA D'ARD - Carrer Indus, 20 - Tel. 972 83 71 65 - Fax 972 83 75 51

PAUHER SCHOOL, C.B.

IDIOMES / TRADUCCIONS

Constància, 1 Baixos - Local 4 -
17240- LLAGOSTERA
Tels. 972 805163 / 972 321224

CENTRE D'ESTÈTICA
Ma Assumpció Llobet

c/ Almogàvers, 22
17240 Llagostera (Girona)

Tel: 972630147
mòbil 626101335

**CENTRE VETERINARI
LLAGOSTERA**

HORARI

- Matí: d'11.00 a 13.30 h. (excepte dimecres)
- Tarda: de 17.00 a 20.00 h.
Dissabtes: d'11.00 a 13.30 h.
(Juliol i Agost, dimecres matí cbert)

C/ Fivaller, 2
Tel.: 972 83 10 53

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

el passeig

**BAR
RESTAURANT**

Pg. Pompeu Fabra, 92 - 17240 Llagostera
Tel. 972 831 292

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

20è aniversari de l'institut

Fa 20 anys

La dècada dels anys 90 serà recordada com l'època en que Barcelona es va posicionar al mapa mundial amb les Olimpíades del 1992, en què va caure l'URSS, es van reunificar les dues alemanyes, els europeus van avançar cap a l'eliminació de fronteres amb la signatura del Tractat de Maastrich i la implantació de l'euro com a moneda única, i ensems va morir la Mare Teresa de Calcuta.

El món estava en moviment constant, van haver-hi revolucions polítiques, com els canvis de color dels governs dels Estats Units (Bill Clinton, 1992), Espanya (José María Aznar, 1995) o el Regne Unit (Tony Blair, 1997); actes de justícia, com l'alliberament de Nelson Mandela el 1990; tràgics accidents, com la mort de Lady Diana el 1997 a París. I es van esdevenir significatius canvis en el món de la ciència i la tecnologia: a principis de la dècada es va llançar a l'espai el telescopi Hubble, va néixer el DVD (*Digital Versatile Disc*) el 1995, es va clonar l'ovella Dolly el 1997, es va comercialitzar la Viagra el 1998 i va néixer el que ara coneixem com internet.

Internet i els anys 90

Internet va sorgir d'un projecte desenvolupat pel Govern dels Estats Units per donar suport a les seves forces militars durant la Guerra Freda. Durant les dècades dels anys 70 i 80 va ser utilitzat pel govern, les universitats i els centres d'investigació, però no va ser fins als anys 90 quan va arribar a la ciutadania.

L'eclosió d'internet com a eina de comunicació i informació per a la població en general es va donar a la dècada dels anys 90: l'agost de 1991 el Consell Europeu per la Recherche Nucléaire (CERN) va construir el primer client web, el projecte World Wide Web, juntament amb el primer servidor web. Dos anys després, Tim Berners-Lee va crear l'*HyperText Markup Language* (HTML), un llenguatge per a la comunicació entre màquines interconnectades, i l'*HyperText Transfer Protocol* (HTTP), el protocol pel qual es transfereix la informació entre les màquines. Poc després, l'any 1993, el Centre Nacional per a Aplicacions de Supercomputació de la Universitat d'Illinois va desenvolupar el primer navegador web: Mosaic, versió 1.0.

El juny de 1995 en el món només hi havia 23.500 llocs web. Poc després, a l'octubre, es va posar en marxa el segon navegador, Netscape. Internet esdevindria cada vegada més accessible per a la població, primer en l'àmbit universitari, i poc a poc al món de l'Administració i les vendes.

20è aniversari de l'institut

L'Administració a Internet

A mitjan 1995 les administracions públiques començaven a ser presents a la xarxa. Una de les primeres va ser el Govern del Regne Unit, que el 1994 va llançar el portal Government Information Service (GIS), que el 2001 es va convertir en UKonline, que es va transformar novament en Directgov el 2004 per acabar convertint-se en un referent amb gov.uk el 2012. També va començar a donar les seves passes digitals la Unió Europea, amb la publicació del web europa.eu, que continua mantenint la mateixa URL actualment

Però internet no només estava disponible a Europa, també va arribar a la Espanya: L'Ajuntament de Barcelona està en línia des del 1995 (www.bcn.es), la Universitat Jaume I de Castelló va aterrar el 1997 a la xarxa, així com l'Institut Astrofísic de Canàries (1995), el Consell Superior d'Investigacions Científiques (1996)

A Catalunya, la Universitat Oberta de Catalunya es va inaugurar el 1995 sense seu física, amb un campus virtual amb 200 alumnes. També ho va fer el mateix any, el juny, el portal La Infopista, actual Vilaweb, que va ser un dels primers

directoris locals del món i el primer en català. A Catalunya no hi havia gaire webs en català, la primera va ser la de la Universitat Jaume I de Castelló, del 1994. Poc després van sorgir els webs de l'Avui, la Universitat Politècnica de Catalunya, La Vanguardia, El Periódico, Edicions 62, La Caixa... i en aquest context, el 4 de setembre es va publicar el web de la Generalitat de Catalunya sota l'acrònim gencat (www.gencat.es), que s'ha mantingut fins avui.

Usuaris d'Internet

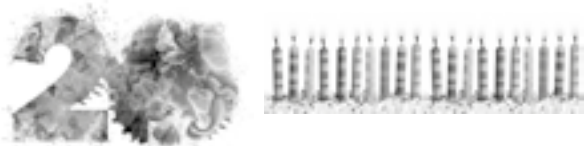
L'accés a internet ha evolucionat de forma exponencial a l'Estat des del naixement de les primeres webs, l'any 1996 fins a l'actualitat. Al conjunt espanyol, segons l'Estudi General de Mitjans (EGM), el 1996 només hi havia 342.000 usuaris d'internet, restringits majoritàriament a les universitats i el lloc de feina, punt d'accés principal de la ciutadania, xifra que ha anat creixent fins als 29 milions el 2015.

En l'àmbit de Catalunya, l'accés a internet l'any 1996, segons l'EGM, era de l'1,4% el febrer-març, que va arribar al 2,4% el darrer trimestre. A finals del 1997 la dada havia crescut fins al 4,8% i el 1998 era del 8,2%. Per tant, en dos anys, la xifra d'usuaris d'internet es va doblar, i des de llavors no ha deixat de créixer fins arribar al 76,1% de penetració.

El que també ha evolucionat al llarg dels anys ha estat el lloc de connexió dels usuaris, que inicialment era a la feina (40% dels usuaris al 1997), i la connexió des dels domicilis, passant del 34,2% al 96,6%. Destaca especialment l'aparició dels mòbils intel·ligents, que permeten la connexió a internet des de qualsevol lloc, al carrer o a un mitjà de transport. Aquests nous dispositius han fet que

el nombre d'usuaris que es connecten a internet al carrer i mitjans de transport s'hagi multiplicat per dos en dos anys, del 24% al 48%.

Pel que fa als webs més visitats, destaca especialment el portal de vídeos YouTube, propietat del gegant Google, ara Alphabet.

20è aniversari de l'institut

El més destacat dels últims 29 anys

1997

23 de febrer, Edimburg, Escòcia: un grup de genetistes de l'Institut Roslin, dirigits per Ian Wilmut, anuncien que el 5 de juliol de 1996 van aconseguir de fer néixer el primer mamífer clònic, anomenada **ovella Dolly**.

26 de juny, Londres, Regne Unit: es publica el llibre "Harry Potter I la pedra filosofal", de l'escriptora **J.K.Rowling**.

24 d'agost, Barcelona: mor **Tete Montoliu**, pianista català (64 anys).

31 d'agost, París, França: mor **Diana de Gal·les**, mare de Guillem i Enric d'Anglaterra.

1998

8 d'octubre, Banyoles, Pla de l'Estany: el naufragi del vaixell turístic l'Oca a l'estany provoca 21 morts.

10 d'abril, Belfast, Irlanda del Nord: Les forces polítiques d'Irlanda del Nord i els governs britànic i irlandès signen el "*Good Friday Agreement*" (**l'Acord de Divendres Sant**) que posa fi al conflicte d'Irlanda del Nord després de prop de quatre dècades de lluita armada de l'IRA.

14 de maig: Mor **Frank Sinatra**, cantant i actor estatunidenc (82 anys).

7 d'agost del **1998** El president Bill Clinton és sotmès a un procés d'*impeachment* (destitució) per l'afer amb Monica Lewinsky.

1999

1 de gener, Europa: entra en vigor l'euro (€) en onze dels quinze països de la Unió Europea, només com a unitat de compte així que es continuen fent servir les monedes de cada país per a efectuar pagaments en metàl·lic, tanmateix el tipus de canvi de moneda entre aquestes queda fixat de forma invariable, fins al primer de gener del 2002, data en què es posen en circulació les monedes i bitllets de la moneda única.

7 de març, Hertfordshire, Kent, Anglaterra: mor **Stanley Kubrick**, director de cinema (70 anys).

8 de març, Buenos Aires, Argentina: mor **Adolfo Bioy Casares**, escriptor argentí (n. 1914).

28 d'octubre, El Puerto de Santa María, Càdis : mor **Rafael Alberti**, poeta espanyol.

23 d'abril, Figueres: mor **Maria Àngels Anglada i d'Abadal**, poetessa i novel·lista.

2000

31 de desembre de 1999 – 1 de gener de 2000: En finalitzar el dia acaben els anys 1000 i comencen els anys 2000. El canvi de la unitat de miler en la data convoca una de les celebracions més grans de la història. Aquest dia s'esperava l'efecte 2000" o "Y2K", que resultà tenir efectes molt limitats.

26 de març, Rússia: Vladímir Putin n'és escollit president després de guanyar les eleccions presidencials.

4 de febrer - Barcelona: mor **Joan Capri**, actor i monologuista català (n.1917).

7 de maig - Barcelona: mor Avel·lí Artís Gener (**Tísner**), escriptor, periodista i ninotaire català (n. 1912).

25 de juliol, París, França: 113 persones moren en estavellar-se un avió Concorde d'Air France quan s'enlairava de l'aeroport de París-Charles de Gaulle.

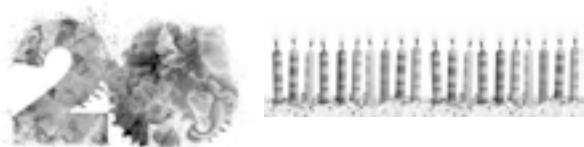
28 de setembre, Palestina: Hi comença la **segona intifada** després que Ariel Sharon visités l'Esplanada de les Mesquites de Jerusalem.

21 de novembre - Barcelona: mor **Ernest Lluch**, polític i economista català, assassinat per ETA (n. 1937).

20è aniversari de l'institut

2001 	14 de març, Reus, Baix Camp: mor Ramon Barnils , periodista català.
	23 de març, Oceà Pacífic, prop de les illes Fiji: l'estació orbital russa MIR es destrueix en entrar a l'atmosfera.
	11 de setembre, Nova York, Estats Units: atemptats de l'11 de setembre de 2001 dos avions conduïts per segrestadors suïcides de l'organització Al-Qaida s'estavellen un contra cadascuna de les Torres bessones de Nova York i en causen la destrucció total; hi moren gairebé 3.000 persones; un tercer avió s'estavella contra el Pentàgon i un altre cau a l'oest de Pennsilvània, abans d'arribar a l'objectiu.
	29 de novembre, Los Angeles, EUA: mor George Harrison , músic anglès, guitarrista de The Beatles.
2002 	1 de gener, Europa: es posen en circulació les monedes i bitllets d' euro (€), en onze de quinze països de la Unió Europea que ratificaren el Tractat de Schengen.
	17 de gener, Madrid, Espanya: mor Camilo José Cela Trulock , escriptor i Premi Nobel de Literatura el 1989 (n. 1916).
	7 de maig, Barcelona: mor Xavier Montsalvatge i Bassols , compositor català (n. 1912)
	19 d'agost, Sant Sebastià, País Basc: mor Eduardo Chillida Juantegui , escultor basc (n. 1924).
	13 de novembre, oceà Atlàntic: comença a enfonsar-se el petrolier Prestige , el subseqüent vessament de la seva càrrega de petroli causa una marea negra que resulta en una catàstrofe ecològica a la costa de Galícia.
2003 	1 de gener, Brasil: Lula da Silva pren possessió del càrrec de president del país.
	2 d'abril, Barcelona: mor Terenci Moix , escriptor en llengua catalana i castellana (61 anys).
	20 de març, Iraq: Tropes estatunidenques i britàniques comencen la invasió del país i conquereixen la ciutat portuària d'Umm Qasr: és l'inici de la Invasió de l'Iraq de 2003 .
	29 de juny, Hartford, Connecticut, EUA: mor Katharine Hepburn , actriu de cinema estatunidenca (n. 1907).
	18 d'octubre, Bangkok, Tailàndia: mor Manuel Vázquez Montalbán , escriptor i periodista català, en llengua catalana i castellana (n. 1939).
	28 d'octubre, Barcelona: mor Joan Perucho , escriptor català (n. 1920).
2004 	11 de març, Madrid (Espanya): un atemptat terrorista reivindicat per Al-Qaida, amb una sèrie de bombes col·locades en diversos trens que s'acostaven a l'Estació de Madrid - Puerta de Atocha, hi fa 202 morts i 1.400 ferits.
	1 de maig, Europa: Ampliació de la unió Europea de deu països nous : (Xipre, Estònia, Hongria, Letònia, Lituània, Malta, Polònia, República Txeca, Eslovàquia, Eslovènia).
	9 de maig, Barcelona: S'inaugura el Fòrum Universal de les Cultures del 2004 .
	5 de juny, Bel Air, Estats Units: mor Ronald Reagan , ex president americà
	1 de juliol, Los Angeles, Estats Units: mor Marlon Brando , actor de cinema nord-americà
	29 de juliol, San Diego, Estats Units : mor Francis Crick , científic, descobridor de l'estructura de l'ADN.
	2 de setembre, Barcelona: mor Joan Oró , bioquímic.
	11 de novembre, Clamart, França: mor Iàssir Arafat - Abu-Ammar - polític palestí.
26 de desembre Oceà Índic: Tsunami provocat per un terratrèmol de magnitud 9,0 de l'escala de Richter, l'epicentre del qual se situava al llarg de l'illa indonèsia de Sumatra, causant la mort de més de 250.000 persones i la desaparició de 50.000	

20è aniversari de l'institut

	2005	25 de gener, Barcelona: s'esfondra un tros de la construcció del metro que desencadenarà la crisi del Carmel .
		10 de febrer, Nova York, Estats Units: mor Arthur Miller , escriptor i guionista nord-americà (n. 1915).
		21 de febrer, Londres (Regne Unit): mor Guillermo Cabrera Infante , novel·lista, guionista, traductor i crític cubà (n. 1929).
		2 d'abril, Ciutat del Vaticà: mor Joan Pau II , 264è papa de l'Església Catòlica.
		16 de setembre, Barcelona: inauguració de la Torre Agbar, el tercer edifici més alt de Barcelona, amb 143 metres d'altura. L'edifici és de planta ovoïdal i forma cilíndrica, és un homenatge de Jean Nouvel, a l'orografia de Montserrat i a l'arquitectura d'Antoni Gaudí.
		20 de novembre, Berlín, Alemanya: Angela Merkel (CDU) és nomenada cancellera d'Alemanya pel Bundestag.

	2006	13 de febrer, Barcelona: S'obre el congrés mundial de telefonia mòbil 3GSM, que és el primer cop que se celebra a la ciutat.
		22 de març, Euskadi: ETA anuncia un alto el foc permanent.
		18 de juny, Catalunya: Se celebra el Referèndum estatutari a Catalunya de 2006. Guanya el sí per un 73,4% dels sufragis, mentre que el no ha obtingut un 20%. L'abstenció supera el 50% del cens.
		1 d'agost, L'Havana, Cuba: s'anuncia que el president Fidel Castro cedeix els seus poders temporalment al seu germà Raúl Castro Ruz per sotmetre's a una operació.
		24 d'agost, Praga, República Txeca: La Unió Astronòmica Internacional acorda una redefinició del terme planeta que considera vuit els planetes que configuren el sistema solar: Mercuri, Venus, la Terra, Mart, Júpiter, Saturn, Urà i Neptú. Plutó, Ceres i Xena són considerats planetes nans.
		30 de desembre, Bagdad, Iraq: mor Saddam Hussein , militar i president de l'Iraq entre 1979 i 2003 executat a la força (n. 1937).

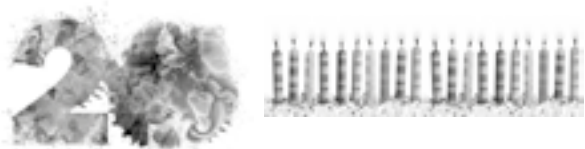
	2007	23 de març, Verges, Baix Empordà: el cantautor Lluís Llach realitza el primer dels seus concerts de comiat damunt dels escenaris després de 40 anys de trajectòria artística.
		23 de juliol, Barcelona: Gran apagada de Barcelona . Més de 350.000 llars es queden sense llum a Barcelona durant uns 4 dies.
		11 d'agost, Ogassa, Ripollès: mor Lluís Maria Xirinacs i Damians , polític pacifista, doctor en filosofia i sacerdot català (n. 1932).
		31 d'octubre, Palamós, Baix Empordà: mor Modest Cuixart i Tàpies , pintor català (n. 1925).
		23 de novembre, Barcelona: mor Paco Candel , escriptor i periodista valencià (n. 1925).
		27 de desembre, Rāwalpindi, Pakistan: mor Benazir Bhutto , política pakistanesa, primera ministra del Pakistan, assassinada durant la campanya electoral.

20è aniversari de l'institut

	2008	17 de febrer: Kosovo formalitza la declaració d'independència de Sèrbia, amb el suport i l'oposició de nombrosos Estats.
	24 de febrer: Raúl Castro és escollit nou President de Cuba per l'Assemblea Nacional, després de la renúncia de Fidel Castro.	
	5 d'abril, Beverly Hills, EUA: mor Charlton Heston , actor i director de cinema i teatre estatunidenc.	
	12 de maig, Varsòvia, Polònia: mor Irena Sendler , humanista polonesa. coneguda com " <i>l'àngel del Gueto de Varsòvia</i> ", va ser una infermera polonesa que durant la Segona Guerra Mundial va ajudar i salvar infants jueus amb risc de la seva vida.	
	2 de juliol, Colòmbia: Íngrid Betancourt i 14 ostatges de les FARC més són alliberats per les Forces Armades de Colòmbia.	
	21 de juliol: Detenció a Belgrad del polític serbi Radovan Karadžić , acusat d'instigar al genocidi durant la Guerra de Bòsnia.	
	30 de juliol: Es confirma l'existència d'aigua a Mart després de l'anàlisi del laboratori del vehicle explorador Phoenix .	
	8 d'agost: Comencen els Jocs Olímpics de Pequín , els XXIX jocs olímpics d'estiu	
	3 d'agost, Moscou, Rússia: mor Aleksandr Soljenitsin , escriptor rus. guardonat amb el Premi Nobel de Literatura l'any 1970.	
	4 de novembre: Barack Obama (Partit Demòcrata) guanya les eleccions presidencials als Estats Units i es converteix en el primer president afroamericà del país.	

	2009	1 de gener: 10 anys de l'euro. Eslovàquia l'incorpora. Irlanda inicia al seu país la retirada de bombetes elèctriques incandescents prevista a tota la UE.
	19 de gener: : Celebració de la 1a edició dels Premis Gaudí, lliurats per l'Acadèmia del Cinema Català.	
	20 de gener: Inici del mandat de Barack Obama , 44è President dels Estats Units.	
	10 de febrer: Microsoft tradueix a català en el seu servei de correu electrònic. 10 de febrer, Valls, Alt Camp: mor Pere Català i Roca , fotògraf, editor, escriptor i historiador català.	
	19 de març: Vaga a Catalunya convocada pels cinc sindicats de l'Ensenyament. Manifestació d'alumnes i professors contra la LEC.	
	22 d'abril: RAC 1 desbanca a Catalunya Ràdio com a emissora líder de Catalunya després de quinze anys, segons l'EGM.	
	17 de maig, Montevideo, Uruguai: mor Mario Benedetti , escriptor uruguaià pertanyent a la Generació del 45.	
	16 de juny, El Prat de Llobregat: entra en funcionament la Terminal 1 de l'aeroport Internacional de Barcelona.	
	19 de juny, Anantapur, Índia: mor Vicente Ferrer i Moncho , jesuïta i missioner català.	
	25 de juny: mor Michael Jackson	
	30 de juny: Comença la primera fase d'apagada analògica de televisió	
	3 d'agost: Es produeix a Girona la primera víctima mortal de Grip A a Catalunya.	
	5 d'agost, Barcelona: mor Jordi Sabater i Pi , primatòleg català.	
	25 de setembre, Barcelona: mor Alicia de Larrocha i de la Calle , pianista catalana.	
	4 de desembre, Barcelona: mor Jordi Solé i Tura , polític i advocat català.	
	17 de desembre, Barcelona: mor Albert Ràfols-Casamada , poeta i pintor català	
	19 de desembre: El FC Barcelona guanya el seu primer Campionat del Món de Clubs i esdevé el primer equip a guanyar alhora els sis títols d'una temporada. El Barça de Guardiola es corona com al millor equip de la història.	

20è aniversari de l'institut

2010 	12 de gener: El Terratrèmol d'Haití provoca el col·lapse de la capital del país i centenars de milers de morts.
	12 de març, Valladolid, Espanya: mor Miguel Delibes , escriptor i periodista espanyol.
	18 de juny, Lanzarote, Espanya: mor José Saramago , escriptor portuguès, premi Nobel de literatura.

2011 	25 de gener: comencen a Egipte les protestes d'Egipte de 2011 que culminaran, després de contínues jornades, el 10 de febrer amb la dimissió del president Hosni Mubàrak, l'anunci fa esclatar l'eufòria a Egipte, malgrat que l'exèrcit pren el poder.
	15 de febrer: comença la revolta a Líbia de la Primavera Àrab.
	11 de març, Japó: El pitjor terratrèmol de la història del Japó, de 8,9 graus de magnitud, junt amb un tsunami amb onades de fins a 10 metres devasten la costa oriental del Japó, causant milers de morts.
	15 de març: comença la revolta a Síria , les manifestacions són reprimides pel règim i s'inicia la Guerra Civil.
	15 de maig, Espanya: Comença el Moviment 15-M o el moviment dels Indignats, protestes ciutadanes pacífiques que reivindiquen un canvi radical en la política espanyola i la seva societat.
	6 de juliol, Quart, Gironès: mor Miquel Pairoli i Sarrà , escriptor, crític literari i periodista català.
	18 de juliol: 75è aniversari del Cop d'estat del 18 de juliol de 1936, per part de l'exèrcit, contra el govern legítim de la II República, que desembocà en la Guerra Civil Espanyola
	23 de juliol, Londres: mor Amy Winehouse , cantant i compositora britànica d'estil soul.
	11 de setembre: Es commemoren deu anys dels atemptats de l'11 de setembre de 2001 als Estats Units d'Amèrica.
	5 d'octubre, Los Angeles, Califòrnia, EUA: mor Steve Jobs , cofundador de la companyia tecnològica Apple, de la companyia d'ordinadors NeXT i responsable dels estudis d'animació cinematogràfica Pixar.
	20 d'octubre, Sirte, Líbia: mor Moammar al-Gaddafi , dictador libi i líder de la Gran Jamahiriya Àrab Líbia Popular i Socialista
	31 d'octubre, Nova York (Estats Units): la UNESCO aprova l'admissió de Palestina com a estat de ple dret a aquesta organització cultural.
	17 de desembre, Pyongyang, Corea del Nord: Kim Jong-il , líder <i>de facto</i> de la República Popular Democràtica de Corea.
	20 de desembre: Centenari de la mort de Joan Maragall i Gorina, destacat poeta, escriptor i periodista modernista català.

2012 	31 de gener, Lleó, Espanya: mor Fabià Estapé i Rodríguez , economista polític, professor universitari català (n. 1923).
	6 de febrer: mor Antoni Tàpies , pintor i escultor, representant de l'informalisme, i teòric de l'art català (87 anys).
	13 de març, Granada, Espanya: mor Teresa Pàmies i Bertran , escriptora catalana (92 anys).
	6 de juny: Segon i darrer trànsit del planeta Venus al segle XXI. El proper està previst els anys 2117 i 2125.
	Del 18 de juny al 23 de juny: Conferència Centenari de Turing a la Universitat de Cambridge en honor del matemàtic, científic informàtic i criptògraf Alan Turing , complint-se el dia de cloenda de la conferència el centenari del seu naixement.
	19 de juny, Barcelona: mor Emili Teixidor i Viladecàs , pedagog, periodista i escriptor en llengua catalana. (78 anys).
	4 de juliol - Ginebra (Suïssa): S'anuncia el descobriment d'una nova partícula, de massa al voltant dels 125 GeV, i compatible amb el bosó de Higgs .
	25 d'agost, Columbus, Ohio, Estats Units: mor Neil Alden Armstrong , astronauta, pilot de proves, enginyer aeronàutic, professor d'universitat i aviador naval estatunidenc. Va ser la primera persona a trepitjar la Lluna (82 anys).

20è aniversari de l'institut

25 de novembre: Les **Eleccions al Parlament de Catalunya**, motivades per la impossibilitat del govern de Catalunya d'assolir el pacte fiscal per a Catalunya amb el govern espanyol, i influïdes per la multitudinària manifestació d'aquell onze de setembre, es converteixen en una mena de "plebiscit" sobre l'encaix de Catalunya respecte a Espanya. De resultes, l'arc parlamentari patí una sotragada, castigant els partits majoritaris - CiU i PSC - i el creixement de la resta de forces: ERC, ICV, PP, Ciutadans i l'entrada de la CUP al parlament.

2013

28 de febrer, Vaticà: El papa **Benet XVI** renuncia al pontificat, fet que fa quasi sis segles que no es produïa.
 5 de març - Caracas, Veneçuela: mor **Hugo Chávez**, polític i militar veneçolà, president de Veneçuela.
 13 de març, Vaticà: El cardenal-bisbe **Jorge Mario Bergoglio**, és escollit com 266è Papa, que escull el nom de Papa Francesc, el primer no europeu des de l'any 741.
 8 d'abril - Londres, Anglaterra: mor **Margaret Thatcher**, política anglesa, Primera Ministra del Regne Unit.
 29 d'abril: El restaurant **El Cellar de Can Roca** és escollit el 1r restaurant del món per la revista britànica The Restaurant Magazine
 11 de setembre, Catalunya: Se celebra la **Via Catalana** per a reclamar la independència.
 4 de desembre: mor **Joana Raspall**, escriptora catalana.
 5 de desembre: Johannesburg, Sud-àfrica: mor **Nelson Mandela**, polític sud-africà

2014

Febrer, Àfrica Occidental: s'inicia el pitjor **brot d'Ebola** segons l'OMS, causant unes 28.635 infeccions i 11.314 morts.
 23 de març, Madrid: mor **Adolfo Suárez**, advocat i polític espanyol, president d'Espanya.
 29 de març, Girona, Gironès: mor **Modest Prats i Domingo**, filòleg i teòleg català.
 25 de juny, Barcelona: mor **Ana María Matute Ausejo**, novel·lista catalana en llengua castellana.
 26 de juny Cancún, Mèxic: mor **Paco de Lucía**, guitarrista espanyol.
 9 de novembre: Se celebra **Consulta sobre la independència de Catalunya**

2015

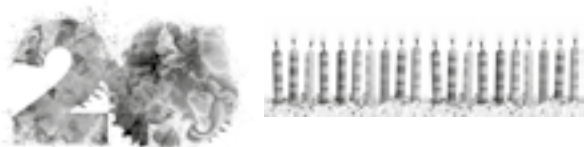

7 de gener, París: **L'atemptat a la seu del Charlie Hebdo** de caràcter islamista deixa dotze persones mortes i deu ferides, els assaltants armats amb armes automàtiques cridaren consignes islamistes en fugir després de la massacre. Les reaccions públiques inclogueren diverses manifestacions en contra de la coerció de la llibertat d'expressió.
 Abril. La **crisi dels refugiats a Europa**: Es tracta de la crisi més gran migratòria i humanitària a Europa, després de la Segona Guerra Mundial. La majoria dels refugiats provenen de Síria, Afganistan o Eritrea.
 13 i 14 de novembre, París: Un conjunt d'atemptats provoca la mort de més de 128 persones.

2016

9 de gener: Barcelona, **Artur Mas** dimiteix.
 10 de gener: Catalunya investidura de **Carles Puigdemont i Casamajó** com a 130è president de la Generalitat de Catalunya
 10 de gener, Nova York, Estats Units: mor **David Bowie**, músic i compositor britànic (69 anys)
 19 de febrer: Milà, Itàlia: mor **Umberto Eco**, semiòleg, filòsof i escriptor italià (n. 1932).
 19 de febrer: Monroeville (Alabama): mor **Harper Lee**, escriptora nord-americana (n. 1926).
 24 de març, Barcelona: mor **Johan Cruyff**, jugador i entrenador de futbol estretament vinculat amb el Barça (68 anys).
 26 de abril: **30è aniversari** de l'accident de Xernobil.
 6 de juliol: Llançament de la nova aplicació per a telèfons, **Pokémon Go**
 13 d'octubre, Milà, Itàlia: mor **Dario Fo**, dramaturg, director teatral i actor guardonat amb el Premi Nobel de Literatura l'any 1997.

20è aniversari de l'institut

7 de novembre, Los Angeles: mor **Leonard Cohen**, cantant i escriptor mont-realer (n. 1934).

25 de novembre, l'Havana: mor **Fidel Castro**, polític cubà (n. 1926) Va ser mandatari del seu país, sota els càrrecs de primer ministre (1959-1976) i president de Cuba (1976-2008). Exercí també com a primer secretari del Partit Comunista de Cuba i com a comandant en cap de les Forces Armades Revolucionàries (Exèrcit) de Cuba.

25 de desembre, Goring-on-Thames: mor **George Michael**, cantant anglès d'origen grec (53 anys) guanyador dues vegades dels premis Grammy, va ser un cantant i compositor anglès d'ascendència grega, que començà la seva carrera amb el duet Wham!. El seu primer àlbum de l'any 1987, *Faith*, fou un dels àlbums més venuts de la història. Els quatre àlbums en solitari han esdevingut grans èxits internacionals.

27 de desembre, Califòrnia: mor **Carrie Fisher**, actriu americana (60 anys).

2017

20 de gener: **Donald Trump** investit 45è president dels Estats Units.

6 de febrer: Barcelona, comença el judici contra **Mas, Ortega i Rigau** pel 9-N

18 de febrer: Barcelona, multitudinària manifestació "**Volem Acollir**".

Febrer: centenari Revolució russa. La **Revolució Russa de 1917** fou un procés polític que culminà el mateix any amb l'establiment d'una república que substituï el sistema tsarista anterior i que porta a l'establiment de la Unió Soviètica. La revolució es dividí en dues fases. La primera, «la revolució de Febrer», en la qual es derrocà el règim autocràtic del tsar Nicolau II i s'estableix una república de caràcter liberal

28 de març: setanta-cinc aniversari de la mort de **Miguel Hernández Gilabert**, fou un poeta i dramaturg valencià, un dels més representatius de la poesia en castellà del primer terç del segle XX.

7 de maig França: **Emmanuel Macron** guanya les eleccions presidencials franceses.

25 d'abril: cent anys del naixement d'Ella Fitzgerald, també coneguda com a **Lady Ella** o **The First Lady of Song** (La primera dama de la cançó), fou una cantant nord-americana de jazz.

30 de juny: Fa 125 anys es va inaugurar **el carrilet** de Sant Feliu de Guíxols a Girona. El 1924 es va fer un ramal fins al port de Sant Feliu de Guíxols, cosa que afavorí el transport de mercaderies. El carrilet era molt utilitzat per transportar suro i productes transformats de la indústria surera. El 1963 la línia va passar a Ferrocarrils de Vía Estrecha (FEVE) que la va intentar modernitzar amb material provinent d'altres línies ja clausurades. L'any 1969 es va produir el tancament de la línia. En aquella època només circulaven tres trens en cada sentit.

Juliol-agost **vint-i-cinc** dels Jocs Olímpics de Barcelona.

28 de juliol: cent anys del naixement de **Gloria Fuertes García**, va ser una escriptora espanyola, que destacà sobretot en el camp de la poesia. Va col·laborar en programes televisius com *Un globo, dos globos, tres globos*.

Centenari del setmanari *TBO*, «la revista que donà nom als tebeos» **TBO** va va aparèixer el 1917 i es va publicar, amb interrupcions, fins al 1998.

Octubre: centenari de la Revolució Russa. Segona fase, «Revolució d'Octubre», fou una revolució de tipus socialista en la qual els Soviets (controlats principalment pel partit bolxevic) prengueren el poder. Si bé els principals focus de la revolució foren Petrograd i Moscou, aviat s'estengué a les àrees rurals on els pagesos col·lectivitzaren i redistribuïren la terra.

9 de octubre: 50 anys de la mort del Che Guevara. Fou un dels líders de la Revolució Cubana. A la dècada dels anys seixanta s'establí amb un petit grup de guerrillers a Bolívia on fou capturat i assassinat de manera clandestina per l'exèrcit bolivià amb la col·laboració de la CIA.

23 d'octubre: commemoració del 40è aniversari del retorn del president Josep Tarradellas i de l'emblemàtic "*Ja sóc aquí*".

31 de octubre: es commemoren 500 anys de la Reforma protestant y el naixement de les esglésies evangèliques y protestants en el món.

Col·laboradors

farmàcia
Joan Saurí Masgrau

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

donna's
estètica

servei a domicili

Consellers 11, 1r 1a
17240 Llagostera
972 83 14 44
donnas@donnas.cat

Albert Verdaguer i Piella
Direcció

Plaça Campmany 1
17240 Llagostera
Tel : (972) 80 53 97

LA NOVA BARBERIA

RAQUEL

C/ Dr. Fleming,3
17240 Llagostera
Girona
972830517

raquelgispert78@gmail.com
www.facebook.com/raquelgispert

VENDA I REPARACIÓ MAQUINÀRIA

Antoni Pérez Pedraza

Avd. de l'Esport 11
17240 Llagostera
Tels. 972805703
627035868

*Floristeria
Cal-Ri*

Roser Calvet Ribas
Tel. 972 83 09 88

El Cristòfol Colom, 15
www.floristeriacal-ri.com

17240 Llagostera (Girona)
floristeriacal-ri@hotmail.com

Net al Sec Toni

Bugaderia Ecològica
Tintoreria

Bon tracte
Qualitat
Entrega en 24h

C/ Garbí, 11 17240 - Llagostera (Girona) T: 972.831.808

20è aniversari de l'institut

D'aquí a 20 anys

Reed Hastings va ser el convidat estrella del Mobile World Congress el febrer d'aquest any. És el fundador de Netflix. Les plataformes en 'streaming' són ara per ara una de les línies més importants del sector tecnològic. El convidat estrella del Mobile World Congress, el fundador i CEO de Netflix, Reed Hastings, va fer una conferència durant la qual va repassar la història de Netflix, que es remunta a 1997, "quan Internet no suportava els 5 GB d'un DVD". La trajectòria de la plataforma d'"streaming" és, per a ell, paral·lela a la del consum de vídeos per Internet. Repassem la seva opinió al respecte (i els seus vaticinis), en 5 frases:

- *"D'aquí a deu o vint anys tot el vídeo es consumirà per Internet"*. Hastings defensa que el perfil del consumidor ha canviat: cada cop està més acostumat a veure continguts online i la tendència creix. Per aquest motiu, considera important que les empreses de telecomunicacions ofereixin als seus clients tarifes amb dades il·limitades de vídeo.
- No obstant això, Hastings ha estès la mà a les televisions de pagament, assegurant que Netflix serà *"un complement de les televisions de pagament"*. I posa d'exemple les televisions dels Estats Units: " Moltes pensaven que les destruiríem, però encara que Netflix sigui a la meitat de les televisions americanes, el número de les que tenen cable no ha variat gaire".
- *"El nostre preu i la qualitat lluiten contra la pirateria"*, va dir Hastings. El fundador de Netflix assegura que cada cop més consumidors aposten per consumir vídeos online de manera legal, a través de plataformes. Es tracta, va afirmar, d'oferir alternatives legals als usuaris perquè consumir continguts pirates deixi de ser rendible.
- *"Internet consisteix en connectar persones arreu del món"*, va assegurar, i va posar d'exemple la sèrie 'Narcos', feta per una companyia francesa, a Colòmbia i amb un actor brasiler. En el mateix sentit, ha assegurat que l'objectiu de la companyia és oferir continguts fets arreu del món en una proporció major, i que treballa en aquesta línia. A hores d'ara, però, la majoria del seu catàleg és de procedència nord-americana.
- *"És difícil parlar d'entreteniment quan no saps si en vint anys entretindràs tu o la intel·ligència artificial"*, ha respost, preguntat sobre el futur dels canals d'entreteniment.

Entrevistes amb exalumnes

Edgar Vert i Pau Xirgo

Lluís Comas VAM SER ELS “CONILLETES D'ÍNDIES”

Vam demanar a en Lluís Comas, si el podríem entrevistar. Ell va accedir de molt bon grat, ja que parlar de l'institut li porta molt bons records. Vam rebre'l, i després de xerrar una estona vam començar amb l'entrevista:

Com et dius? Quina edat tens? On vius?

Em dic Lluís Comas Blanch, tinc 34 anys i actualment visc a Llagostera.

Quins anys vas estudiar a l'institut de Llagostera?

Vaig ser dels primers que van estudiar a l'institut de Llagostera, vam ser “els conillets d'índies”. Abans es començava l'insitut a l'actual 3r d'ESO, ja que s'acabava la Primària a 8é (actual 2n d'ESO), per tant, jo vaig entrar a l'institut a 3r al 1996 fins al 2000.

Vas fer fins a ESO o també Batxillerat? Si vas fer batxillerat, de quina especialitat?

Vaig fer 3r i 4t d'ESO i llavors vaig passar al Batxillerat científic.

Quina era la teva matèria preferida?

La meua matèria preferida era “ciències de la Terra i el medi ambient”, però també m'agradava la biologia, en definitiva les matèries de ciències.

Quin record et ve al cap quan penses en l'institut?

Un dels primers records que tinc és quan, a vuitè, l'equip directiu del nou institut amb en Vicents de director i la Cati com a cap d'estudis, ens van venir a plantejar quins serien els canvis i les novetats que ens trobaríem, i també a treure'ns una mica la por que teníem. També recordo el moment d'arribar allà i veure els barracons, que potser no eren tant idíl·lics com ens pensàvem, però que mica en mica ho vam anar fent nostre, ja que érem pocs i ens coneixíem entre tots.

Vas continuar els estudis? Què vas cursar?

Sí, primer vaig estudiar els quatre anys de fisioteràpia a Barcelona, però quan el meu germà mitjà a començar a cursar la carrera de magisteri d'educació física m'hi vaig apuntar perquè sempre m'havia quedat el “cuquet” de fer alguna cosa relacionada amb l'educació física.

A què et dediques actualment?

Actualment sóc secretari i mestre d'educació física a l'escola Ignasi Melé de Tossa de Mar.

Quin és el millor record que tens del institut?

Recordo especialment quan vam engegar la revista Traca; ja que vam ser els primers i érem molt novells, els mestres ens havien d'ajudar molt. De mica en mica, en grups, li vam anar donant forma; tot i que amb el llarg dels anys ha canviat molt.

Portaries al teu fill a l'institut de Llagostera o preferies que anés a un altre?

El portaria aquí perquè jo crec en l'ensenyament públic i crec que aquest institut està molt bé.

En conclusió, tot i que l'institut ha canviat i millorat amb els anys, pel que explica el nostre entrevistat, en Lluís, l'essència de l'institut segueix essent la mateixa, però en unes instal·lacions millors.

Anna Llinàs i Esther Ramírez

Eva Pérez TENIA POQUES PREOCUPACIONS I LA PRINCIPAL ERA PASSAR-M'HO BÉ

Com et dius?

Em dic Eva Pérez.

Quants anys tens?

Trenta.

On vius actualment?

Doncs ara a Barcelona, bé des de fa bastant ja.

En quin any vas començar l'Institut? I en quin el vas acabar?

Doncs fa molt, el vaig començar al 1998 i el vaig acabar al 2004.

Vas fer batxillerat? Quin?

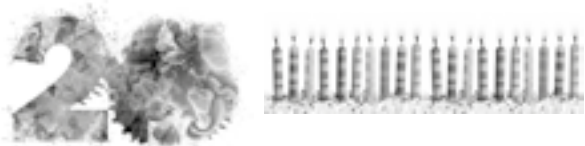
Sí, vaig fer el Tecnològic.

Quina era la teua matèria preferida?

Doncs suposo que la que més m'agradava era dibuix tècnic quan la feia a batxillerat. M'agradava molt el que fèiem i estava relacionat amb el que volia estudiar i amb el professor també hi havia bon rotllo.

Després del batxillerat què vas fer?

Vaig entrar a la Universitat i estudiar arquitectura a Barcelona.

Entrevistes amb exalumnes

Edgar Vert i Pau Xirgo

I a què et dediques actualment?

Faig d'arquitecte a Barcelona en un estudi que m'he muntat amb uns companys des de fa ja quatre anys.

Quin record et ve al cap quan penses en l'Institut?

Doncs sobretot tenia poques preocupacions i de les poques que tenia era estudiar i passar-m'ho é amb els meus amics. És a dir, molt bons records, tornaria endarrere molt ràpid.

I per últim, tens alguna anècdota que et marqués?

Així com una anècdota en concret no, però recordo amb molt de carinyo el viatge que vam fer a quart d'ESO, que vam anar amb el professor de matemàtiques, Josep Genóher i el de filosofia, Xus, i va ser molt divertit.

On vareu anar?

Vam anar a Mallorca.

En conclusió, ha estat un gran privilegi poder fer-li l'entrevista a una persona tant especial. Molt simpàtica i maca, ens ho vam passar molt bé gravant el vídeo, i el que nosaltres vam entendre va ser que ella ho va disfrutar molt, però també va treballar moltíssim per obtenir el que és avui en dia el seu somni.

Alba Pérez i Cristina Voz

Quina era la teva matèria preferida?

Durant l'ESO i el primer de Batxillerat era Educació física, però com que a segon ja no en feia, em va començar a agradar molt la llengua i la literatura castellana.

Quin record et ve al cap quan penses en l'institut?

Sobretot amb els amics. El vincle que vam crear entre els que encara som ara els amics, que som una bona colla i molt ben avinguts, es va crear a l'institut.

Vas continuar els estudis després de l'institut?

Sí, vaig anar a la universitat.

Què hi vas estudiar?

Vaig estudiar-hi llengua i literatura espanyola, posteriorment llengua i literatura catalana i per acabar vaig fer un màster per ser professor.

A què et dediques actualment?

Actualment sóc professor de primer i segon de batxillerat en un institut.

Doncs fins aquí les preguntes, moltes gràcies per haver assistit a l'entrevista.

Gràcies a vosaltres!

En conclusió, hem conegut el pas d'un ex alumne pel nostre Institut fa 7 anys, i volem donar les gràcies a l'Eduard Montiel per acceptar fer la nostra entrevista.

Marc Torrentó i Nil Viñas

Eduard Montiel

LA COLLA D'AMICS DE L'INSTITUT ENCARA ÉS LA D'ARA

Vam entrevistar a Eduard Montiel (24, Madrid) per dur a terme un treball per l'Institut. Abans de quedar amb ell, vam explicar-li que li hauríem de fer una sèrie de preguntes relacionades amb el seu pas per l'Institut de Llagostera, i va acceptar l'entrevista sense cap molèstia.

L'entrevista va anar de la següent manera:

Com et dius?

Em dic Eduard Montiel.

Quina edat tens?

24 anys.

On vius?

Actualment visc a Madrid.

Quins anys vas estudiar a l'Institut de Llagostera?

Hi vaig estudiar des del 2004 fins el 2010.

Vas fer fins a ESO o també Batxillerat?

Vaig fer ESO i batxillerat, les dues coses.

En què et vas especialitzar a l'hora de fer batxillerat?

Vaig fer el batxillerat social.

Irene Gispert

XICLETS A LES FLAUTES

El dia 23 de Gener vam reunir-nos a casa de la Paula la Hawa Ba i la Paula Gispert per entrevistar a la Irene Gispert, la germana gran de la Paula. Vam buscar un lloc adequat per a gravar el vídeo en el que hi hagués bona llum o la millor possible, i que fos en un espai que es sentís bé l'àudio.

Com et dius?

Irene Gispert.

Entrevistes amb exalumnes

Edgar Vert i Pau Xirgo

Quina edat tens?

Tinc 33 anys.

On vius?

Visc a Palafrugell.

Quins anys vas estudiar a l'institut de Llagostera?

L'any 1996/97 fins l'any 2000.

Vas fer fins a l'ESO o també batxillerat? Si vas fer batxillerat, de quina especialitat?

També vaig fer Batxillerat, però només vaig cursar 1r de Batxillerat i el vaig repetir. L'especialitat era de Lletres.

Quina era la teva matèria preferida?

La meua assignatura preferida era literatura catalana.

Quin record et ve al cap quan penses en l'institut?

Els meus companys de classe.

Vas continuar els estudis? Que vas cursar?

Sí, els vaig continuar. Vaig cursar un grau mitjà d'Horteloria.

A què et dediques actualment?

Actualment estic aturada.

Si poguessis canviar alguna decisió que vas prendre durant la teua època estudiantil, quina seria? I si es que no per què?

Sí, si m'hagués esforçat més per traurem el batxillerat no hauria d'haver repetit i hagués pogut anar a la universitat.

Te'n recordes d'alguna anècdota curiosa del institut?

Sí, a classe de música tocàvem molts instruments, i un d'ells era la flauta i als forats de la flauta, hi enganxàvem xiclets i ens queixàvem de que no ens funcionaven les flautes per perdre temps a classe.

Quins eren els teu professors preferits?

La Xon Sàbat, que ens feia valors de la convivència i en Pitu que era molt divertit.

Ens va agradar molt compartir aquesta experiència amb la Irene ja que va ser una experiència tan entretinguda com interessant. Sobretot ens va agradar molt l'anècdota que ens va explicar.

Hawa Ba Ndongo i Paula Gispert

Judit Fontcuberta

VAIG SER DE LA PRIMERA GENERACIÓ D'ALUMNES DE L'INSTITUT

Parlem amb la Judit Fontcuberta, òptica i entrenadora del Club Patinatge Llagostera. Va estudiar a l'Institut de Llagostera en els seus primers anys i actualment és mare d'un nen de 3 anys.

Com et dius? Quina edat tens? On vius?

Em dic Judit Fontcuberta i tinc 32 anys. Visc a Llagostera.

Quins anys vas estudiar a l'Institut de Llagostera?

Vaig començar fa 20 anys. Vaig ser de la primera generació d'alumnes.

Vas fer fins a ESO o també Batxillerat? Si vas fer batxillerat, de quina especialitat?

Vaig fer de 1r d'ESO a 2n de batxillerat científic.

Quina era la teva matèria preferida?

Biologia.

Quin record et ve al cap quan penses en l'Institut?

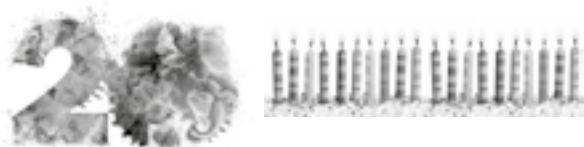
Quan vaig començar estàvem als barracons, i un dels meus records és que quan feia molt vent i plovia, passàvem pel passadís i ens mullàvem. També recordo que els primers anys em quedava al menjador, i, al no haver-n'hi, havíem d'anar des dels barracons de Can Gotarra fins a l'Escola Lacustària i tornar. Aquella caminada era "lo más".

Vas continuar els estudis? Què vas cursar?

Quan vaig acabar el batxillerat vaig fer la carrera d'òptica i optometria.

A què et dediques actualment?

Sóc òptica i entrenadora de patinatge, ho combino. La Judit va estudiar òptica i optometria, i ara està treballant en una òptica a Llagostera, on viu actualment. Ens demostra que si vols treballar de la feina que t'agrada, amb esforç i dedicació ho pots acabar aconseguint.

Entrevistes amb exalumnes

Edgar Vert i Pau Xirgo

Lidia Serrano

VAIG COMENÇAR BATXILLERAT SOCIAL

Després d'uns dies intentant trobar-nos amb la Lídia, el dissabte 7 de gener vàrem quedar la Judit i jo (la Rebeca) a casa de l'entrevistada per portar a terme el treball previst. Al cap de moltes rialles i preses falses, vam aconseguir el desitjat vídeo final a punt per poder ser presentat.

Com et dius?

Em dic Lídia Serrano Prim.

Quants anys tens?

Tinc 23 anys

On vius?

Visc a Llagostera

Quants anys fa que vas estudiar al IES Llagostera?

Fa set anys.

Vas cursar ESO o també batxillerat?

Vaig fer l'ESO i vaig començar batxillerat social.

Quina era la teva matèria preferida?

Plàstica, perquè m'agradava dibuixar.

Quin record et ve al cap quan penses en l'institut?

Doncs que sempre em quedava adormida i hi havia d'anar a la tarda.

Vas continuar els estudis?

No, vaig deixar el batxillerat i vaig començar a treballar.

A què et dediques actualment?

Treballo en un supermercat, el *Dia*, fent pa.

Si haguessis tingut l'oportunitat d'haver-te canviar d'institut ho haguessis fet?

No, perquè aquí hi havia tots els meus amics i també els professors ensenyaven molt bé, sobretot en *Pitu*.

Què penses o opines dels professors, o la manera d'ensenyar i les normes del institut?

Doncs que t'ensenyen molt bé.

Amb quin professor et vas identificar més?

Em vaig identificar amb dos professors, un d'ells, la Lídia de plàstica.

Va ser una gran experiència fer d'entrevistadores, ben divertida i d'allò més interessant. Gràcies a aquest treball hem pogut conèixer més la persona, passar una bona estona i aprendre coses noves!

Rebeca Jannette i Judit Comba

Paula Turon

ARA MARXO A FER UN ERASMUS A SUÈCIA

Ens vam trobar amb la Paula Turon per fer-li l'entrevista el 5 de gener, a casa seva. Al principi anàvem a fer a una altra persona, però com que a l'últim moment ens va dir que no li seria possible quedar, la germana de l'Ada ens va ajudar a buscar a alguna altra persona que estigués disponible. L'entrevista va ser ràpida, ja que no va haver-hi entrebancs. Mentre ens preparàvem, li vam deixar les preguntes a la Paula perquè els hi fes un cop d'ull i se les pogués pensar bé.

Com et dius? Quina edat tens? On vius?

Em dic Paula, tinc vint-i-un anys i actualment visc a Barcelona perquè estic estudiant a la Universitat Autònoma de Barcelona, però el segon semestre me'n vaig a viure a Suècia, tot i que he viscut tot la meua vida a Llagostera.

Quins anys vas estudiar a l'Institut de Llagostera?

Vaig començar el curs de l'Institut del 2006-2007 i vaig acabar al curs 2009-2010.

Vas fer aquí tota ESO o també vas fer Batxillerat?

Vaig cursar tota ESO aquí però no hi vaig fer el Batxillerat, vaig anar a Girona.

Quina era la teva matèria preferida?

La meua assignatura preferida de l'Institut era història, més que res perquè sempre m'ha agradat la història, de

Entrevistes amb exalumnes

Edgar Vert i Pau Xirgo

fet el meu treball de recerca era sobre història i és una assignatura que sempre m'ha interessat molt i era la que més gaudia.

Quin record et ve al cap quan penses en l'Institut?

Segurament l'últim dia de curs quan fèiem la jornada esportiva a 4t d'ESO i vam anar tota la classe disfressada dels anys setanta i ens ho vam passar molt bé.

Vas continuar els estudis? Què vas cursar?

Vaig fer el batxillerat Internacional a Girona i un cop vaig acabar, vaig anar a la Universitat Autònoma de Barcelona a fer Educació Primària en anglès.

A què et dediques actualment?

Estic a l'últim curs, ara marxo a fer un *Erasmus* a Suècia i de cara a l'any següent m'estic plantejant de fer un màster d'investigació i començar a entrar a llistes i estar en una escola.

Moltes gràcies pel teu temps.

A vosaltres :)

La Paula ens va semblar una noia molt simpàtica, riallera, intel·ligent i responsable. Ens sembla bé que estigui estudiant el que li agrada, i més, que ara se'n hagi anat d'*Erasmus* a Suècia.

Ada Alsina i Clàudia Galindo

Paula Nuell

ESTUDIO UN GRAU D'AUDIOVISUAL I MULTIMÈDIA

Paula Nuell és una exalumna de l'Institut de Llagostera que actualment té vint anys. Va cursar l'ESO en aquest institut, per després anar al Santiago Sobrequés a Girona, i ara està fent un curs d'audiovisual i multimèdia.

Com et dius?

Paula Nuell.

Quants anys tens?

20 anys.

On vius?

A Llagostera.

Quins anys vas estar a l'Institut de Llagostera?

Vaig estar-hi des del 2008 fins al 2014.

Hi vas cursar només l'ESO o també hi vas fer el Batxillerat?

Només vaig cursar-hi l'ESO.

Quina era la teva matèria preferida?

Educació física.

Vas seguir estudiant? Que vas fer?

Vaig estudiar el Santiago Sobrequés de Girona i actualment estic estudiant un grau de audiovisual i multimèdia.

Estàs treballant?

Sí, estic treballant com a instructora de zumba.

Gràcies per haver acceptat fer aquesta entrevista.

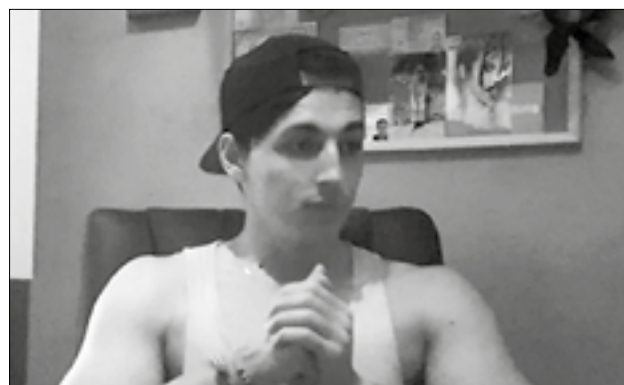
De res, m'ha encantat ajudar.

Berta Rebordosa i Carla Pons

Sasha Arman

DESGRACIADAMENT NOMÉS VAIG ESTUDIAR FINS A L'ESO

Us presentem una entrevista sobre un exalumne de l'Institut de Llagostera. Li farem diverses preguntes i veurem com va ser el seu passat a l'Institut. Vam quedar a casa d'en Carlos ja que és el seu germà.

Com et dius? Quina edat tens? On vius?

Em dic Sasha Arman, tinc 22 anys i visc aquí, a Llagostera.

Quins anys vas estudiar a l'Institut de Llagostera?

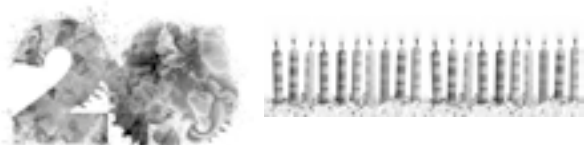
Del 2008 fins al 2012.

Vas fer fins a ESO o també Batxillerat?

Desgraciadament només vaig estudiar fins a l'ESO.

Quina era la teva matèria preferida?

Tecnologia.

Entrevistes amb exalumnes

Edgar Vert i Pau Xirgo

Quin record et ve al cap quan penses en l'institut?

Passar-ho bé amb els amics al pati.

Vas continuar els estudis? Què vas cursar?

Vaig fer un grau mitjà de telecomunicacions i actualment estic acabant el grau superior de telecomunicacions.

A què et dediques actualment?

Ara estic acabant el grau superior de telecomunicacions, també estudio anglès i els estius treballo de socorrista.

Ens ha donat un bon consell per seguir estudiant batxillerat, perquè ens ha explicat que és molt important.

Carlos Funellosas i Elias Ben Fares

Susanna Añón L'ÚLTIMA GENERACIÓ DEL POBLE QUE VA CURSAR 8È D'EGB

Hem tingut el plaer d'entrevistar la Susanna Añón, exalumna de l'Institut de Llagostera.

Ens vam trobar en el pavelló d'esports de Llagostera i tot seguit vam anar a casa l'Ariadna Font, estudiant de l'Institut, on la Susanna va ser entrevistada.

Inicialment vam deixar un temps perquè l'entrevistada pogués fer memòria del seu passat, llavors vam fer un assaig, tot i el nerviosisme de la "Susy", com ella es fa dir, vam realitzar l'entrevista sense cap problema.

Com et dius? Quina edat tens? On vius?

El meu nom és Susanna Añón, tinc 33 anys i actualment visc a Santa Maria de Palautordera.

Quins anys vas estudiar a l'institut de Llagostera?

Hi Vaig estudiar de l'any 1997 al 1998 i del 1998 al 1999.

Vas fer fins a ESO o també Batxillerat? Si vas fer batxillerat, de quina especialitat?

Vaig fer només 3r i 4t d'ESO, som l'últim grup del poble que vam fer fins a 8è d'EGB.

Quina era la teva matèria preferida?

Ciències naturals, matemàtiques, me'n recordaré sempre dels polinomis, i tecnologia.

Quin record et ve al cap quan penses en l'institut?

Els barracons, la fusió dels alumnes entre una escola i l'altra, nosaltres quan anàvem al Lacustària, havíem estat tota la vida junts a la mateixa classe, llavors ens van canviar a 6è, a 7è d'EGB i a 8è, i quan vam arribar a l'ESO va ser les dues escoles juntes. I la fred, molta fred als barracons.

Vas continuar els estudis? Què vas cursar?

Sí, jo vaig marxar a Girona quan vaig haver fet 4t d'ESO, vaig fer el tècnic en cures d'auxiliar d'infermeria al Narcís Xifra. Llavors, ja vaig marxar a Barcelona, vaig fer el batxiller de Ciències de la Salut, i després vaig estudiar Gestió i Administració pública a la Universitat de Barcelona.

A què et dediques actualment?

Actualment treballo en l'administració pública.

Recordes algun alumne fent una "malifeta" molt greu a l'institut?

Més d'algun, però un en concret, sí.

Segueixes realitzant activitats relacionades amb el passat?

Sí, el patinatge artístic. Jo vaig patinar a Llagostera fins que vaig marxar a Barcelona, als 21 anys, i llavors he tornat fa quatre anys.

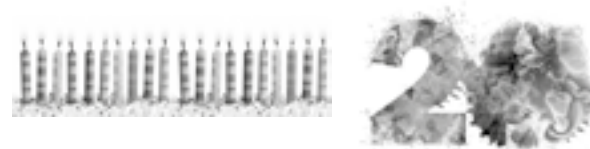
T'agradaria tornar a l'institut?

En alguns moments sí i en alguns moments no.

Tània Castillejo i Ariadna Font

D'aquesta entrevista hem pogut extreure que tot i que passen els anys, l'essència dels alumnes continua sent la mateixa. I per altra banda, tot i que totes les classes ja no són barracons, els alumnes hi han continuat tenint el mateix clima. Per acabar traiem la conclusió que l'Institut amb el pas dels anys ha canviat en diversos aspectes, com per exemple en la companyonia entre tots els alumnes del centre, les noves aules, els projectes, les pissarres, etc. Podem dir que ha millorat molt.

INSTITUT DE LLAGOSTERA
20 ANIVERSARI

Inici del curs

Dimarts 13 de setembre del 2016

Potser no tothom hagi començat el curs amb ganes, però estic segura que en el fons hi havia un xic de llum, la il·lusió del primer dia; i si no és així estic convençuda que amb la revista TRACA et demostrarem lo bé que t'ho has passat aquest curs.

Dimarts 13 de Setembre, ha ARRIBAT!!!

Ha arribat el dia, els alumnes tornen a l'insti.

Profes nous, alumnes repetidors, alumnes de 2n que passen a 3r(a l'altre pati!), alumnes de 6é a 1r (quins nervis :V), i de 1r a 2n :!,...

Però la setmana continua...

Durant la setmana no han passat gaires coses però sí que alguns alumnes s'han salvat d'alguna infracció, és a dir com que era la primera setmana d'institut, els professors ens han perdonat moltes coses... Però la sort no dura sempre, en aquest cas només ha durat quatre dies .

Laura Chavarria

El dimarts 13 de setembre va ser el començament de curs, tots estàvem molt nerviosos per començar un nou curs, quan vam arribar a l'aula multidisciplinar els professors es van presentar, ens van dir quins professors tindríem, i van fer algun petit canvi a la llista dels alumnes de cada classe. Per exemple alguns nens que estaven a primer C van anar a la B i al revés, però els de 2n A no els van canviar. Quan vam començar el primer curs d'ESO jo estava molt més nerviosa que aquest any perquè erem els petits del centre i no coneixíem molt bé l'institut però en poc temps ja ens vam adaptar al nou centre.

El primer dia no ens van fer tantes explicacions perquè a primer ja ho van fer. Espero que aquest any sigui tan o més divertit que l'any passat. El final de curs de l'any passat va ser molt divertit, amb les graduacions dels nens de 4t d'ESO, a la sortida del tercer trimestre ens ho vam passar molt bé, l'últim dia del curs passat va ser la jornada esportiva i ens ho vam passar molt bé!

Fatou Yalcouye

Parlem amb Sohaila Arrazini

Salma Salah

La Sohaila és alumna de 3r d'ESO, té 15 anys. És l'autora de la portada de l'agenda del nostre institut d'aquest curs. Va ser la guanyadora del concurs que es va organitzar i no és pas el primer concurs de dibuix que guanya.

Quan vas començar a dibuixar?

Quan era petita.

Per què vas començar a dibuixar?

Vaig començar a dibuixar únicament per diversió.

Quants anys tenies quan et vas presentar a un concurs per primera vegada?

No ho recordo exactament, però va ser aproximadament als 8 anys.

Has participat en molts concursos?

Ens tots els que oferien a l'escola.

I tens molts premis?

N'he guanyat uns 5.

Què és per a tu el fet de dibuixar?

Per mi és imaginació!

Dibuixar forma part del teu oci?

Diria que sí!

T'agradaria arribar a ser dibuixant o pintora?

Bé, encara no ho sé.

Quan et van dir que havies guanyat el concurs de l'agenda, com et vas sentir? Què és el primer que vas fer?

Estava molt contenta i no em podia esperar per dir-ho als meus amics i família.

Defineix amb una sola paraula el que és per a tu dibuixar?

Esportaneïtat.

Moltes gràcies!

Parlem amb Ester Baseiria

Fatou Yalcouye

L'Ester Baseiria és la psicopedagoga del centre.

Què et va inspirar a ser professora?

Al meu entorn familiar hi ha professors i Mestres i ja de ben petita em vaig començar a fixar amb la feina que feien. De mica en mica, em va anant agradant la idea d'ensenyar als altres.

Et va costar treure't el graduat?

No, no em va costar, però vaig haver de treballar i esforçar-me per aconseguir-lo. Em va ajudar la constància i el treball diari.

Quants anys tenies quan vas començar a treballar a ensenyament?

Vaig començar a treballar molt aviat, gairebé tot just acabar la carrera de magisteri. Tenia 22 anys.

Què fas en el temps lliure?

Quan tinc temps lliure, vull fer tantes coses que a vegades no tinc temps de fer-les. Passo moltes estones llegint, i a vegades dibuixant, però quan fa bon temps, prefereixo estar a fora. M'encanta caminar, sobretot fer travesses llargues, d'uns quants dies, caminar per valls i pujar muntanyes, tant a Catalunya com a l'estranger.

Actualment, a quants grups de nois i noies fas classe?

Aquest curs escolar faig classe a sis grups d'alumnes; de primer a quart d'ESO

I quins assignatures ensenyes?

Ensenyo una mica de tot: matemàtiques, llengua catalana, lectura i cultura i valors ètics.

També ets psicopedagoga?

Sí, quan vaig acabar la carrera de Magisteri, vaig voler complementar els estudis, cursant Psicopedagogia. I més tard, també vaig estudiar Antropologia Social i Cultural.

En què consisteix la feina de psicopedagog?

El psicopedagog també se'l pot anomenar "orientador educatiu" perquè la seva feina principal és orientar i guiar els alumnes. Es fan diferents tasques: classes de matèries instrumentals en petit grup; atenció individualitzada, orientació personal, educativa i laboral, entre d'altres.

Has treballat només a instituts o també a escoles?

Com que vaig estudiar per fer de mestra, vaig començar treballant a diferents escoles de primària, ensenyant una mica de tot tant a petits com a grans.

Et veus molts anys fent de professora i psicopedagoga?

Ara mateix estic contenta i satisfeta amb la meua feina i espero que duri uns quants anys més; però, sí que en un futur, m'agradaria aventurar-me a fer altres projectes.

Parlem amb Ferran Santiago

Mònica Rodríguez i Carla Vázquez

En Ferran Santiago és un alumne de 1r d'ESO.

Vens animat a l'institut?

No vinc que diguem molt animat però els dies que estic malalt i no vinc, doncs ho trobo a faltar.

En què creus que ajuda l'institut?

Ajuda a aprendre coses noves, desenvolupar en nostre coneixement i poder tenir un estudi.

En què t'ha ajudat l'institut?

Jo crec que a tots ens ajuda a ser com som i a saber escriure, llegir, comportar-nos bé, etc.

Què en penses dels professors?

Penso que alguns professors són els millors! Però, n'hi ha d'altres que diuen que no posen etiquetes però penso que sí que ho fan i a aquests prefereixo no tenir-los.

Què prefereixes; un professor que ve a fer la seva feina o un molt bo però amb el qual no apreneu res?

A veure a mi m'agrada que els professors ens ho facin passar bé però venim per aprendre, jo prefereixo que no sigui tot diversió però que tampoc sigui un pal venir. Així que prefereixo que hi hagi un entremig.

Com és la teva relació amb els companys?

És molt bona, jo me'ls estimo i crec que ells també m'estimen a mi.

En què creus que l'institut hauria de millorar?

En la decoració de les aules. Evitar vacil·lar-nos, entre nosaltres i entre els profes i els alumnes. I faria més sortides i més coses amb la classe.

De l'1 al 10; amb quina nota qualificaries l'institut?

Amb un 6, perquè ningú és perfecte i tampoc és molt dolent. Podria ser millor...

Com et sens al institut?

Em sento bé, còmode ja que he conegut a més gent i hi ha professors que fan riure i fan que t'ho passis molt bé.

És el que t'esperaves?

Pensava que seria més dur i que em costaria més acostumar-me però m'ha sorprès que no sigui el que m'esperava.

Quants sou del teu col·legi a la vostra classe?

Som 6 contant-me a mi.

Gràcies per col·laborar amb la revista traca responen aquesta entrevista!

Gràcies a vosaltres!

Parlem amb aumnes de 2n de batxillerat

Andrea Escobar

PARLEM AMB l'Eric Rubia

De què tracta el teu treball de recerca?

De la mort, de les empreses funeràries i els seus preus.

Perquè vas triar aquest tema? T'ha agradat?

Perquè no em van deixar fer el que volia i el tenia com a segona opció.

Quant de temps has dedicat a fer el treball?

Quatre mesos, de juliol fins a principis de novembre.

Quin és el resultat? Has aconseguit els objectius?

Comparar els diferents preus que ofereixen les empreses segons la població i determinar quines són les principals causes de mortalitat i perquè. Sí, he aconseguit els objectius.

Ens pots resumir les conclusions del teu treball?

-He pogut determinar quines són les principals causes de mortalitat segons el sexe o les franges d'edat.

-Determinar la importància de l'ajuda que ofereix el servei de dol a les famílies que passen per moments complicats.

- He pogut establir quines són les preferències en temes fúnebres de diferents sectors de la societat, a les franges d'edat 15-20; 20-30; 30-45; 45-60; +60.

- He elaborat pressupostos amb el mateix tipus d'enterrament en diferents poblacions demostrant que la diferència de preu es basa en les taxes municipals, que augmenta en municipis majors.

PARLEM AMB la Cristina Rubio

De què tracta el teu treball de recerca?

Es tracta de trobar una metodologia de l'educació que s'acosti a la perfecció, tenint en compte els alumnes i la opinió dels professors.

Perquè vas triar aquest tema? T'ha agradat?

Vaig triar aquest tema perquè m'agradaria dedicar-me a l'àmbit de l'educació. Sí, m'ha agradat molt conèixer coses que no havia tingut oportunitat anteriorment d'aprendre.

Quant de temps has dedicat a fer el treball?

El treball de recerca es fa en un període d'un any.

Quin és el resultat? Has aconseguit els objectius?

El meu resultat ha sigut molt enriquidor. En part, no me l'esperava. Vaig aconseguir el meu objectiu d'afirmar que la metodologia perfecta no existeix perquè tots els alumnes són diferents.

Ens pots resumir les conclusions del teu treball?

La conclusió més clara a la que vaig arribar és que, l'escola es va reinventant a poc a poc, i els alumnes es van adaptant. És a dir, les escoles no fan servir una metodologia perfecta (**perquè no existeix**), però sí que fan servir un mètode que s'acosta a aquesta perfecció.

Sortida de 1r d'ESO

Dimarts 25 d'octubr del 2016

Els alumnes de primer d'ESO han anat al Casal parroquial a fer activitats relacionades amb la convivència i la igualtat de drets, una gimcana donava tota la volta al pati per tal d'organitzar bé els grups. Els professors Àngel Sanz, Susanna Lara, Jordi Boix, Carles Rius i Fabiola Sanz atenien una activitat per tal de distribuir a tots els nens. Una activitat que va agradar va ser la de l'Àngel: la prova consistia en travessar els arbres del Casal fent "ziga-zaga" i marcar cistella.

Després d'esmorzar tothom va anar acabant les proves pendents per reunir més punts i guanyar!

Ada Postigo i Menna Llinàs

Sortida de 2n d'ESO

Dimarts 25 d'octubr del 2016

Els alumnes de segon d' ESO han fet una sortida al casc antic de Llagostera. Han fet tres activitats diferents: la visita guiada a l'espai jove CVL, la rebuda a Can Caciques i l'explicació de diferents llegendes al voltant de la zona. Els alumnes es van distribuir en quatre grups, de manera diferent de com estan a l'aula. Els estudiants es van mostrar molt participatius ja que coneixien bona part de les llegendes. Els van acompanyar els professors Glòria Sánchez, Sandra Casañas, David Pagà, Pedro Pablo Fuentes, Carles Fontan i Ester Baseiria.

Ada Postigo i Menna Llinàs

Sortida de 3r d'ESO

Dimarts 25 d'octubr del 2016

L'alumnat de tercer d'ESO ha fet una excursió a la deixalleria de Llagostera. Han fet diverses activitats: visita guiada per l'indret, la creació de figures amb els residus, respondre un dossier. Els alumnes s'han distribuït en petits grups per tal de poder fer la visita més fàcil i entretinguda.

Ada Postigo i Menna Llinàs

Sortida de 4t d'ESO

Dimarts 25 d'octubr del 2016

L'alumnat de 4t d'ESO van fer una volta per Llagostera amb activitats de geolocalització i per conèixer les construccions amb més detalls arquitectònics. Especialment es van documentar sobre la muralla i les restes actuals. El professor encarregat de dirigir l'excursió va ser Jordi de Domingo. Van passejar pel casc antic de Llagostera i en finalitzar van anar al parc de la Torre, on a través de jocs constructius van treballar la igualtat.

Ada Postigo i Menna Llinàs

Sortida de 1r de Batxillerat

Dimarts 25 d'octubr del 2016

L'alumnat del primer curs de Batxillerat van anar a visitar Romanyà. Van anar amb un guia i professors. En les fotografies és mostren molt contents i interessats.

Ada Postigo i Menna Llinàs

Sortida de 2n de Batxillerat

Dimarts 25 d'octubr del 2016

Els més grans de l'institut van viatjar fins a Empúries per visitar les seves ruïnes i rebre amb una gran abraçada de la **Xon Vilahur**, havia estat professora de ciències de l'institut durant molts anys. En el recorregut, els monitors van repartir als alumnes un dossier amb moltes activitats. L'itinerari va interessar molt, els nois i noies de 2n de Batxillerat van tornar a Llagostera amb coneixements i experiències que els ajudaran d'ara endavant.

Ada Postigo i Menna Llinàs

XI Setmana de la Ciència

Del 14 al 18 de novembre del 2016

2016, ANY INTERNACIONAL DELS LLEGUMS

L'Any Internacional dels Llegums 2016 es proposava sensibilitzar l'opinió pública sobre els avantatges nutricionals dels llegums com a part d'una producció d'aliments sostenible encaminada a aconseguir la seguretat alimentària i la nutrició.

L'Any va brindar una oportunitat única de fomentar connexions al llarg de tota la cadena alimentària per aprofitar millor les proteïnes derivades dels llegums, incrementar la producció mundial de llegums, utilitzar de manera més apropiada la rotació de cultius i fer front als reptes que existeixen en el comerç de llegums.

Dia Internacional dels Llegums

18 de gener

La Confederació Mundial de Llegums (Global Pulse Confederation) celebra el Dia Internacional dels Llegums el 18 de gener, justament uns dies abans de que la FAO doni per finalitzat l'Any Internacional dels Llegums. Aquest esdeveniment internacional pretén conscienciar la societat sobre la importància de les llegums per a la seguretat alimentària mundial, reclamen més inversió en investigació, major producció i consum d'aquests superaliments i que es reconegui aquesta celebració anual del Dia Internacional de les Llegums pels seus beneficis per a les persones i el planeta.

Durant tot 2016 s'ha intentat fomentar a nivell mundial la importància dels cultius lleguminosos como ara les llenties, cigrons i mongetes. Són un element fonamental del cistell de la compra dels consumidors de tot el món. És un aliment econòmic i accessible per a milions de persones, són una font essencial de proteïnes i aminoàcids d'origen vegetal, el seu paper en el manteniment de nivells nutricionals acceptables és vital, per tant podem concloure dient que són aliments essencials.

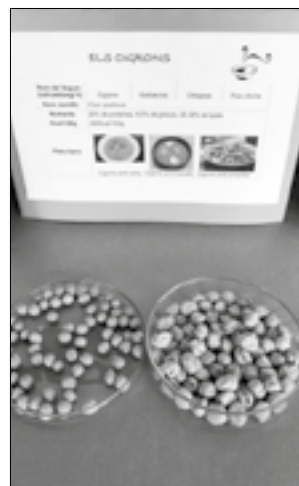
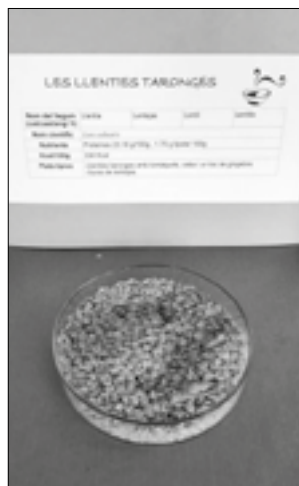
150è ANIVERSARI DEL NAIXEMENT DE MARIE CURIE

El 7 de novembre del 2017 farà 150 anys del naixement de Maria Salomea Skłodowska, més coneguda com a Marie Curie, una de les científiques més rellevants de la història, pel que va aportar a la Física i a la Química i sobretot per l'època en que ho va fer.

Aquest any, els enigmes proposats volen ser un reconeixement a totes les dones que han dedicat la seva vida a la ciència.

Maria Skłodowska o Marie Curie (Varsòvia, Polònia, 7 de novembre de 1867 - Sallanches, França, 4 de juliol de 1934) fou una física i química polonesa, pionera en els primers temps de l'estudi de les radiacions; ella fou la primera a emprar el terme radioactivitat.

Marie va ser nacionalitzada francesa i fou una ciutadana activament lleial al seu nou país, però mai va perdre el seu sentit d'identitat polonès. El primer element químic que va descobrir, el 1898, l'anomenà poloni com a homenatge al seu país d'origen.

XI Setmana de la Ciència

Del 14 al 18 de novembre del 2016

ACTIVITATS A L'INSTITUT DE LLAGOSTERA

Exposició sobre els llegums (alumnes 3r d'ESO). El departament de ciències de l'institut n'ha fet una exposició al passadís dels laboratoris de biologia, física i química. En el passadís podem trobar les llegums o fotografies i taules on ens explica les característiques nutricionals que contenen.

Poemes de llegums (alumnes 4t d'ESO i 1r Batxillerat)

Una aventura a Austràlia, per **Dolors Pujol** (alumnes de 2n Batxillerat)

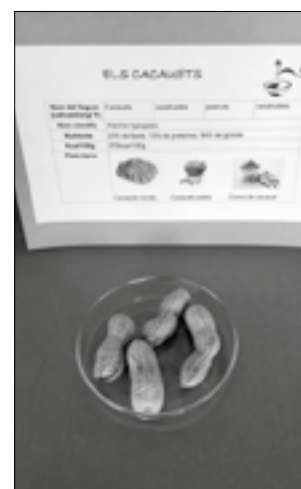
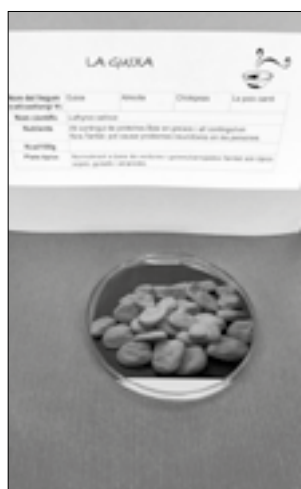
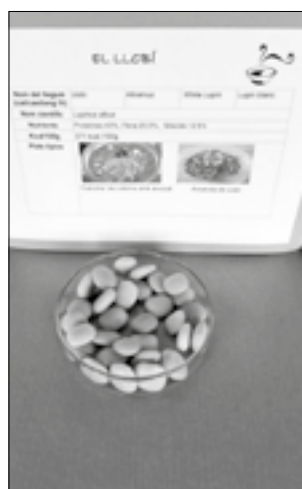
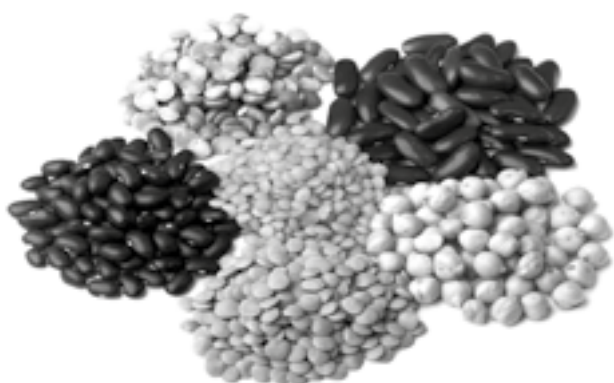
III CONCURS: L'enigma de la setmana de la ciència

Cada dia es penja un enigma a la web de l'Institut. (alumnes de 4t d'ESO i Batxillerat).

Aquests són els guanyadors, tots han obtingut la màxima puntuació, enhorabona!

Laia Rodríguez, Rebeca Jannette Gradinariu, Sergio Escobar, Tomàs Lloveras, Jordi Salvatella, Joan Vall-Ilosera, Clara Rusiñol, Alba Rusiñol i Sònia Carreras.

Carla Vázquez, Marina Fumadó, Alba Sunet, Andrea Bonal i Laura Chavarría

Taller Com comença tot, 4t d'ESO

Divendres 25 de novembre del 2016

Taller sobre la violència masclista realitzada pel grup d'atenció a la víctima dels Mossos d'Esquadra pels alumnes de 4t d'ESO.

El 25 de novembre és el dia internacional contra la violència de gènere.

Abans de començar a parlar del tema, m'agradaria deixar clar que en aquest escrit parlaré sobretot de la violència masclista, però tampoc vull deixar de banda a la violència feminista, tot i que és menor que la masclista, també existeix.

Moltes dones actualment estan sent agredides per homes, ja sigui físicament o psicològicament.

Si parlem de la violència física ens referim que aquell home maltracta a la dona estirant-li dels cabells, tirant-li cosses, pegant-la, mossegant-la,... qualsevol acció que li faci un dany en el seu cos.

I si parlem de violència psicològica ens referim a que aquell home la maltracta verbalment. És a dir insultant-la (Paraulotes desagradables), menyspreant-la, dient-li que "la matarà", que no serà res a la vida,... i moltes altres coses que li puguin crear una autoestima molt més baixa. M'agradaria posar un exemple per poder explicar el tema, és sobre una noia que té 16 anys, es diu Nàdia.

La Nàdia va conèixer a un noi per Facebook, era més gran que ella. Aquest noi era bastant popular. Van començar a parlar per aquesta xarxa social, i es van començar a conèixer. Al cap dels dies anaven parlant més i van començar a quedar per poder veure's en persona. Es van enamorar. Al cap de varies setmanes eren una parella molt feliç, tenien molta confiança,... Però al cap d'un temps aquest

noi va començar a agredir físicament i psicològicament a la nena. La noia no ho volia dir a ningú perquè l'estimava molt, va aguantar tot aquest dolor per amor. El noi cada cop que la picava o l'insultava, després li demanava disculpes, i li deia que l'estimava. Tot i que li repetia moltes vegades que havia sigut culpa seva que l'hagués posat de mal humor. I la Nàdia per por de perdre'l no li deia res a ningú. Un dia el noi per un motiu escolar estava molt enfadat, i la Nàdia li va preguntar com li va anar l'examen, i aquest li va donar un cop tan fort que ella es va donar un cop al cap amb la tauleta del menjador. Es va quedar inconscient, i després va ser ell el que va haver de trucar a emergències (dient que ella s'havia donat un cop). La Nàdia va morir sense poder explicar tot el que estava patint, i sense saber que es sent quan un noi t'estima de veritat i et deixa ser lliure.

Aquest ha sigut un clar exemple de violència de gènere.

Moltes noies que són agredides per homes, no ho volen dir a ningú, per por a les coses que et pot arribar a fer el noi. Normalment són xantatges,... Sempre que et passi alguna cosa així ho hauries de comunicar a amics, familiars, serveis socials, psicòlegs, metges,... I també tens l'opció de trucar ens els números: 112, 016, 900 120 120 Aquests números de telèfon ajuden a les persones si tenen qualsevol problema. A la xerrada que ens van vindre a fer a l'hora de tutoria, ens van explicar que havien trucat unes 21.000 persones durant el 2015 en el 112. Un nombre molt elevat.

Trobo molt important, i és una cosa que m'agradaria remarcar, que si alguna vegada comences una relació de

Taller Com comença tot, 4t d'ESO

Divendres 25 de novembre del 2016

parella, per més enamorat/enamorada que estiguis, o sigui la persona més "guay" de totes,... mai deixis a les amistats ni a la família de costat, perquè són les persones més importants per a tu, i les que et podran ajudar més en moments complicats.

L'inici de la violència de gènere és quan la parella comença a desconfiar molt, és a dir l'home comença a mirar el mòbil de la dona, li prohibeix quedar i parlar amb altre nois, no li deixa espai per ella sola, tota l'estona vol saber on va i què fa,... Això seria com un símptoma d'inici de violència. Així que en el moment que una dona comenci a notar aquesta tensió en la seva relació, el millor que pot fer és "tallar" és a dir deixar aquell noi. Perquè una dona ha de poder ser lliure i triar què vol fer sense que ningú estigui observant-la. Ha de poder decidir per si sola.

L'any 2015 a Catalunya van morir 6 noies. Em sembla una xifra molt gran en aquest aspecte.

M'agradaria acabar amb unes fotografies sobre la violència de gènere.

Ariadna Font Ferrer

Xerrada literària amb 1r d'ESO

Dimarts 13 de desembre del 2016

Els alumnes de 1r d'ESO, després de llegir **Donde aprenden a volar las gaviotas** de l'escriptora Ana Alcolea, han tingut la sort de poder compartir una estona amb ella. Una molt bona experiència.

Reproduïm aquesta notícia publicada al *Heraldo*.

La escriptora aragonesa **Ana Alcolea** gana el **Premio Cervantes Chico 2016**

La escriptora Ana Alcolea es la ganadora de la última edició del Premio Cervantes Chico, un prestigioso reconocimiento que otorga el ayuntamiento de Alcalá de Henares para distinguir a un escritor o escritora de lengua castellana cuya trayectoria creadora haya destacado en el campo de la literatura infantil y juvenil.

Para su designación se tienen en cuenta, además de sus méritos literarios, criterios como la popularidad y la utilización de la obra del escritor como recurso educativo y didáctico. Se otorga un reconocimiento público al autor galardonado, a través del cual también se procura la difusión y en el fomento de su obra entre la población infantil y juvenil.

Ana Alcolea nació en Zaragoza en 1962, es **licenciada en Filología Hispánica y diplomada en Filología Inglesa**. Ha sido profesora de Lengua y Literatura durante más de veinticinco años. Ha publicado ediciones didácticas de obras de teatro y numerosos artículos sobre la enseñanza de Lengua y Literatura.

Adora conocer otras culturas y otras lenguas. **En 2009 aparece su primera novela para adultos, *Bajo el león de San Marcos***. En Anaya ha publicado las novelas juveniles *El medallón perdido*, *El retrato de Carlota*, ***Donde aprenden a volar las gaviotas***, *El bosque de los árboles muertos*, *La noche más oscura* (VIII Premio Anaya de Literatura Infantil y Juvenil) y '*El secreto del galeón*'; y dos libros infantiles: *El abrazo del árbol* y *Castillos en el aire*. En septiembre de este año **se presentó un nuevo título juvenil, *El secreto del espejo***.

Reproduïm una entrevista publicada a la revista online de literatura juvenil eltemplodelasmilpuertas.com

Ana Alcolea es una escriptora aragonesa de literatura juvenil cuyos libros nos hacen viajar a países tan inte-

resantes como Italia o Noruega. En sus novelas encontramos tramas situadas en el presente que se entrelazan con algunas historias del pasado para hacernos soñar y acompañar leyendo a los protagonistas en sus aventuras. Con *La noche más oscura* ganó el premio Anaya en 2011 y la mención en los White Ravens 2012.

***El medallón perdido*, tu primera novela publicada en 2001, lleva ya más de 17 ediciones, lo cual es todo un éxito en la literatura juvenil. ¿Qué crees que gusta a los jóvenes para que sea una de tus novelas más leídas?**

Es una novela escrita con emoción. Siempre busco un pilar fundamental que a mí me emocione y desde allí comienzo a construir la novela. Esa emoción que pongo en la novela se transmite al lector y le hace sentirla. Empecé

a escribirla pocos meses después de la muerte de un primo mío en avioneta en África. Había dentro de mí algo que me empujó a escribir. Yo creo que los lectores viven el libro si el escritor lo vive.

Además, tiene ingredientes de la novela de aventuras tradicional: lo desconocido, el viaje, la búsqueda de la identidad, el encuentro con uno mismo, la iniciación a la vida, al amor, etcétera. Los universales del sentimiento, que diría Machado, están ahí. Por eso no pasa de moda. Por eso y porque no habla de nada que esté de moda.

Con *La noche más oscura* ganaste el VIII premio Anaya en 2011. Esa misma novela ha sido incluida recientemente en la selección White Ravens que cada año realiza la Internationale Jugendbibliothek de

Munich de entre los miles de libros infantiles y juveniles publicados en todo el mundo. ¿Te ha ayudado el apoyo de estos reconocimientos en la literatura juvenil para animarte a seguir escribiendo para este público?

El premio Anaya ya lo había acariciado dos veces, así que a la tercera fue la vencida. Tenía ganas de ganarlo porque casi toda mi obra está allí. Además, me encanta ser parte de ese grupo de escritores ganadores del Anaya, entre los que se encuentran autores tan buenos como Gonzalo Moure, Daniel Nesquens, Fernando Marías o la ganadora del premio Anaya 2012, Blanca Álvarez.

El White Ravens es un premio muy prestigioso internacionalmente y me ha llegado en una época dura personalmente, así que me ha animado a seguir escribiendo. Es una luz repentina, un reconocimiento personal y pro-

Xerrada literària amb 1r d'ESO

Dimarts 13 de desembre del 2016

fesional. Quizás ahora, con ese reconocimiento, conseguiremos que la novela se traduzca a otros idiomas. Nos gustaría mucho publicarla con una editorial noruega, ya que la acción de la novela tiene lugar en sus costas.

Tras leer algunas de tus novelas, podemos encontrar una especie de patrón o base desde la que parte la acción de algunas de ellas: un joven, chico o chica, tiene que viajar a un país extranjero durante unas semanas. El concepto del viaje para ayudar al protagonista en su desarrollo personal está presente en casi todas tus novelas. ¿Qué es lo que te atrae tanto del viaje?

El viaje en la historia de la literatura es el símbolo del conocimiento, tanto interior como exterior; es el peregrinaje. La literatura occidental parte del viaje: *La Odisea*, *La Biblia*, etcétera. Así que hay un cierto fondo historicista en la intención.

Además, mis primeros recuerdos de infancia vienen de un viaje. Me gusta poner a mis personajes en la tesitura de un viaje, sin mantos que los protejan: sin la familia y sin su idioma, su lengua materna –que por algo se le denomina así-. Se quedan solos dentro del conflicto y así aprenden a conocerse, aprenden de qué son capaces y el lector les observa en ese viaje a través de la soledad de sus miradas. Asimismo, el viaje añade un elemento exótico, aunque nunca busco el exotismo por sí mismo: siempre son lugares con un significado personal importante: un rincón de África (en el que no he estado físicamente, pero sí emocionalmente...), los recuerdos infantiles de Italia o mi relación personal con Noruega.

Aunque la mayoría de tus novelas publicadas son

para jóvenes, también tienes una novela, *Bajo el león de San Marcos*, dirigida al público adulto y otra infantil, *Cuentos de la abuela Amelia*. ¿Qué diferencia hay a la hora de escribir para un público adulto o para uno infantil o juvenil?

Cuando escribes una novela que no va a publicarse en una colección de literatura juvenil, puedes contar lo que te dé la gana: dar rienda suelta a tus pensamientos reales, brutales, etc., no hay censura. En una novela que va a publicarse en una colección de literatura juvenil hay determinadas palabras, asuntos, que las editoriales te pueden sugerir que cambies, que no aparezcan... A veces el propio escritor se autocensura...

Pero quiero pensar que mis libros son para todos los públicos, no son exclusivamente para jóvenes. No sé si hay literatura para jóvenes, es un término conflictivo. Hay buena literatura y mala literatura. La literatura llamada juvenil la pueden leer también los adultos.

¿Es literatura juvenil aquella en la que el protagonista es un joven?, parece que es un ingrediente fundamental en la elección. Pero, y permíteme la reflexión: ¿toda la literatura protagonizada por adolescentes es literatura juvenil? ¿Lo son *Oliver Twist* o *El Lazarillo de Tormes*, o *La Ilíada*? ¿Dónde está la diferencia? ¿La altura o categoría de la novela? Hay mucha literatura "juvenil" de calidad actualmente. Quizás el marchamo de literatura para jóvenes no es nada más un criterio comercial, de publicación, de en qué colección va a incluirse determinado libro. Mercado. Nada más y nada menos...

3

Xerrada *La Marató de TV3*

Diumenge 18 de desembre del 2016

Aquest any 2016 la marató de TV3 va sobre ictus i lesions medul·lars i cerebrals traumàtiques.

L'ictus:

L'ictus és una pèrdua sobtada de les funcions cerebrals causada per un accident vascular. A Catalunya, és la primera causa de mort en les dones i la tercera en els homes. Cada any, n'hi ha més de 13.000 casos, 1.300 dels quals en pacients més joves de 55 anys.

Les lesions medul·lars:

La Marató 2016 també tractarà les lesions medul·lars i cerebrals ocasionades per un traumatisme. Les lesions cerebrals per causes traumàtiques afecten àrees del cervell responsables del moviment, de les sensacions i percepcions, de les emocions i de la conducta, així com de l'atenció, la memòria, el llenguatge i la intel·ligència. D'altra banda, les lesions medul·lars poden provocar paràlisi de la mobilitat voluntària i absència de sensibilitat per sota de la zona afectada, així com altres trastorns i malalties derivades d'aquest estat.

Conferències educatives:

Un dels objectius de La Marató de és conscienciar els joves sobre les malalties tractades en el programa. La Fundació va desplegar una campanya adreçada als centres educatius. Un col·lectiu format per 300 professionals de la salut es van encarregar de fer xerrades al voltant de 4.400 sessions divulgatives en cada nova edició.

L'Info K:

A l'Info K (programa de notícies del Súper 3) van fer un reportatge sobre la marató de TV3 i van gravar una xerrada als alumnes de primer d'ESO de l'ictus i lesions medul·lars i cerebrals traumàtiques al nostre institut.

Andrea Bonal

Parlem amb... la Petita Senshi

Ada Postigo i Menna Llinàs

Perquè l'entrevistem? Va patir un càncer durant anys, i amb l'ajuda de la Noe Gaya va poder superar-lo, després de la mala passada, va travessar tots els Pirineus!!

Quin és el teu nom real (complet)?

Raquel Castillo González

A quin institut vas estudiar?

Vaig estudiar a l'institut IES Montivili

Quan de temps fa que vas saber que tenies una malaltia? quina era?

Fa 3 anys, vam estar 3 o 5 mesos fent proves per a saber què era: *limfoma de hodking*

Com vas reaccionar quan et van diagnosticar la malaltia?

Jo mateixa no m'ho podia creure. Vaig necessitar molt de temps per adaptar-me a aquesta malaltia. Però, en general, va ser un procés que no em va costar gaire per admetre-ho.

Després d'aquest maltràngol, en quin sentit et va ajudar la Noe Gaya?

Vaig estar molt de temps amb els ànims baixos. Vaig perdre molts amics perquè estava malalta i cap d'ells em trucava. La meua parella va fer-me una sorpresa: em va enviar amics per ella i entre ells hi havia la Noe.

Creus que tu pots ajudar a més gent?

Si, de fet, jo amb el meu simple somriure, ajudava a molta gent que també patia malalties similars.

La teua parella, com va reaccionar? et va ajudar? I la teua família?

Molt bé. Em va ajudar molt, com he explicat abans era el meu punt de recolzament. La meua família estava més trista però també em van ajudar moltíssim.

En què creus que ha canviat la teua vida des que et van donar la mala notícia?

M'ha fet més forta.....mentalment i físicament! m'esforço més en tot.

Quan vas saber que ja no tenies res en el teu cos, o sigui que la malaltia ja no hi era?

Al cap de dos anys, vaig anar a fer una consulta al meu doctor, i em vaig quedar de pedra, perquè no em van dir "estàs curada" com jo volia sentir, sinó que em va dir "estàs lliure de malaltia", però no del tot curada.

En quin moment vas dir "vaig a creuar els Pirineus"?

Feia molt temps que ja tenia aquest repte. Ho volia fer sola. I vaig pensar "quan em curi ho faré". Em tenia motivada i distreta, no li vaig dir a ningú! Havia passat poc... però jo ho necessitava!

Quin va ser el tram més difícil?

El tram més dur, no va ser l'esforç físic, van ser els quatre primers dies. No sabia que em trobaria tan sola, sense ningú, així que vaig trucar a la meua parella dient-li que no volia continuar. Però si he de dir la part que em va costar molt físicament, va ser Andorra, no eren les muntanyes més altes que vaig travessar, però el camí era molt irregular, ara baixada, ara molta pujada... Em vaig cansar molt.

Parlem ara d'aquesta superació, tot aquest viatge que vas fer, t'està servint en la vida?

M'ha ajudat a ser encara més forta mentalment... deien que no ho aconseguiria.

Com vas reaccionar davant la sorpresa de trobar la família als Pirineus catalans?

Buaaaaa! Vaig trobar molta gent. Em van donar energia per seguir endavant i continuar el meu objectiu. En Joan Sàbat també hi era, en un principi no el vaig reconèixer, semblava un boletaire (riu), fins que em va saludar i es va presentar.

Dit això, al arribar a casa, què va ser el primer que vas fer?

Menjar molt, tenia molta gana (riu). Em vaig fer una banyera pensant en el que havia fet i donant les gràcies a tothom que m'havia ajudat.

Ara mateix, quin és el teu somni/ propòsit?

Molts reptes físics! M'encanten! Però són més bèsties que abans. Ara vull viure la vida a "tope" i fer el màxim! No estic gaire per casa ara, abans tenia moltes preocupacions. Però tothom ha de buscar una motivació en la vida.

És important que els més joves, estudiem?

És important..... Però no és el més important de tot.... pots ser feliç amb estudis o sense i això és el que realment importa!

Moltes gràcies, esperem que la teua experiència i superació inspire tota aquella gent que passa el mateix que tu o passa per altres dificultats.

Diada de Nadal

Diojús 22 de desembre del 2016

Tallers de Nadal

Els tallers es van organitzar en dues franges horàries, eren molt variats: romanços, orientació, figures de xocolata, manipulació digital d'imatges, torneig de futbol, torneig de bàsquet, xerrades d'ex-alumnes, tangram, dibuix artístic, decoració d'ungles, fabricar carbó de reis, ball *funky* i *zumba*, decoració nadalenca, pintar samarreta. Alumnes de primer d'ESO van anar a cantar nades a la Residència Josep Baulida.

Diada de Nadal

Diojus 22 de desembre del 2016

Conte de Nadal

16 de desembre de 2016

Són les 5 de la tarda i falten quatre dies pel concert de Nadal de l'escola de música de Llagostera. Jo haig de tocar el violí.

A Llagostera hi ha un ambient estrany. Encara no han posat les llums de Nadal, ja hauria d'estar fet des de fa dies; tampoc als aparadors de les botigues hi ha decoració nadalenca. La gent no ho troba estrany, veig passar persones, totes amb cares tristes.

Van passant les hores i s'acosta el concert de música de Nadal, sempre hi ve molta gent però aquest any tinc el pressentiment que serà diferent i estrany.

18 de desembre de 2016

Avui hi ha l'assaig general del concert. La meva mare em porta amb cotxe i ens deixa a la meva germana i a mi. Correm cap el teatre però està tancat. Hem vingut massa aviat, vaig pensar. Van passar trenta minuts i encara estàvem esperant, no apareixia ningú, només va arribar en Pau, un noi de la meua edat que toca el clarinet.

Li vaig comentar la meua impressió sobre els fenòmens estranys que notava en el nostre poble, ell hi estava d'acord. Tot era molt misteriós, hi havia massa coincidències. No podia ser un error. Per fi una persona pensava com jo: ell també creia que passaven coses estranyes.

20 de desembre de 2016

Dia del concert de música.

Per fi, avui és el dia, quina emoció! La meua germana també està emocionada, és el seu primer concert amb l'instrument.

Hem d'anar a assajar abans del concert, espero que aquesta vegada hi hagi assaig.

I efectivament hi va haver assaig. Quan vam arribar a la plaça no hi havia ningú passejant, però vam entrar al casino i ja hi havia els professors i alguns alumnes. Quan vam acabar l'assaig havien d'entrar els pares i altres familiars i amics, però no va entrar ningú. Vam esperar uns minuts i vam decidir sortir a fora.

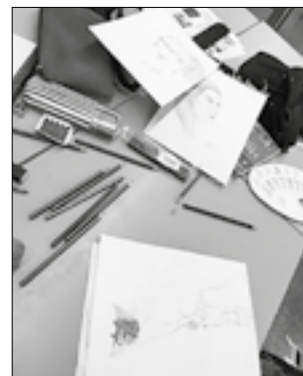
La plaça estava deserta, no hi havia ningú ni passava cap cotxe. Semblava que no hi visqués ningú a Llagostera. Quan ja anàvem a trucar als nostres pares, llavors van començar a arribar. Els hi vam preguntar per què havien vingut tots tan tard, però no ens van saber respondre, va ser tot molt raro. De fet, aquests últims dies abans de Nadal havien sigut molt, massa, estranys.

Vam fer el concert, una hora i mitja de música, aplaudiments i bon ambient. Vam recollir els instruments, faristols, etc.

Quan vam sortir del teatre ens vam endur una gran sorpresa: hi havia moltíssima gent a la plaça, havien penjat els llums de colors, hi havia la fira de nadal i tothom estava content, l'esperit de Nadal era més fort que mai.

Vaig arribar a una conclusió: el nostre concert havia tornat el Nadal al nostre petit poble!

Paula Pagès

Diada de Nadal

Diojus 22 de desembre del 2016

Carta als Reis

"Estimats Reis, sé que aquest any no m'he portat del tot bé, però, em podeu entendre? Els meus pares s'han separat, la meua mare té un *nòvio* que em cau fatal i el seu fill encara més i per *colmo* el meu pare està tot el dia viatjant. No entenc per què passa tot això, només tinc 8 anys. L'únic que us demano aquest nadal és que tot torni a estar bé, que la família s'uneixi com abans, que tot torni a la normalitat. Només us demano això, no vull ni joguines ni res.

Gràcies per escoltar-me! Quan vingueu a casa tindreu menjar sota l'arbre."

Això és la carta de la meua filla, una nena riallera i feliç. Últimament no s'està portant gaire bé. Jo no sabia com es sentia la meua filla, la nostra relació ha canviat molt des de la separació amb el seu pare. Em sap greu i ara mateix no sé com reaccionar. La meua filla encara no sap qui són els reis, intentaré complir el seu desig.

Així que vaig trucar a la família, al meu ex, vaig parlar amb el meu *nòvio* i vaig fer tot el possible per què la

meua filla tornés a estar bé, com abans que anava a escola contenta, reia de tot, és a dir, era feliç.

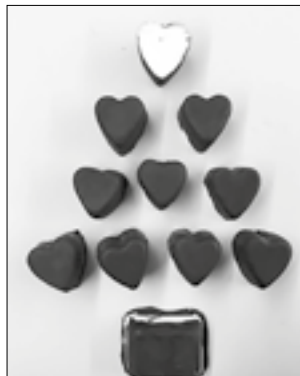
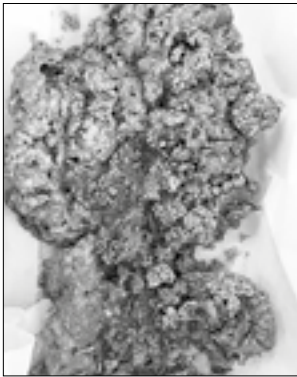
La família va estar encantada de celebrar junts el Nadal. La meua filla no en sabia res, havia de ser una sorpresa. El seu pare va canviar els plans, la feina i els viatges que tenia per estar més amb ella.

I jo? No estava del tot bé amb la meua parella i ho vam deixar. Sabeu què? Doncs que també tenia ganes de retrobar-me amb la família.

"Estimats Reis, sóc jo un altre cop. Us dono les gràcies per tot el que heu fet per nosaltres, per la meua família i per a mi. I també pel munt de regals. Estic molt contenta. Han sigut uns dies genials. No tinc prou paraules per expressar-ho. Gràcies mil vegades!"

Estic orgullosa de la meua filla. Gràcies per fer-me creure en el Nadal.

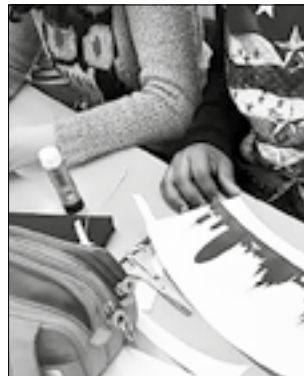
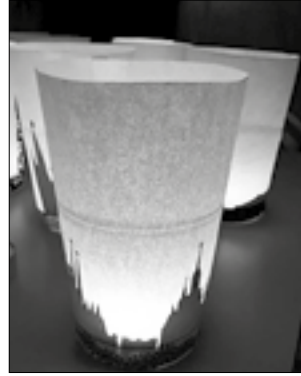
Naiara Torrent

Diada de Nadal

Diojus 22 de desembre del 2016

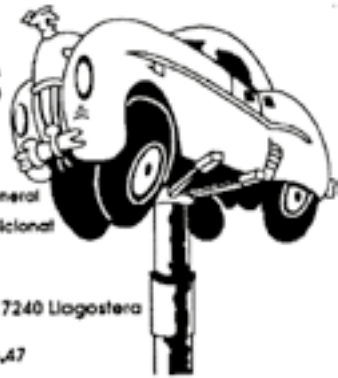

Col·laboradors

Taller Mecànic RESTRUDIS

Mecànica i electricitat en general
Reparació i carga d'aire condicionat
i climatitzadors

C/ Ponent, 5 - Pol. Ind. II - 17240 Llagostera
Girona
Tel. 972.83.18.47

Lourdes Casas

centre fisioteràpia i recuperació funcional

tel: 972 83 22 16 - fax: 972 83 19 76
e-mail: lcasascentre@gmail.com

c/Camprodon, 51 - 17240 LLAGOSTERA

Pinsos Costa Brava

972 830 190

Eva Cubarsí Blanco
C/ Fivaller nº 3
17240 Llagostera

info@babellagostera.cat
Tel. 696 246 537

ANGLÈS

ALEMANY

XINÈS

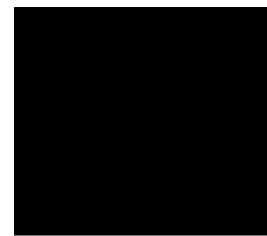
FRANCÈS

Fruites i Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

LLIBRERIA SUREDA

S.C.

Pl. Catalunya, 15
17240 LLAGOSTERA
(Girona)
Tel./ Fax 972 83 00 97

RAMIONET LLOVERAS ASSEGURANCES

Joan Maragall ,30
17240 Llagostera
tel. 972 831 819
fax. 972 831 804

Camprodon, 16
17240 Llagostera
tel. 972 830 040
tel. 972 805 539

Sortida de 1r d'ESO

Dimecres 18 de gener del 2017

Els alumnes de primer van anar d'excursió durant tot el dia a visitar la cooperativa *La Fageda* d'Olot, els alumnes van poder gaudir de la ruta per la fàbrica i els van explicar el procediment de com fan els seus productes. També van poder veure els animals que hi ha, les vaques, la seva llet és la matèria primera dels seus làctics. Van tastar el iogurt d'aquesta empresa.

Mònica Rodríguez i Carla Vázquez

Sortida de 2n d'ESO

Dimecres 18 de gener del 2017

Is alumnes de segon d'ESO van passar un dia fantàstic amb els monitors del Galliner de Girona. Hi van fer un taller de teatre on van poder desvelar i representar la seva vena artista amb una sèrie d'activitats, també els van ensenyar la roba que fan servir i com l'aconsegueixen, es van poder disfressar i representar les històries que ens llegien de petits i que veiem. Els van parlar de tot el que hi ha darrera de l'escenari, sobretot l'esforç que suposa els decorats; van haver de crear una situació amb els estris que hi havia a la sala i fer una petita representació que concordés amb el decorat.

Mònica Rodríguez i Carla Vázquez

Sortida de 3r d'ESO

Dimecres 18 de gener del 2017

El dia que van anar d'excursió van visitar el teatre Poliorama, van veure una obra anomenada *El curios incident del gos a mitjanit*, també van visitar el Cosmocaixa de Barcelona i van gaudir dels misteris d'aquest establiment. Podien fer una ruta per tot el museu per observar el que hi havia a cada planta, on podien trobar diferents descobriments ja que cada pis era d'un tema i una època diferent. Va ser un gran dia per Barcelona!

Mònica Rodríguez i Carla Vázquez

Sortida de 4t d'ESO

Dimecres 18 de gener del 2017

Els alumnes de 4t d'ESO també van gaudir de l'obra de teatre *El curios incident del gos a mitjanit* i a continuació varen visitar la famosa pedrera de Barcelona. Varen recórrer la Casa Milà.

Mònica Rodríguez i Carla Vázquez

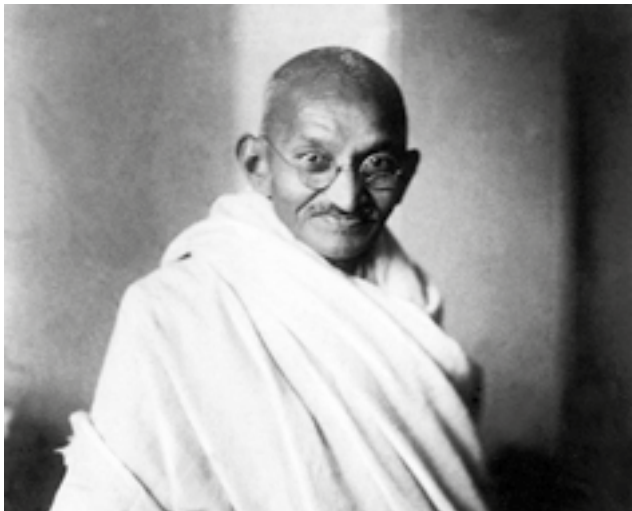

Dia escolar de la Pau i la No-Violència (DENIP)

Dilluns 30 de gener del 2017

L'objectiu d'aquesta celebració va adreçat a conscienciar als alumnes de la necessitat de resoldre els conflictes sense violència, a través de la cultura de la pau. Es practica a escoles de tot el món, els dies 30 de gener i propers per l'aniversari de la mort de Mahatma Gandhi assassinat a trets el 1948.

Mahatma Gandhi va néixer a l'Índia, el 1869, i està considerat el màxim representant del pacifisme mundial. Era un pacifista compromès amb la lluita pels drets de les persones i els pobles, però que portava a terme aquesta lluita per mitjà d'accions no-violentes.

- Saber resoldre els conflictes de manera pacífica i dialogant, és a dir, expressant les opinions de forma tranquil·la, clara i ordenada.

-Compartir una estona amb tots els alumnes i professors amb la finalitat de celebrar la diada de la no-violència i la pau.

La pau i la no violència no són gaire fàcils... I sobretot a les escoles. La majoria de nens i adolescents es diverteixen humiliant a un altre company de la classe, normalment als incompresos, que solen ser nens diferents, o gent amb un problema mental o per ser superdotats, nens amb gustos diferents i moltes vegades gent que no té por a expressar els seus sentiments i emocions.

Ens sembla molt interessant aquest dia i per això pensem que des de l'institut podríem organitzar algun acte, un debat o un cine-fòrum per exemple.

Andrea Escobar

El DENIP propugna una educació permanent en i per a la concòrdia, la tolerància, la solidaritat, el respecte als drets humans, la no-violència i la pau. El seu missatge bàsic diu: "Amor universal, No-violència i Pau. L'Amor universal és millor que l'egoisme, la No-violència és millor que la violència i la Pau és millor que la guerra".

Les escoles de tot el món celebren el DENIP amb diferents actes. Els objectius del Dia Escolar de la No-violència i la Pau són:

-Sensibilitzar que la pau és molt més que l'absència de guerres i baralles.

- Conèixer i familiaritzar-se amb els conceptes d'amor universal, de no-violència i de pau positiva, així com amb els procediments de reivindicació no-violenta dels drets humans.

-Conèixer persones i/o grups que lluiten per la pau i la justícia al món.

UAP! 17... Europa, la història d'aquest any

Dies 1, 2, 3 i 4 de febrer del 2017

CANTATA SOLIDÀRIA UAP!

El **Teatre Municipal de Girona** acull una nova edició de la cantata **UAP!**. Es tracta d'un espectacle organitzat pels professors de música dels instituts de les comarques gironines. La **UAP!** es defineix com una cantata de caire solidari, interpretada pels alumnes dels centres de secundària, que té un objectiu ben ambiciós i lloable: la cançó com un instrument per fomentar la pau. Els beneficis generats amb la venda d'entrades van destinats a Intermon Oxfam i a Càritas Diocesana de Girona.

Pau Liu i Aaron Ortíz

Qui pot fugir de la guerra? Europa és la terra promesa, la salvació, el benestar, l'educació. Volen travessar el mediterrani i no saben nedar. Han comprat un viatge car i dur, no és un creuer pel mediterrani. Alguns arribaran a port, d'altres perdran el viatge a mig camí. Però qui són? Cap a on van? Europa els pot acollir? Què fem? A on els portem? Tenim respostes? 1.170 joves de 39 instituts de les comarques Gironines canten per la PAU "El progrés sense igualtat no és llibertat, és guerra".

Europa...

Ara és l'hora de posar el país en ordre,

Ara és l'hora de construir.

Ara és l'hora d'obeir

No podem perdre els nostres referents

Ara és l'hora de creure i treballar

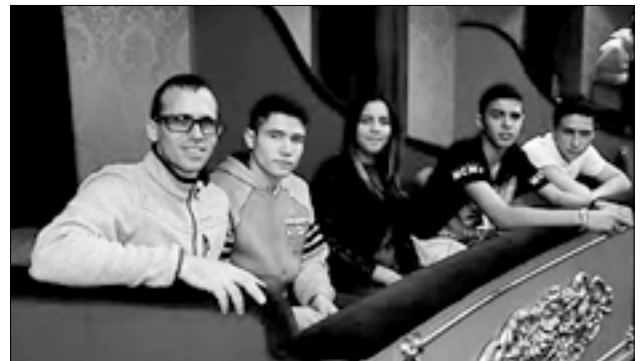
Ara és l'hora de posar-nos en fila i organitzar-nos.

Aixecarem els murs de la tolerància

Aixecarem els murs que ens permetin ser els més poderosos del món

Els murs serviran per acollir a tothom qui vulgui venir

Construirem un espai de normes i educació

8a Olimpíada de Geologia

Divendres 3 de febrer del 2017

La Sònia, la Nerea, la Raquel i en Dani, acompanyats de la professora Esther Riera, participen a les 8es Olimpíades de Geologia (fase de Girona) que es celebra a la Facultat de Ciències de la UdG.

També han assistit a la xerrada científica que s'ha fet a l'aula magna de la facultat de ciències de la Universitat de Girona: **Un mar de tresors: el jaciment paleontològic del Camp dels Ninots**

Gerard Campeny Vall-Ilosera

Bruno Gómez de Soler

Institut Català de paleontologia humana i evolució social
Universitat Rovira i Virgili

Jornada de portes obertes UDG

Divendres 17 de febrer del 2017

Sortida de 2n de Batxillerat

Dimecres 22 de febrer del 2017

Els alumnes de Batxillerat han anat a Barcelona. Durant el matí han visitat el Centre de Memòria Històrica, el Museu Picasso i el Born. A la tarda han anat al teatre Victòria a veure el musical *Scaramouche* de Dagoll Dagom.

Ple Municipal Juvenil

Dilluns 20 de febrer del 2017

Els alumnes de tercer d' ESO de l' Institut de Llagostera van protagonitzar una nova sessió del Ple Juvenil que anualment s'organitza conjuntament entre el centre educatiu i les àrees d'Educació, Joventut i Participació de l'Ajuntament de Llagostera.

La sessió va ser presidida per l' Alcalde de Llagostera, Fermí Santamaria, acompanyat per la regidora d' Educació, Anna Hereu i pel regidor de Joventut i Participació Ciutadana, Robert Montiel.

Els joves regidors van adreçar diverses propostes i preguntes a l' alcalde, entre elles cursos gratuïts d' idiomes, una piscina coberta, ampliar l'skate park, netejar rieres,

il·luminar el tram del carril bici entre Can Cassoles i la carretera de Sant Llorenç.

Els joves també es van interessar pels diners destinats a temes socials i per les iniciatives de caire solidari que es duen a terme des de l'Ajuntament.

Al finalitzar el Ple, es va obrir un torn de preguntes entre professors i alumnes assistents al Ple. L' Alcalde i els regidors van contestar totes les preguntes i recollir els precs que es van formular. Una de les alumnes del centre va aixecar acte de la sessió.

Aniol Vinyoles i Gerard Casas

Dia de la Dona Treballadora

Decres 8 de març del 2017

Primer de tot; què és el dia de la dona?

És un dia aprofitat tradicionalment per reivindicar el feminisme denunciant el masclisme i els micromasclismes. Aquest dia commemora la lluita de la dona per la seva participació juntament amb l'home al camp de treball i a la societat en general.

Com va sorgir aquest dia?

La primera vegada que es va escoltar la frase "dia de la dona" va ser en Nova York el 28 de febrer de 1909, en una celebració en honor a la vaga de treballadores tèxtils de 1908 en la qual van protestar contra l'explotació per 146 obreres que van morir cremades a causa de les condicions penoses de treball el 8 de març de 1908.

Com opino jo d'aquest tema?

Jo opino que està bé que tinguem aquest dia, ja que encara que estiguem en el segle XXI hi ha moltes dones que pateixen la violència masclista, i a més a més en moltes feines continuen pagant menys a les dones. Ens alguns països són brutalment maltractades, i jo crec que sí que cal un dia per recordar: HOMES I DONES IGUALS!

Alba Sunet

El vuit de març és el dia de la dona treballadora, es va fundar perquè les dones volien lluitar per la igualtat de gènere i per aconseguir canvis socials, la dona no podia votar, també es volia aconseguir que la dona pogués treballar en els mateixos llocs que els homes, ja que es deia que les dones eren inferiors als homes, cosa que és completament ridícula perquè tots, i tothom som completament iguals en les lleis i en drets. El dia 8 de març es van mobilitzar dones de més de 50 països per seguir protestant contra la violència de gènere i el maltractament. Es pot pensar que ja no passa tant però es segueix menyspreant a la dona a molts països perquè es segueixen pensant que la dona és inferior a l'home i no és així! Dones de països concrets com són: Espanya, Bèlgica, Polònia, Ucraïna, Turquia, Japó van deixar de fer tot el que estaven fent i van sortir als carrers a protestar. També per mostrar què passaria si la mitat de la humanitat deixés de fer coses,

"si les dones paressin de fer tot el que fan, el món es pararia amb elles" aquest és el lema que feien servir les dones de més de 50 països quan sortien als carrers a protestar per la igualtat.

Les dones que es van reivindicar en tots aquest països sortien amb pancartes que deien: "Parem perquè no podem discriminar a la meitat de la humanitat i que no passi res, ens mobilitzem perquè no volem ser invisibles, perquè podem sortir al carrer i podem reivindicar el nostre paper al món". Raons no falten per sortir al carrer, segons un estudi del Foro Economico Mundial, falten 169 anys perquè les dones cobrin el mateix salari pel mateix treball que els homes. Estem en un món en ple segle XXI i cada 10 minuts una dona és assassinada per la seva parella o ex parella, una de cada 3 dones ha sigut violada, elles cobren menys que un home per un treball igual o inclús superior al d'un home i encara hi ha països que impedeixen a les dones casades tenir el seu propi passaport per poder viatjar tranquil·lament per el món.

Marouan Moreno

El 8 de març és el dia de la dona o més ben dit, de la dona treballadora. És un dia en el que las dones fan vaga per protestar perquè el seu treball és poc valorat, és el "treball invisible" (són aquells treballs sense sou, però cal fer-los). A part d'això també es protesta per la injustícies que hi ha en la societat pel fet de ser dona i també en els llocs de treball: pagar més a un home que a una dona en la mateixa feina, que obliguin les noies a ficar-se talons per treballar o el poc valorat que està l'esport femení. També, lògicament, es protesta pels maltractament i es denuncia que últimament no està disminuint si no augmentant.

Crec que és bo que hi hagi un dia dedicat a la dona ja que en el passat no es van valorar els drets de la dona i la societat les va obligar a estar sempre a la ombra dels homes. Crec que el fet de ser home no et fa poderós perquè tots acabem sent iguals, som de la mateixa espècie i en això no hi ha d'haver el gènere líder per què els dos ho són.

Salma Salah

V Jornada de l'esport femení

Diumenge 12 de març del 2016

El diumenge 12 de març, per celebrar el dia de la dona, que és el 8 de març, moltes alumnes de l'institut vam participar a la Jornada de l'Esport Femení organitzat a Girona.

Vam poder practicar tot tipus d'esports: esgrima, defensa personal, handbol, patinatge, rugbi, gimnàstica artística, atletisme, piragüisme, esports nàutics, basquet, futbol, tennis de taula, etc. També vam poder comprar algunes coses que hi havia a les paradetes.

Un cop vam arribar a Girona, ens vam dividir en petits grups, cadascun tenia una guia, i ella ens portava a fer l'esport que ens tocava. No tots els grups van fer els mateixos esports, però piragüisme sí que ho vam fer totes i l'aigua estava congelada!

Ens van donar una bossa amb una poma i una ampolla d'aigua.

Va ser una gran experiència i és una gran ocasió per conèixer gent nova i aprendre nous esports. Ens vam divertir molt!!!

Vam tornar cap a les 2/4 de 3 i aquell matí tan fantàstic, va arribar a la seva fi.

Marina Fumadó i Júlia Passarius

Algunes alumnes de l'institut vam anar a Girona a la Jornada d'esport femení. Es fan diferents activitats; kayak, atletisme, aeròbic, hoquei sobre patins, gimnàstica artística, esgrima, judo, handbol, basquet, ping-pong, escacs, nàutica, rugbi, ciclisme, futbol, bàdminton, paleo-training, piragüisme. Vam anar-hi en autobús a 2/4 de 10 i van tornar a 2/4 de 3, aproximadament. Vam conèixer nous esports, vam gaudir del dia i vam poder conèixer a més gent. També podíem trobar paradetes que estaven a un costat de la plaça, això va atraure més gent.

Aquesta celebració es fa per dignificar el paper de la dona, és un acte que dona l'oportunitat a un gran nombre d'esportistes, petites i grans, perquè ens ensenyin el seu esforç i els reptes assolits. Han fet estudis on es veu que hi ha uns estereotips socials i culturals que consideren la dona inferior als homes en les activitats esportives, que alguns esports són apropiats per a elles i altres no, que fer esport implica la masculinització del cos, etc. Per això volem lluitar i reivindicar el que som i el que ens han de valorar. A diferents pàgines webs presenten quins objectius té la Jornada i els principals, segons el nostre criteri, són:

- Potenciar la pràctica de totes les disciplines esportives creant un espai de visualització, d'iniciació i de reconeixement.
- Trencar estereotips respecte a algunes de les disciplines esportives considerades "no femenines".
- Destacar la pràctica esportiva com un espai de transmissió de valors individuals i col·lectius.
- Reflexionar sobre els beneficis de la pràctica esportiva, els hàbits alimentaris i la qualitat de vida.
- Fer conèixer esportistes destacades perquè es converteixin en un referent de valors i d'experiències per a altres esportistes.
- Ofereix un espai de diversió a través de la pràctica esportiva.

Mònica Rodríguez i Carla Vázquez

Jornada de portes obertes

Diumenge 12 de març del 2016

El passat 12 de març va ser la Jornada de Portes Obertes de l'institut, la celebració va ser molt important: aquest curs és el vintè aniversari!

Entrant per la porta principal, podies trobar-te amb dos globus formant el número "20". Si giraves cap a l'esquerra en direcció a la biblioteca, hi havia els treballs de recerca dels alumnes de 2n de Batxillerat i les gravacions que van fer els de primer i segon d'ESO a exalumnes. Abans d'arribar a l'aula de plàstica, ens trobem als dos murals penjats a l'escala: el primer, una silueta d'una noia on hi havia escrit al seu voltant *20è aniversari institut de Llagostera. Sempre en moviment*, la idea va ser de la professora Susana Ruda. El segon mural eren fotos d'alumnes que sostenien un marc ple de plomes, però no només hi havia estudiants, sinó que també podíem veure-hi els professors. En els dos passadissos de la planta baixa, hi ha els laboratoris i els tallers de tecnologia on hi havia exposats els experiments i treballs que havien realitzat els alumnes de tots els cursos.

Pujant l'escala interior, al primer pis, hi troben les aules de primer i segon d'ESO i primer de batxillerat. En aquesta aula hi havia l'exposició del departament de ciències socials amb en Benet Presas i la Sandra Casañas. A part de treballs també van exposar pel·lícules que es veien durant tot el curs i un eix cronològic de 1997 fins a 2017 amb un resum dels esdeveniments importants de cada any per recordar el 20è aniversari de l'institut. A la classe de 1r A hi havia els treballs i construccions que havien preparat els alumnes, també relacionades amb les tradicions de fa 20 anys. La resta d'aules eren per visitar i gaudir de tot el que guardava aquest any les portes obertes de l'institut de Llagostera.

Menna Llinàs

La Jornada de Portes Obertes va començar a las 10 del matí i va acabar a les 13 del migdia. Van decorar per diferents matèries gairebé tot l'institut, les aules de 1r d'ESO i de 1r BATX per exemple de socials, matemàtiques, castellà... a baix en els laboratoris de biologia i de física i química van exposar també treballs que havien fet, per exemple a naturals, les cèl·lules i minerals, i el de química la cristal·lització. Al taller de tecnologia 1 van exposar el que havien fet alguns cursos, per exemple el tangram, al taller de tecnologia 2 materials elèctrics. En el passadís també hi havia exposicions de llengua per exemple d'anglès i de francès.

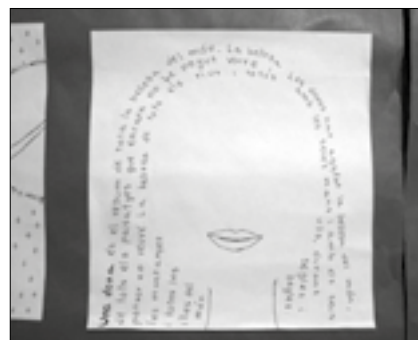
Alguns alumnes de 4t d'ESO van organitzar el bar, i alguns de batxillerat venien calendaris i entrades pel teatre de la tarda. Hi havia també alumnes voluntaris per fer de guia a les famílies que vinguessin a les portes obertes, va anar molt bé perquè a vegades no tothom arriba a veure totes les aules de l'institut, i d'aquesta manera no es perden ni es deixen cap espai.

Jornada de portes obertes

Diumenge 6 de març del 2016

Bibliosetmana

Del 6 al 10 de març del 2017

És un esdeveniment organitzat per la Bet Poch, professora de català i coordinadora de la biblioteca de l'institut. En alguna hora de classe tots els grups van anar passant per la Biblioteca per fer l'activitat, van escoltar la presentació, acompanyada d'un *PowerPoint*, relacionada sobre les coses que hem de conservar i les que no. Així que farem un petit resum sobre l'exposició:

L'explicació de la Bet va començar donant exemples amb imatges sobre els principals objectes que es solen conservar a casa i als museus. Va haver-hi alguna pregunta espontània com "algú d'aquí guarda cartells de festa major?" Només un alumne va respondre que sí i va explicar que la seva mare desava tots els cartells ja que estaven amb un format molt gran i resistent, i no valia la pena llançar-los.

Ens va ensenyar els tres oficis relacionats amb la conservació: bibliotecari, arxivador i conservador. La majoria d'aquestes vocacions necessiten carrera prèvia excepte ser bibliotecari que només requereix de ser algú pacient i silenciós. Aquesta va ser la broma de la Bet.

Gairebé a l'acabar la xerrada ens va mostrar algunes pàgines web que ens podrien ser de gran ajuda per informar-nos d'aquestes professions i moltes més, ja que no tothom voldrà ser bibliotecari, arxivador o conservador, però està bé conèixer-ho per escollir millor la nostra opció.

Menna Llinàs

Aquest any ens ha presentat un power-point sobre els documents i els arxius. Un document és una cosa en la qual se emmagatzema informació important. Els arxius són llocs on es guarden els documents. La música també està desada en arxius. Ens van explicar que cal estudiar un cert temps per ser arxivador, bibliotecari, vigilant de museu i restaurador i mantenidor d'objectes trobats fa temps i que estan exposats en un museu.

Aaron Ortíz

La Bet ens va fer una explicació sobre la vida dels llibres. Ens va explicar com s'han de conservar els llibres, la passió per la lectura i què es necessita per poder ser bibliotecari, ens va dir que no és una feina tan senzilla com nosaltres pensem, que has de tenir molta experiència per poder fer aquest treball, perquè quan has de desar un llibre no ho has de fer a l'atzar si no pel tipus de llibre que és, per exemple novel·les, aventures, llibres de misteris... Ens va explicar que la paraula documents no només indica papers antics sinó tota mena de coses: roba, sabates, llibres...

Aquesta explicació ens va servir molt a mi em va agradar bastant.

Pau Liu

Aquest any la Bet ens ha explicat què és un document, al principi havíem de dir les coses que sabíem nosaltres, per exemple: la biografia, el Word, etc.

Però ella ens va ensenyar que gairebé tot es pot considerar un document: una fotografia et pot donar informació de l'època, una obra d'art et pot dir si ho passaven malament o estaven feliços.

Salma Salah

La Bet ens va fer una xerrada sobre els arxius a la Bibliosetmana amb l'ajuda visual d'un *PowerPoint* fet per ella. Ens va explicar que tot el que conté informació és un arxiu (documents, fotos, llibres, roba antiga,...) i que els arxius es solen trobar a biblioteques, arxius municipals, museus,... Llocs on es puguin conservar bé.

Que hi ha oficis especials per la gent que es fa càrrec d'arxius com bibliotecaris, arxivadors, etc.

Fatou Yalcouye

Concurs de relat breu Coca-Cola

Concurs de relat breu Coca-Cola en català

El dissabte 1 d'abril, 6 nois i noies de 2n van anar al concurs de la Coca-Cola en català. Aquests nois i noies van ser:

La Paula Pagés i en Ricard Pulido de 2nA
En Marçal Pons i en Marc Carreres de 2nB
La Marina Fumadó i l'Alba Sunet de 2nC

La prova es va realitzar a la universitat del Montilivi. Vam entrar tots a una sala gran, plena de cadires que anaven pujant d'altura, com en un cinema. A les taules ja hi havia preparat el material que necessitàvem: Un foli en brut, el foli oficial, un bolígraf amb el logo de la Coca-Cola i unes espelmes amb el número 4 i 0 i amb el missatge que ens informava de què havia d'anar la redacció. El missatge era: *Fa quaranta anys...*

Després de que tots els alumnes estiguessin al seu lloc, ens van explicar el que havíem de fer. A continuació ens van donar 2 hores per fer una redacció en brut i passar-la a net. Quan vam sortir, ens van obsequiar amb una samarreta amb el logo de la Coca-Cola i podies escollir una beguda: una Coca-Cola, una Fanta de llimona o de taronja.

Va ser molt divertit! Llàstima que només sigui un concurs per segon d'ESO...

Alba Sunet i Marina Fumadó

57a EDICIÓ DEL CONCURS DE COCA-COLA JÓVENES TALENTOS DE NARRATIVA BREVE

A l'abril es va celebrar el concurs de *jovenes talentos de narrativa breve* de Coca-Cola en castellà. Hi van participar tots els alumnes que van voler de segon d'ESO de tot Espanya. La prova es feia per comunitats autònomes i es trien els millors relats de cada comunitat i un guanyador de tot Espanya. De la categoria castellana de l'institut vam participar-hi en David Miró, en Menna Llinàs, la Julià Galiano i l'Andrea Bonal (jo).

Ens van citar a la Universitat Politècnica de Girona i allà, en una gran aula vam tenir 2 hores per escriure el nostre relat. Ens van entregar una caixeta vermella amb dibuixos que tenia un forat per entrar-hi la mà i hi havia gespa artificial i a les parets de la caixa apareixia una frase, que havia de sortir a la nostra història.

Al acabar ens van regalar a tots una samarreta amb el logo de coca-cola i amb una frase que diu "*si puedes imaginarlo puedes contarlo*" i ens van donar, és clar! una coca-cola.

Júlia Galiano, finalista

El dissabte 3 de juny es va celebrar a Port Aventura la gran final del *57 Concurso Jóvenes Talentos de Narrativa Breve* i el *40è Concurs de Relat Breu Coca-Cola*. En el gran teatre xinès i amb un gran espectacle, va tenir lloc l'entrega de premis a tots els seleccionats. La **Júlia Galiano** de 2n C va ser guardonada amb una medalla de bronze en narrativa en castellà. Amb aquest premi, l'institut de Llagostera va rebre menció en l'edició d'enguany enmig de nombrosos instituts de tot Catalunya. La Júlia va poder compartir el premi amb familiars i amics i tots junts també van poder gaudir d'un dia sencer al parc de Salou. Des d'aquí, aprofitem per donar les gràcies a tots els que hi van participar, però no es van poder classificar, així com volem donar l'enhorabona a la Júlia pel seu talent i la seva exitosa participació en el concurs.

Andrea Bonal

Viatge de 2n de Batxillerat a Cracòvia

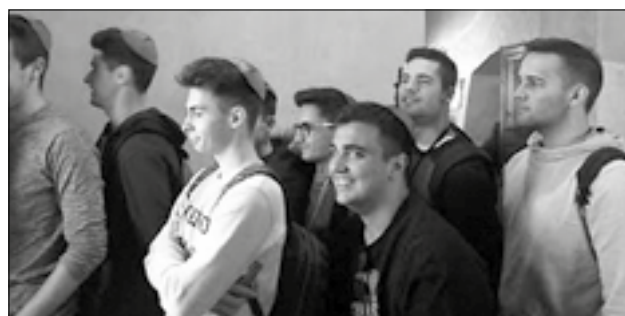
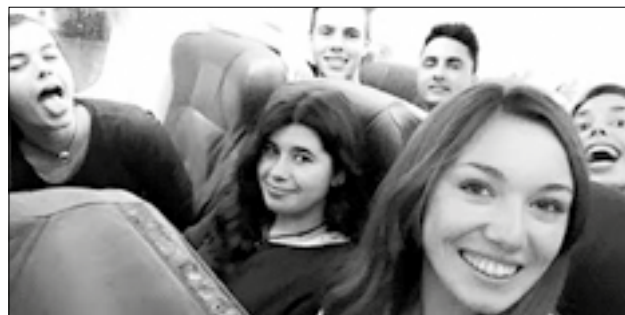
Els més grans de l'institut varen viatjar fins a Cracòvia per anar a visitar alguns dels edificis i monuments més importants, sobretot construccions d'èpoques passades i obertes al públic per poder-les visitar i veure com vivien abans. Com ara el camp d'Auschwitz a Oświęcim, Polònia, un lloc molt important degut a la seva gran concentració de jueus i a la injustícia que hi van patir tanta gent a mitjans del segle passat.

També varen visitar castells emblemàtics com el de Wawel, on els podem veure fent-se una foto que van penjar a l'instagram.

Les professores que els acompanyaven varen ser la Xon Sàbat i la Susana Lara, no podem dir pas que elles no s'ho hagin bé, perquè potser estaven més contentes que els alumnes.

Sigui com a sigui sabem que els va agradar i s'ho van passar molt bé.

Menna Llinàs

Viatge de 4t d'ESO a Itàlia

Del 2 al 6 d'abril de 2017

El dia 2 d'abril, els alumnes de 4t d'ESO, vam anar de viatge de fi d'etapa a Itàlia i vam treballar el Projecte de Recerca.

Vam sortir de Llagostera direcció *El Prat-Barcelona* a les 2:30h de la matinada. A les 6:15h vam agafar el vol direcció *Bérgamo*.

Aquell mateix dia vam anar a visitar Verona. Allà, un guia ens va ensenyar les coses més conegudes de la ciutat, com el *Balcó de Julieta*, *Arena di Verona*, *Scaliger Tombs*, *San Fermo Maggiore*, entre altres.

El segon dia tocava anar a Venècia. Per anar i tornar, ho vam fer amb *Vaporetto*. Allà ens esperava un guia que ens va ensenyar la preciosa ciutat i els seus encants. Vam visitar el *Gran Canal*, la *Basílica de San Marc*, el *Pont de Rialto*, el *Dorsoduro*, entre altres. El que ens va agradar més va ser el passeig (opcional) amb la típica *Gòndola*.

El tercer dia vam visitar Pàdua i Bologna. En cap dels dos llocs vam tenir guia ja que vam estar molt poca estona. A Pàdua vam veure la *Santa Giustina*. A Bologna vam dinar i vam passejar per allà.

El quart dia vam estar a Florència. Un guia ens va ensenyar el *Ponte Vecchio*, la *Piazza della Signoria*, el *Baptisteri de Sant Joan*, *David de Michelangelo*, la *Piazza del Duomo* i algun museu com la *Galleria dell'Accademia*.

L'últim dia vam anar a Pisa. Allà vam veure la *Torre de Pisa*, el *Baptisteri* i tot el *jardí botànic*.

Després vam anar cap a l'aeroport. A les 13:20h vam agafar l'avió direcció Girona. I a les 16:00 vam arribar a Llagostera.

Diana Cretu / Anna Gómez

Vam anar a Itàlia el dia 2 d'abril, un diumenge en plena matinada. Era una mala hora per sortir perquè estàvem tots adormits. Vam anar amb bus fins a l'aeroport de Barcelona, després vam agafar l'avió i quan vam arribar vam agafar el bus direcció Verona on vam passar el dia. Vam anar cap a *Lido di Jesolo* on vam passar dos nits. El dia següent vam agafar el *vaporetto* per anar a Venècia. Un cop allà vam visitar Venècia amb un guia i per la tarda teníem temps lliure. Després per la tarda vam tornar al hotel de *Lido di Jesolo* per passar la segona nit. El següent dia vam anar a Florència passant i parant per Padua i Bologna, on vam tenir temps de veure la ciutat pel nostre compte. A Florència vam passar les dues nits següents, vam fer visites guiades per la ciutat i també vam tenir molt temps lliure. L'últim dia, el dijous, vam visitar la torre de Pisa i el seu voltant. Finalment vam agafar l'avió de tornada a casa.

Elias Ben Fares

El nostre viatge va començar el 2 d'abril i va acabar el 6 d'abril a la tarda. Va ser un viatge per recordar ja que vam conèixer amb els amics i els professors. El primer dia quan em vaig despertar va ser *raro* trobar-me al menjador esmorçant amb els professors. No era com a l'institut, érem com més cohesionats. El primer dia a Verona el guia turístic em va semblar molt *pesat*, però el dia que vam anar a Venècia el guia que explicava molt bé, era molt fàcil d'entendre i a la visita guiada de Florència anàvem amb un aparell i uns auriculars escoltant el que deia la guia. El primer hotel va ser *Lido di Jesolo*, estava molt apartat dels llocs turístics però estàvem a ran de platja i quan arribàvem després d'estar tot el dia caminant, per relaxar-nos ens banyàvem, l'aigua estava una mica freda però era suportable. Ens vam fer moltíssimes fotos per recordar aquest viatge!

Xavier Fuyà Jiménez

Viatge de 4t d'ESO a Itàlia

Del 2 al 6 d'abril de 2017

Aquest viatge m'ha semblat més que un viatge escolar, educatiu i cultural, un viatge per conèixer-nos millor i sortir de la nostra rutina comuna diària. Hem vist unes de les obres d'art més importants del món, com ara *La Primavera*, de Botticelli, *El David*, de Miquel Àngel. Museus: *La galeria dels Uffizzi*, *La real acadèmia*... i també ciutats molt culturals, amb els seus monuments i la seva història: *Venècia*, *Florència*, *Pisa*, *Bolonya*, *Verona*, *Pàdua*... En un principi, jo pensava que no m'ho passaria tan bé i que hauríem d'estar tota l'estona prenent apunts i fer el dossier del viatge pel projecte de recerca, així sense gaudir-ne massa. Però un cop allà, la meua opinió va canviar completament, teníem la nostra llibertat. I el compromís d'arribar puntuals a l'hora i al lloc adient, no incomplir les normes i parar atenció a les explicacions dels guies.

El que més m'ha agradat: els moments de temps lliure, podia fer el que volgués amb els meus amics durant hores i visitar el que em vingués de gust. Si volia anar de compres, hi anava, si volia menjar un gelat, una crep, o qualsevol cosa, la menjava, si volia estar en un parc fent el gandul amb els meus amics, ho fèiem, si estàvem cansats i no ens venia de gust fer res, ens estiràvem al llit i descansàvem o dormíem...

El que menys m'ha agradat, s'ha de dir, ha estat haver de seguir les explicacions dels guies, entenc que era un privilegi, però se'm feia molt pesat i etern, desitjava que comencés el temps lliure per poder anar a la meua i no haver de seguir escoltant la història d'aquella ciutat o d'aquell monument.

En conclusió, aquest viatge ha sigut el millor que he fet mai i una experiència que la repetiria mil i un cops.

Per cert, el menjar italià no és pas com diuen, que està boníssim. Cal saber el lloc clau per anar a menjar perquè la qualitat es distingeix perfectament, no és igual a tot arreu.

Rebeca Jannette Gradinariu

Projecte de recerca 4t d'ESO

A la setmana del viatge a Itàlia van haver-hi alguns alumnes que per diferents motius no van poder anar-hi i es van quedar al institut. Els alumnes van treballar el Projecte de Recerca: van veure una sèrie de documentals i van fer diverses activitats per planejar un viatge al lloc que ells volguessin, sempre dintre d'un pressupost bastant ajustat. Van organitzar uns viatges molt interessants i amb moltes activitats per poder fer. Durant la setmana van treballar en grup, preparant el treball que acabaria amb una presentació oral. També van fer una sortida a l'ExpoJove, i van aprofitar per anar a algunes agències de viatges de Girona a preguntar dubtes que tinguessin sobre el seu treball. Unes dies més tard, a l'hora de tutoria van fer les presentacions per grups, davant de tots els alumnes que no havien anat al viatge.

Jose Antonio Moreno

Els alumnes de 4t que no vam anar a al viatge vam fer el Projecte de Recerca a l'institut. Consistia en organitzar un viatge pels professors com si fóssim una agència de viatges.

El dilluns vam començar la setmana amb l'explicació de com s'havia de fer el treball, i més tard vam veure documentals. Vam fer el mateix dimarts.

El dimecres vam fer una sortida a Girona, vam visitar l'Expo-jove i més tard vam anar a agències de viatge per què ens assessoressin una mica i ens van ajudar a resoldre dubtes.

El dijous i el divendres vam estar acabant el treball, i finalment vam fer-ne una exposició oral la setmana següent.

Unmu Ceesay

EXPOJOVE 2017

DISSENYA EL TEU FUTUR!

Palau de Fires · Girona

Diada Cultural, sant Jordi a l'institut

Divendres 21 d'abril del 2017

Què celebrem aquest dia?

A Catalunya és un tipus de festa que amb el temps ha obtingut un to reivindicatiu de la cultura catalana. Gaudim i festegem aquesta celebració durant la data 23 d'abril. Els elements principals són representats amb una rosa i un llibre, aquests són la cultura i l'amor.

Quin és l'origen?

Al segle XV ja es feia a Barcelona una fira de roses amb motiu de Sant Jordi. Hi acudien sobretot nuvis, promesos i matrimonis joves, i això fa pensar que el costum de regalar una rosa té l'origen en aquesta festa. Es va proposar convertir aquesta data en celebració per primer cop el 1436 i és va acceptar al 1456. Des del segle XV, a Catalunya la diada de Sant Jordi és el dia dels enamorats, i és costum que les parelles es regalin una rosa vermella com la sang i un llibre.

Com ho vam celebrar a l'institut?

La diada es va celebrar al teatre del Casino de Llagostera, hi va assistir tot l'institut, des de 1r d'ESO a 2n de batxillerat. Els presentadors de la diada, en Joan Vall-Ilosera i l'Eric Rubia, alumnes de 2n de batxillerat.

La primera actuació varen ser els alumnes de 2n d'ESO amb un teatre-comèdia dirigit pel professor Jordi De Domingo. Un dels actors principals va ser en David Ruiz, que amb el seu paper va rebre els aplaudiments de tot el públic. El contra protagonista d'aquesta història va ser l'Eudald Villena.

Al acabar l'obra, els alumnes de 1r d'ESO varen fer sis cançotes, tres amb la flauta i les tres restants amb veu. L'en-

carregada de dirigir aquests alumnes va ser la professora de música Simone Guinó. Ens van interpretar *La dansa del vestit* i *Les nits no moren mai*.

Després d'un descans els de 3r d'ESO va pujar a l'escenari per tornar a interpretar una obra de teatre, aquesta vegada parodiant alguns esdeveniments més important del nostre planeta: Donald Trump, avions i les àvies... tots vam riure molt, ja que van ser innovadors i ens van sorprendre actuant des d'on estava públic. El director i guionista també va ser el professor de teatre, Jordi De Domingo.

El que ens tenien preparat els de 4t d'ESO ens van fer ballar i passar-nos-ho molt bé. Van cantar diferents cançons: *Como te atreves* i van ballar amb la cançó; *juju on the beat*. Seguidament uns alumnes ens van tocar els seus instruments, entre ells hi havia:

- La Paula Pagés, amb el violí.
- L'Oriol Picó, amb el clarinet.
- En Pau Lloveras, amb el saxofon.
- L'Oriol Picó i en Pau Lloveras, duo amb el clarinet i el saxofon.
- L'Adrià Picó i en Bernat Forcano, duo amb contrabaix i flauta travessera.

Després de la música hi va haver l'entrega de diplomes, es donen als alumnes per haver participat en algun concurs i, és clar, també per haver guanyat. Alguns dels motius de l'entrega van ser:

- Concurs de *phonic* anglès.
- Guanyar la beca *Amancio Ortega*: l'Ester Ramírez de 4tA.
- Concurs de la *Coca-Cola* en català i en castellà.
- Concurs de *lectura en veu alta*.

Naiara Torrent, Mònica Rodríguez i Menna Llinàs

XXII Concurs Literari sant Jordi 2017

Divendres 21 d'abril del 2017

CATEGORIA JUVENIL

El jurat de la categoria Juvenil ha estat format per Robert Montiel, Mariona Puigbaldoyra, Elena Avellaneda, Mireia Malagón i Marta Ventura.

La Gran Patata. Marçal Pons Wenderburg, 1r d'ESO

XXII CONCURS LITERARI SANT JORDI 2017. 1r premi categoria Juvenil A (1r cicle d'ESO)

N'hi ha que diuen que és un noi, n'hi ha que diuen que és una noia. Per mi, simplement és una patata. Però no una patata qualsevol, d'aquelles que les poses a la sopa i donen un gust amarg, ni tampoc d'aquelles que se'n fan pures. Sinó de les Patates Heroïnes, de les que fan història, trepitgen la Lluna un segon i mig abans que l'Amstrong i de les que es revolucionen contra els mateixos humans. N'hi ha que li diuen la Gran Patata, tot i que no fa gaire més de 10cm., o Patata Verda. A mi m'agrada dir-li pel seu nom de pila: Patataverdaambmàscarakokiri.

Va néixer dos dies abans que jo (el seu germà petit, perquè de germans, en tenim uns quants), l'any 1969 en un camp d'enciams; ella era la única patata. La meva mare és un nap, el meu pare, un moniato. Això resulta molt estrany, perquè jo sóc un napicol. La pastanaga lila diu que és perquè la meva mare em va tenir amb el veí, la col, i per això sóc un napicol en comptes de napimoniato.

Però bé, és igual, jo no me les escolto les pastanagues, i encara menys les pastanagues liles. No em cauen bé. El somni de la Patataverdaambmàscarakokiri era sortir d'aquells camps on havia nascut, però això era difícil, perquè les patates i les altres verdures no tenim cames. Per això (vés a saber com), va caçar una sargantana (que en pau descansi) i li va arrencar les potes per posar-se-les. Així doncs, tenim a una patata verda amb màscara i potes de sargantana. No té cua, la va perdre. Una vegada amb potes, es va acomiadar dels altres tubercles del camp i els va dir que sense saber com, els trauria de la misèria. La van prendre per imbècil.

Per negar l'evidència, va fer un pla. Un pla secret, més secret que els plans ultrasecrets de l'FBI, però, per un petit error, potser la borratxera quan va tornar al camp, el va explicar als altres tubercles, i aquests ho van explicar a les coles, als enciams i als calçots. Aquests altres ho van dir als pebrots i a les tomates i així fins a sortir a les notícies. Però això va passar quan va tornar al camp. Fins aleshores, la Patataverdaambmàscarakokiri va viure un munt d'aventures que es mereixen ser explicades, i altres que no s'ho mereixen per la seva poca rellevància.

rakokiri va viure un munt d'aventures que es mereixen ser explicades, i altres que no s'ho mereixen per la seva poca rellevància.

* * *

El 18 de maig de 1969, el mateix dia que va fer els sermó als tubercles, es va enganxar als pantalons del pagès. Aquest no se'n va adonar fins que es va treure els pantalons per posar-se els del pijama. Quan el pagès va veure una patata verda amb màscara i potes enganxada als pantalons, va cridar a la seva dona que hi havia un llangardaix a casa, i aquesta va venir amb una escombra. Segons la Patataverdaambmàscarakokiri la dona feia un aspecte totalment ridícul: portava tot de rul·los enganxats al cabell, anava amb xancles, feia un munt de gotes per allà on passava i portava una tovallola enrotllada al cos, tapant-se el que no tenia, però bé, la Gran Patata sempre exagera... La dona li va donar un cop amb l'escombra tan fort que ella no va tenir temps de reaccionar i va sortir disparada contra el gran finestral que hi havia a l'habitació. Ella el va travessar com qui traspasa una mosquitera. La patata va seguir volant, gaudint d'unes vistes il·luminades per la gran Lluna que es distingia sobre el gran mar d'estrelles. Aquestes meravelles es van acabar quan la velocitat va anar reduint i reduint fins que va caure. Però va caure en un cotxe que passava casualment en aquell moment per la carretera, i s'hi va enganxar.

Aquest era el cotxe del fill de l'exdona del tiet de la cosina de la dona del pagès, però l'estava conduint la filla de l'exdona del tiet de la cosina de la dona del pagès, és a dir, la seva. Aquesta tornava cap a la ciutat, on vivia. Ella va sentir alguna cosa quan la patata va caure, però no en va fer cas. En arribar a ciutat i descarregar, no se'n recordava, això que es va sorprendre en veure un tubercle

"mirant-la" des del capó del cotxe. Li va semblar divertit, el va agafar i se'l va posar a la bossa.

La Gran Patata.

Marçal Pons Wenderburg, 1r d'ESO

XXII CONCURS LITERARI SANT JORDI 2017. 1r premi categoria Juvenil A (1r cicle d'ESO)

A l'entrar a casa, el tubercle va sortir sol de dins de la bossa, i es va espantar en veure una dona que el mirava.

- Bona nit patatona amb potes... – Va dir ella. A la "patatona" no li va agradar, així que va girar la cara.
 - Ja que tens potes i et pots moure..., que pots parlar?
 - Mmm.. sí. Em sembla... però totes les patates i altres tubercles i verdures que t'has menjat també podien!
- La noia va deixar anar una riallada. No sé per què però li deuria semblar graciós haver-se menjat els nostres avantpassats.
- I com et dius?
 - Mmm... Patataverdaambmàscarakokiri lla.
 - Ha! ha! ha!... Jo em dic Olga... encantada.

Li va allargar la mà, però en adonar-se'n, la va tornar a guardar ràpidament.

- I com deu ser de llesta, una patata?
- T'asseguro que no menys que una humà! –Li va respondre la patata burleta.
- Ha! ha! ha!... ets molt graciós!
- Ep! No te'n riguis de mi, que tinc el meu honor de patata! Vigila que et puc apallissar perfectament!
- I com és que no heu fet una revolució les patates contra els humans?
- I què et penses que hi faig aquí? –Va dir la patata molesta-. Vinga, tremoleu davant dels meus exèrcits, demaneu-me auxili i perdó per tots aquells humans dolents que ens han menjat i abusat de nosaltres durant segles i segles. Maleït Colom que va descobrir les nostres terres sagrades!
- Bona nit. Pots dormir on vulguis de la casa sempre i quan no trenquis res. Vosaltres, els éssers rars, sou sempre benvinguts a casa d'un artista!

L'Olga era artista, era pintora, guitarrista, també tocava algun instrument i em sembla que ja està. La Patataverdaambmàscarakokiri va dir que era molt simpàtica, tot i que al principi tenia intenció que fos la seva primera mort.

L'endemà l'Olga li va presentar unes patates que es feien les mortes i es va disculpar moltíssim per totes les patates que havia menjat en anterioritat. La Patataverdaambmàscarakokiri es va fer molt amiga d'elles i va aprendre moltes coses del món humà.

Les coses van anar més o menys així fins que una setmana després, el 25 de maig, l'Olga va arribar molt estressada a casa i més tard del normal. Va comunicar al petit exèrcit de patates que tenia com a cap la Gran Pa-

tata o Patataverdaambmàscarakokiri lla que havia trobat feina als Estats Units i que se n'anava allà en menys d'un mes. A les patates ja els hi estava bé perquè volien expandir-se, conèixer món i passar a la història.

* * *

Així doncs, el 20 de juny van agafar un avió amb destinació als EUA. L'Olga treballaria a mitja jornada en un bar de cambrera i passaria les tardes... Mmm... doncs bé, fent el que fan els artistes, suposo que pintar i quatre coses més. Les tres dotzenes de patates van pujar en una de les bosses de l'equipatge de l'Olga, perquè fer-se passar per humans amb americana i corbata...

no hauria passat. En el control de policies se'n va crear una de grossa, perquè els polis insistien que la normativa deia de no passar aliments frescos d'un país a l'altre per mitjà d'avió de passatgers, i l'Olga anava dient que ella no en sabia res, que ella hi portava roba, en aquella bossa, i que no en sabia res de les patates. Per fer-la més grossa encara, la Patataverdaambmàscarakokiri va cridar: "A l'atac patates! A l'atac! Que no en quedi ni un de viu!". D'aquesta manera les patates van començar a rodolar per l'aeroport, menys una d'elles, que caminava. Els policies disparaven a un exèrcit embogit que havia sortit de la bossa. La gent cridava i cridava a més no poder, i un sonat (possiblement Déu) va sortir

en defensa dels tubercles. La pasma el va disparar per error, i aleshores va ser quan encara es va fer més grossa si era possible. Les patates restants i l'Olga van utilitzar l'ocasió per filtrar-se entre la gent i fer com si res, però una patata, l'anomenada Soldatpatatósverdambmàscarakokiri XXIII va anar cap a l'humà ferit per ajudar-lo, però en adonar-se que era millor que ho deixés córrer, va anar rodolant cap a les altres patates. Un senyor gran, obès i pesat, la va aixafar com qui fa una coca. Pobre Soldatpatatósverdambmàscarakokiri XXIII, que en pau descansi.

* * *

A EUA tot va ser més tranquil. O com a mínim, això és el que van decidir els revolucionaris patatoides quan van haver vist i analitzat el darrer fracàs. No tenien ganes que els possessin ala presó i encara menys d'acabar com el Soldatpatatósverdambmàscarakokiri XXIII. Degut a la gran i desenvolupada intel·ligència de les

La Gran Patata.

Marçal Pons Wenderburg, 1r d'ESO

XXII CONCURS LITERARI SANT JORDI 2017. 1r premi categoria Juvenil A (1r cicle d'ESO)

patates, la Patataverdaambmàscarakokiri va aprendre a llegir (escriure ho volia deixar per més endavant) i amb aquest nou sentit que va desenvolupar va aprendre a assabentar-se de les notícies del món a través del New York News. Li va fer gràcia allò que guanyés un paio amb un tupè més gran que el seu cervell. Ah, no! Que estem al 1969!

D'acord, doncs també li va fer gràcia que l'humà intencés expandir-se més encara del que ja havia fet i tinguéssim com a objectiu la Lluna. La Lluna! El nostre petit satèl·lit, impotent a les nits quan no hi ha núvol, impenetrable per tothom i feliç allà sol envoltat de milers de milions d'estrelles i rient-se de les bajanades que fan els humans, seria conquerit per tres vaques blanques que leviten per l'espai i tot un grup d'informàtics i tècnics des de la Terra? No! Era impensable i segueix sent-ho! I encara ho era més per la Patataverdaambmàscarakokiri, que va llegir quatre vegades la notícia perquè li entrés en el seu cervellet... Però igual que va pensar que era impensable que l'home embrutés la Lluna amb els seus peus bruts, va pensar que seria una molt bona opció per expandir-se, rebaixar els humans i reptar a l'home en una batalla universal.

I dit i fet, no preguntis com perquè no ho sé (aquests detalls la Gran Patata no els explicava), la Patataverdaambmàscarakokiri i l'exèrcit de Soldatspatatososverdsambmàscareskokiri van estar a punt per marxar i agafats a la carcassa del coet quan la missió Apollo XI va enlairar-se el 16 de juliol de 1969. Va ser gràcies a l'Olga amb qui havien establert una via de telecomunicació perquè ella els fes de guia terrestre, qui els va dir que si es quedaven a fora caurien. Van trobar un foradet i s'hi van posar per tal de no caure, amb tan mala sort que aquell foradet era els motors de reacció. Quan va haver-hi el compte enrere van sentir una escafreta, i quan van arribar a 0, en comptes de patates i soldats, teníem patates a l'ast, que també són bones.

(Tall escrit per Patataverdaambmàscarakokiri)
No sabeu el que és perdre les companyes d'aquesta manera. Només en vaig quedar jo, miraculosament d'aquell infern. Però de sobte, l'infern es va convertir en el paradís, perquè tot i que potser això soni molt caníbal, les patates a l'ast són molt bones, que cull***?! Bé, moltes gràcies a la Patataverdaambmàscarakokiri per la seva interrupció i seguim amb la nostra història (esnif, esnif, pobres soldadets...).

En un moment de distracció dels astronautes la Gran Patata va aconseguir infiltrar-se a l'interior de la nau,

i aconseguir una mica d'aigua, perquè menjar no n'hi faltava, però l'aigua, no és abundant a l'espai...

Estava més contenta que un nen amb sabates noves. Es passava tot el dia, nit i el que calgués jugant amb la nul·la gravetat que hi havia. I així, amb quatre pallasades i poca cosa més, van arribar al dia de l'allunatge, que era el 20 de juliol. Van fer com a mínim 10 voltes a la Lluna abans d'aterrar al satèl·lit, i la Patata Heroïna es va marejar encara més del que ho estava.

A la nau hi havia tres tripulants i la patata: l'Armstrong, l'Aldrin i en Collins. En Collins es va quedar a la nau recolzant les maniobres de comandament, l'Armstrong i l'Aldrin, van baixar a la Lluna. Sempre pensaré que en Collins va ser un "pringat". Va a la Lluna i no baixa? De veritat?

Les patates no respiren, qui respira són les fulles (o això és el que diuen), això que la Patataverdaambmàscarakokiri no necessitava cap tipus de vestit especial ni espacial. Quan els dos tripulants afortunats van estar preparats per donar els primers saltirons per la Lluna, ella ja feia estona que estava preparada, així que va ser obrir la porta i sortir una bola verda amb potes i corrents. És degut a aquest fet que l'Armstrong va posar aquella cara quan li van fer la foto. Però els astronautes van ignorar-ho perquè es pensaven que eren els nervis...

* * *

I bé, aquesta història ja s'ha acabat, ara m'agradaria deixar anotar a la meva germana unes paraules (aquesta vegada no caníbals) sobre el que hi havia a la Lluna.

(Tall escrit per Patataverdaambmàscarakokiri)
A la Lluna, no hi ha ni formatge, ni diamants, ni extraterrestres, ni res d'això. Només hi ha pols, pols i més pols. Ah, sí! I forats. Per cert, si teniu pensat anar-hi de viatge, no us ho recomano.

D'acord que era divertit que no hi hagués gravetat, però al final, cansava i per sùmmum la nau va tenir un problema a l'aterrar i vam anar a parar al mig del mar. Ja veus tu el mal que em va fer a mi l'aigua salada! Per sort, no van trigar gaire en venir-nos a buscar. Ah! I per últim, dir-vos que a l'arribar un altre cop al camp, va ser el pitjor del pitjor, perquè per celebrar-ho, vam fer una gran festa on jo em vaig emborratxar tant que ho veia tot ple de patates verdes. Ah, no! Espera! Que això ja era normal! El pitjor, va venir l'endemà, amb la resaca...

Radiacions Blaves?

Júlia Mont Darley, 3r d'ESO

XXII CONCURS LITERARI SANT JORDI 2017. 1r premi categoria Juvenil B (2n cicle d'ESO)

Avui m'he despertat i no em sentia com cada dia quan em llevo, he sentit com si una mena d'esgarrifança em recorregués tot el cos, des de les ungles del peu fins a l'últim pèl despentinat de la meva melena matinera. I no, no era de fred. He decidit no fer-li cas, potser tan sols era una esgarrifança.

He baixat a la cuina a esmorzar com cada matí, la meva mare m'havia preparat un suc de taronja i una napolitana de xocolata que, com cada dia, l'havia anat a buscar a dos quarts de vuit a la fleca del costat de casa. La meva mare és una dona que pensa en tot. Camí cap a l'escola, amb la meva bicicleta nova, m'he trobat la Nora, una companya de classe. No és del meu grup d'amics però em cau bastant bé. Només de veure'm se m'ha quedat mirant com si tingués monos a la cara, o pel que semblava, al cap.

- Que passa alguna cosa? –li he preguntat mirant de no caure.
- Bé, suposo que se'm fa estrany veure't amb el cabell tan blau...
- Com que el cabell blau? –he cridat espantada.

La Nora ha tret el seu Iphone i m'ha fet una foto perquè ho pogués veure, quan l'he vist m'he quedat bocabadada, no me'n sabia avenir de què nassos havia fet per tenir el cabell blau. Ella no ha pogut parar de riure, se'ns estava fent tard i jo no podia presentarme a l'escola amb aquell cap. Li he dit a la Nora que jo tornava cap a casa, que digués a en Joan, el nostre professor de català, que estava malalta.

Tornant cap a casa m'he fixat que no només tenia el cabell blau; la meva vici, habitualment de color gris, també ho era, la meva motxilla també, i les sabates, i la samarreta... La Nora no me n'ha dit res d'això, perquè ella deuria pensar que la meva bicicleta nova era blava i que aquell dia m'havia vestit de color blau. Però, no era així, jo recordava haver escollit la samarreta de color blanc que em va regalar l'àvia i les meves Adidas (que no eren blaves). M'he espantat, el matí només feia que sorprendre'm. Per sort, quan he arribat a casa no hi havia ningú, així que no he hagut de justificar-me ni a la mare ni al pare, només hi havia l'Alkar, el meu gos. M'ha vingut a saludar sorprès de veure'm a aquella hora, li he fet una carícia i m'he anat a mirar al mirall. M'hi he estat davant una bona estona, preguntant-me què carai estava passant. No he arribat a cap conclusió, era tot tan aliè...

Quan he sortit del lavabo m'he endut un ensurt; l'Askar

també era blau! Què m'estava passant? Què li diria a la meva mare quan tornés i veiés tant de blau per tot arreu? Que per cert, la porta d'entrada i la del lavabo també s'hi havia tornat.

Llavors ja he pogut treure una petita conclusió, tot allò que tocava amb les meves mans no trigava a tornar-se de color blau. He decidit no tocar res més que el telèfon, doncs he decidit trucar a la mare perquè vingüés. Estava tan espantada que era la única solució que he trobat, "la mama".

La meva mare s'ha espantat quan l'he trucat des de casa, jo hauria d'estar a l'escola.

- Què carai fas trucant-me des de casa? –m'ha cridat com quan em renya.
- Mare...bé, no sé... no sé com explicar-t'ho –li he dit quequejant.
- Ai nena m'estàs espantant! Què ha passat? –ha insistit.

- Doncs mira mare, tot el que toco es trona de color blau; el meu cabell, la meva roba, la bicicleta, l'Askar i les portes de casa són blaves, no sé què m'està passant però tinc por mare, i necesito que vinguis.

La meva mare ha seguit fent-me preguntes, entenc que li ha resultat una cosa anormal i difícil de comprendre. Finalment ha decidit penjar i venir a cap a casa. Quan ha arribat la dona gairebé es desmaia, li ha causat un impacte visual important.

- Ai Déu meu! –ha cridat desesperada.

perada.

Jo crec que s'ha espantat més pel fet que les portes fossin blaves que no pas pel fet que la seva filla ho tornava tot de color blau. Quan m'ha vist, m'ha fet una abraçada inconscientment i jo, sense voler, li he tocat l'esquena i un que altre floc de cabells. Sí. Ha quedat blava com jo. La pobra no sabia com reaccionar, encara no s'ho creia. Per acabar-ho de comprovar, m'ha fet tocar una poma, i també s'ha tornat blava.

L'única solució que ha trobat ha sigut anar al metge. Hem anat cap al cotxe, ella m'ha obert la porta i m'ha posat una guants a les mans, que eren grocs però han passat a ser blaus.

Quan hem entrat a l'edifici, tothom s'ha quedat una mica xocat, una filla i una mare, totes dues amb els cabells blaus i jo amb guants... No és massa normal. Ens hem assegut a esperar que el doctor ens cridés, tant la mare com jo sabíem que la reacció del metge possiblement seria semblant o igual a la de nosaltres mateixes.

Radiacions Blaves?

Júlia Mont Darley, 3r d'ESO

XXII CONCURS LITERARI SANT JORDI 2017. 1r premi categoria Juvenil B (2n cicle d'ESO)

Al cap de deu minuts d'espera que se m'han fet eterns, ja que només feia que pensar que el metge no trobaria solució al meu problema i que hauria de passar la resta de la meua vida amb uns guants perquè tenia una espècie de súper poders o diga-li com vulguis, ens ha cridat el doctor.

Quan hem entrat a la consulta, la mare li ha explicat el que em passava al doctor, ell, esperadament sorprès, m'ha fet treure un guant i m'ha fet tocar un bolígraf de color vermell, quan ha vist que gradualment anava agafant el famós color, no se'n sabia avenir. Com ja havia pensat, no tenia ni la més remota idea del que podia ser, m'he posat nerviosa perquè com sempre faig, ja m'havia fet les meves paranoies; que si moriré, que si sóc un avatar, que si vinc d'un altre món...

Un cop fetes les radiografies, la mare i jo ens hem hagut d'esperar altre cop fins que el doctor ens digués alguna cosa. La mare m'ha tranquil·litzat, jo crec que té un do, sempre aconsegueix tranquil·litzar-me i donar-me consells quan em poso nerviosa o quan estic trista. L'admiro molt, encara que no ho demostrï com s'ho mereix.

Passats uns minuts, més curts que els anteriors gràcies a la mare, ha arribat el doctor amb la radiografia a les mans, l'ha posat a la pantalla per poder-la veure i m'ha somrigut. He sentit un alleujament. Ens ha explicat que mai havien vist res igual però que no havíem de preocupar-nos perquè tenia solució. Segons el que he entès, el meu cos emet radiacions de color blau que quan toquen qualsevol cosa, penetren dins d'aquesta i en modifiquen el color. Per a eliminar aquestes radiacions ara m'he de prendre unes pastilles antiradiació que les faran desaparèixer en qüestió de setanta-dues hores.

Ara bé, els metges han d'estudiar d'on prové aquesta radiació blava, això significa que ara seré tot un misteri i m'hauran de fer mil proves, seré notícia mundialment.

- Això saps què significa mare? -li vaig dir emocionada.
- Significa que seré famosa i podré conèixer a en Justin Bieber!. -vaig respondre'm a mi mateixa sense esperar la resposta de la mare.

La mare se'm va quedar mirant i va deixar anar una rialla.

A l'espera de la llum.

Cèlia Forcano Campmany, 1r de Batxillerat

XXII CONCURS LITERARI SANT JORDI 2017. 1r premi categoria Juvenil C (nascuts 1999-2000)

De cop, tot es va tornar fosc, no distingia res més que una negror absoluta. En aquell moment sentia que tot el que havia viscut era negre, i de fet no és que ho sentís, és que ho sabia.

Estava cansada, cansada de tot, i només eren aquells records remots que em mantenien dreta i amb ganes de tirar endavant.

Aquells que difícilment oblidaria, molts de bons, però evidentment també de dolents.

Havia portat una vida molt dura, i allà probablement no s'havia acabat tot, allò potser només era el principi.

Era un matí d'hivern fred, el cor m'oprimia i m'estava inundant en un mar de polseguera, m'ofegava, els pulmons s'emplenaven de fum, no podia respirar, me'n anava i no podria tornar. Vaig pensar a rendir-me, però dins meu hi havia una Zahira que volia aconseguir allò que feia tant que desitjava, la pau.

Zahira, el meu nom, significa lluminositat, en senyal d'esperança, que era el que tots buscàvem desesperadament, però que no hi havia maneres de trobar.

En aquell instant em va aparèixer una figura que brillava enmig d'aquella foscor infinita. Em somreia i em saludava

amb la seva maneta. Era el meu germà petit, en Nabil, quan tenia 5 anys, anava com el dia que el vam perdre. Em convidava a seguir-lo. Vam arribar a un prat, el prat que teníem a la casa d'estiu dels meus avis. Em vaig veure allà, corrent i jugant amb els meus cosins aquell 22 d'agost de l'estiu de feia 3 anys, aquell meravellós dia que ens vam trobar tota la família per celebrar el casament del meu germà gran, que va durar 3 dies intensos però plens d'alegries i felicitat. Tot allò semblava real, semblava que hagués tornat al passat i estigués vivint per segona vegada aquella situació, però vista des de fóra. M'hagués quedat allà, observant cada un d'aquells somriures que ara eren tant difícils de veure. Però el meu germà petit tornava a demanar, d'aquella manera consentida que tenen els nens de 5 anys, que el seguís, i jo obedient, el vaig seguir.

Vam anar a parar a una casa que recordava perfectament, era la casa on havia viscut tota la meua vida. Era el dia que començava l'escola, estava feliç d'emprendre una cosa nova, i exigia presses al meu pare perquè feia tard el meu primer dia per culpa seva. La meua mare i la meua àvia semblaven orgulloses que la seva nena comencés l'escola. I el meu avi esperava al costat de la porta

A l'espera de la llum.

Cèlia Forcano Campmany, 1r de Batxillerat

XXII CONCURS LITERARI SANT JORDI 2017. 1r premi categoria Juvenil C (nascuts 1999-2000)

amb la Dalla, la meva lleial gata, per desitjar sort a la seva néta. Aquell dia vaig conèixer la Nana Alfchaki i en Najim Bousstriya, els meus dos millors amics.

Trobava a faltar tot allò, i m'hagués agradat quedar-m'hi, però altre cop havia de marxar, en Nabil estava impacient per ensenyarme una cosa. Era ell, el dia que va néixer, va ser un dia llarg però molt bonic. Jo evidentment era molt petita però recordo aquells tendres ulls negres que m'observaven fixament. Els meus pares ploraven, i jo me'ls mirava amb posat desconcertant pensant-me que potser els passava alguna cosa dolenta. El meu germà Hassan, va portar-me al parc del costat per passar una bona estona i perquè estigués entretinguda, ja que l'hospital, tan blanc, acabava avorrint, i una nena com jo necessitava moure's.

Aleshores va tornar a aparèixer el meu germà petit en la penombra, però ja no estava sol, al costat hi tenia una nena. Tots dos em miraven i em somreien. La nena portava una nina agafada amb la mà dreta, va ser llavors que vaig deduir que era jo amb la meva fidel Shelma, la nina de drap que m'havia acompanyat tota la vida, en els bons i en els mals moments: me l'havia regalada el meu avi el meu primer any de vida. Em vaig adonar que s'allunyaven i que s'emportaven la Shelma molt lluny, fins que no era capaç de veure-la. Amb ella, s'emportaven una important part de mi, la que em definia com una nena. Alguna cosa moria dins meu, una etapa que mai més experimentaria, deixant enrere infinits records inoblidables. Vaig voler córrer darrere seu però no vaig aconseguir atrapar-los, m'havien deixat sola en la foscor.

Ho tornava a veure tot negre, potser ja era morta, o potser no. Em notava buida, tenia un fort dolor al pit, segurament d'enyorança, i l'únic que sabia, era que m'havien pres tot el que tenia, havia perdut el meu país, els jocs, el somriure i tot el que jo havia sigut. Ja no tenia res, ni tant sols la meva infància.

Va ser llavors, que vaig sentir unes veus. Era difícil distingir-les, ja que unes se sobreposaven a les altres. La gent cridava, plorava, sentia corredisses cap aquí i cap allà, tothom estava desesperat.

Aleshores vaig pensar que potser sí que estava viva, però no m'atrevia a obrir els ulls. Sabia què passaria, no veuria res més que fum, pols, sang i llàgrimes. Devia portar uns minuts inconscient, poca cosa recordava del que acabava de passar, però ja m'ho imaginava.

Vaig obrir els ulls, uns ulls que evidentment no veurien el món de la mateixa manera. Em vaig aixecar com una Zahira diferent, canviada, continuava sent una nena d'onze anys, però per dins ja no era una nena, era una

dona. Tot havia anat massa ràpid, això encara no em tocava a mi, era molt petita, i ara estava sola, sense ningú en un país amb guerra.

Em vaig atrevir a observar el meu voltant. Vaig tornar a tancar els ulls, no m'ho podia creure, allò no podia estar passant. Tot estava pel terra, no hi havia res que s'aguantés dret al meu voltant. Només ruïnes i més ruïnes, gent que duia cossos en braços mentre demanava ajuda amb tota la força que els quedava, nens no gaire més petits que jo que ploraven desconsoladament perquè o no sabien què passava o perquè simplement s'havien quedat sols com jo. Casa meva, ara es trobava sota els meus peus, la meva família havia mort allà dins i el meu veí havia extret els cossos un per un amb tota la delicadesa possible, però jo no vaig

ser prou valenta per mirar-me'ls. Potser havia tingut sort, perquè jo havia sobreviscut, però hagués preferit acabar amb el patiment que fa tants mesos que perdura en les nostres vides.

Feia tant sols una hora, jo tornava de l'escola com qualsevol altre dia. Havia fet mig camí amb la meva inseparable amiga Nana, i ens havíem acomiadat en aquell trencall del Taller Kobani. Moltes de les meves amigues havien fugit amb les seves famílies, i la ciutat em semblava cada cop més morta. La gent estava apagada i quasi no sortia al carrer. La guerra afectava tothom, fins i tot el temps, que feia unes set-

manes que ens deprimia. Vaig seguir el camí per arribar a casa, quan de sobte, va sonar aquella sirena que tant ens alarmava a tots, aquella sirena que mai hauríem desitjat haver de sentir. Vaig saltar terroritzada, i el cor exaltat, va començar a bategar a cent per hora, quasi semblava que m'hagués de sortir del pit.

Havia d'anar a casa a refugiar-me. Però no vaig trigar a sentir els avions que s'acostaven a una gran velocitat, i es dirigien cap al nostre barri. Tot i córrer amb totes les meves forces, la primera bomba va caure dos carrers més endavant, just al costat de casa meva. Recordo que vaig caure de genolls a terra a causa de la sotragada de les explosions.

Un crit em va fer tornar a la realitat, era el meu veí, que se'm adreçava per dir-me alguna cosa al veure que no reaccionava. Se'l veia molt esverat. Em va demanar que corregués fins a la casa blanca del carrer Najma, del barri del costat, que havia quedat més o menys intacte. Allà trobaria una noia una anys més gran que jo que m'ajudaria. Sense pensar en res, vaig mirar-lo amb cara d'agraïment i vaig sortir corrent. Seguia endavant, sense mirar enrere, no pensava, tenia la ment en blanc i estava col·lapsada. Encara no havia admès el que acabava de passar, i em costaria admetre-ho. No sé com, vaig arribar

A l'espera de la llum.

Cèlia Forcano Campmany, 1r de Batxillerat

XXII CONCURS LITERARI SANT JORDI 2017. 1r premi categoria Juvenil C (nascuts 1999-2000)

al lloc que m'havia indicat el veí. Era una casa blanca de grans dimensions, tenia el portal una mica deixat, però la resta s'aguantava en bon estat.

Vaig caminar lentament fins a la porta i vaig fer-hi tres cops. La porta no va trigar a obrir-se amb un sorollós grinyol. De darrere en va sortir una noia d'uns 17 anys amb un aspecte agradable. No va semblar sorpresa en veure'm i em va fer passar. Vaig seure al sofà d'un menjador poc il·luminat, ja que les cortines tapaven la poca claror que despenia aquell cel atapeït de núvols de polseguera.

Es va quedar mirant-me esperant que li expliqués què feia allà, però estava bloquejada i no em sortien les paraules. Vaig respirar fondo i li vaig explicar tot. Ella m'escoltava amb molta atenció, i semblava que m'entenia. Jo parlava amb la veu trencada, i intentava no plorar amb tots els meus esforços, després de tot ja no era una nena, per tant havia d'aguantar. Tot i així, una llàgrima no va trigar a rrelliscar-me per la galta però me la vaig eixugar abans que ella pogués veure-la. No volia que s'ho prengués com un evident signe de debilitat. Quan vaig acabar, vaig quedar profundament descansada, m'havia tret un bon pes de sobre, i acte seguit vaig arrencar a plorar.

Ella em va abraçar com una mare, i em va transmetre una ona de confiança, que em va fer saber que, des d'aquell moment, mai m'abandonaria.

Es deia Kala, i em va explicar que el seu pare havia mort lluitant per la pau del país i que la seva mare havia mort enmig d'un bombardeig feia 2 mesos. A ella tampoc li quedava ningú tret del seu oncle, el meu veí. Havien estat nits i dies sencers treballant intensament per buscar la manera de fugir d'aquell infern que ens estava matant a tots. Havien aconseguit contactar amb una màfia que els oferia aquesta oportunitat, i van haver de treballar forçosament per guanyar el valor en or d'aquell perillós viatge. I ara que ho havien aconseguit, estaven disposats a emportar-se'm.

No vaig tenir temps de pair la proposta, ja que just en aquell moment va arribar un home. Tenia un aspecte misteriós i no transmetia massa confiança. Es va presentar i va demanar que el seguíssim. Vam anar a parar als afores de la ciutat, concretament al port. Va ser llavors que aquell home es va aturar just davant d'una barca que semblava de juguina. Només veure-la em va venir una esgarripança, era una simple zòdiac, allò no era gens segur. Vaig sentir unes veus espantades darrere meu, era una família de quatre, i els dos petits no semblaven ado-

nar-se de gaire cosa, però els pares evidentment estaven preocupats. També hi havia una parella d'avis amb el seu gat, que em va recordar la Dalla. Vaig tornar-me a mirar la barca que suposadament ens allunyaria d'aquell malson, i vaig fixar-me que només n'hi havia una, per tant, les nou persones hauríem de viatjar juntes. En aquell moment, la por es va apoderar de mi, fugíem del foc, però quèiem a les brases. Així i tot, no em podia fer enrere, ja que la Kala acabava d'entregar un gruixut feix de diners a l'home, que intentava somriure amablement, tot i que no se'n sortia.

Seguidament, ens va repartir una armilla taronja a cadascú, i va fer-nos pujar estratègicament a la barca, per aprofitar al màxim l'espai. Abans de pujar, vaig tancar els ulls i vaig pensar en la Zahira que deixava enrere, i amb la Zahira que seguiria endavant, i em vaig armar de força. Van ser 8 dures hores de viatge, amb constants mareigs i vòmits, tots estàvem extremadament tensos i ansiosos per tornar a trepitjar terra, ja que durant el viatge, un mar negre i amenaçador ens havia estat fent companyia. La por em va estar perseguint durant la travessa d'aquell temorós mar que contínuament passava factura. Tot i així, no vam tenir cap complicació, i vam arribar sans i estalvis. A la costa ens esperaven una massa de persones amb armilles grogues, que ens van estirar cap a fora de l'aigua. Just després, un grup bastant més nombrós que el nostre va arribar, se'ls veia més afectats que no-

saltres. Ens van explicar que una dona acabava de donar a la llum dins la zòdiac i que havien tingut sort de dur un cirurgià plàstic amb ells, ja que sense ell, mare i fill, probablement no haurien sobreviscut. La dona va ser la primera a sortir juntament amb el nounat perquè l'havien d'atendre en un hospital el més ràpid possible. Ells també havien tingut sort, podíem dir que érem uns afortunats, ja que aquell mar s'havia empassat milers de vides, i a nosaltres ens l'havia perdonat. La gent que ens va ajudar, per sorpresa de tots, parlava una mica la nostra llengua materna, per tant, no va costar gaire entendre's. Ens van donar mantes perquè feia força fred i ens van fer pujar a uns autobusos que ja estaven saturats de gent que acabava d'arribar. La majoria dormia, ja que segurament no havien abaixat la guàrdia en cap moment durant la moguda travessia. Durant el trajecte jo no em vaig adormir, vaig limitar-me a observar la gent, que estava exhausta, i vaig veure algun somriure tímid i desacostumat. No sentia ni una mosca, semblava que el mateix bus hagués caigut adormit.

A l'espera de la llum.

Cèlia Forcano Campmany, 1r de Batxillerat

XXII CONCURS LITERARI SANT JORDI 2017. 1r premi categoria Juvenil C (nascuts 1999-2000)

Ens van portar al camp de refugiats de Moria, prop de Lesbos, on vam passar sis interminables mesos. Ens van donar uns documents conforme ens acceptaven com a refugiats, això em preocupava, tenia por que s'oblidessin que, al cap i a la fi érem persones. El lloc no era acollidor i les condicions eren molt dolentes, però no em podia queixar, almenys s'hi podia viure. El menjar no era especialment bo, no tenia res a veure amb el que feia la meua mare, però s'havia d'aprofitar la poca cosa que ens podien oferir. Vivíem en tendes de campanya distribuïdes organitzadament, la higiene tampoc era bona, i no et podies sentir gaire segur. La gent començava a estar farta d'estar allà sense poder fer res. El que tots volíem era poden instal·lar-nos a un indret millor per recomençar una nova vida. Passats aquests sis mesos, un dia, ens van venir a buscar a la Kala, al seu tiet i a mi. Ens van anunciar que, ens havien trobat un llogaret que estava totalment disposat a acollir-nos. Era un poble petit, lluny de Lesbos. Em vaig quedar sense respiració, per fi tindríem una casa on viure i on tornariem a construir maó a maó la nostra vida.

Aquell mateix vespre vam agafar un bus que anava atapeït de gent emocionada com nosaltres, va ser un dia i mig de nervis.

Aquest cop sí que em vaig adormir.

Vam estar 33 hores viatjant, i el que tots desitjàvem en aquell moment era arribar al que seria la nostra nova casa. S'estava fent de nit i no es veia gaire res. De sobte, el bus va alentir la marxa i vaig mirar per la finestra, havíem arribat. Amb la poca llum que ens oferia aquell cel serè, vaig poder apreciar que el poble estava envoltat d'espessos boscos d'alzines sureres i camps conreats de

blat amb masies de pedra que li donaven un agradable aspecte rústic. La gent ens assenyalava amb admiració i ens aplaudia. Abans que el bus no s'aturés; vam passar per una escola que estava al costat d'un enorme edifici amb una cúpula blanca. Em van dir que era una biblioteca. Els carrers pels quals passàvem cada cop es feien més estrets, i les cases semblaven antigues i hospitalàries.

Tot d'una, el bus es va aturar. Ens vam aixecar neguitosos, vam agafar les coses intentant aguantar-nos drets, ja que portàvem 33 hores asseguts, i vam sortir. Vaig sentir un soroll a fora, i en sortir, em van caure les llàgrimes quan vaig veure un grup de gent que ens esperava amb les mans obertes. Ens aplaudien, i ens somreien. Havíem baixat a la Plaça de l'Ajuntament, hi havia una església molt grossa, i feia olor de menjar. La gent havia sortit al carrer a donar-nos la benvinguda. M'havien tornat la vida, Llagostera i la seva gent m'havien omplert aquell buit que tenia.

Vaig tancar els ulls, vaig veure-ho tot fosc, vaig pensar en la Nana Alfchaki i amb en Najim Boussrya, que qui sap si encara són allà, aferrats a la poca esperança que els queda, o si van marxar d'aquest món per sempre, no n'he sabut mai més res d'ells. La vida em tornava a córrer per les venes, jo per fi havia trobat aquella llum que feia tant que buscava, o potser era ella la que m'havia trobat, però allà no s'acabava tot. Hi havia moltíssima gent que continuava morint en un país amb guerra, gent, que en aquell precís instant, estava travessant aquell perillós mar Mediterrani, o gent, que estava estancada a un camp de refugiats perquè les fronteres estaven barrades. I tota aquesta gent innocent, tenia el dret de refer la vida que els havia estat arrabassada.

Poema

NO TE DEJARÉ

Cogerte de la mano,
Ver el sufrimiento que
Desprenden tus ojos
Volvería al pasado
Para advertirte de aquello
Que te ha dañado

Verás pasar el tiempo
A la vez que yo me aferro.
Espero poder ayudarte
Que mil estrellas puedan iluminarte

Mira tu futuro,
No mires el pasado
Intenta recordar que
Me has cogido la mano

No verás sufrimiento.
No dejes que pase el tiempo.
No te rindas y date prisa,
El tiempo que viviste aunque
quedó atrás es en tu futuro
donde debe estar.

Seudónimo: unexpected but real (L)

RECOMANACIONS DE LLIBRES

Jo us recomano uns dels autors que més m'agraden, Federico Moccia, escriptor italià i autor d'una gran varietat de novel·les, les més conegudes són: *A tres metres sobre el cel*, *Tinc ganes de tu*, *Perdona si et dic amor*, *Perdona però vull casar-me amb tu* i *Tres vegades tu*, que és la nova novel·la i

la continuació de *A tres metres sobre el cel*, es podria dir que és una trilogia.

També us recomano Francisco de Paula Fernández González, més conegut amb el pseudònim de Blue Jeans, és un escriptor andalús, amb la trilogia de *Cançons per a Paula* i una sèrie de llibres *El club dels incompresos*: és una de les més conegudes i els títols són: *Bon dia princesa*, *No somriguis que m'enamoro*, *Puc somiar-te?*, *Tinc un secret: El diari de la Meri*. Els dos últims llibres que han sortit són: *Tan senzill com tuitejar t'estimo* i *Tan senzill com fer-te un petó*.

Personalment recomano alguns dels llibres d'aquets dos autors, ja que els llibres estan força bé i enganxen bastant.

Naiara Torrent

RECOMANACIONS DE LLIBRES...

Poc Populars

Títol: El noi del bus

Autora: Aina Li

Gènere: Romàntic

Resum: "I si l'amor de la teva vida pugés a la següent parada?" Diu a la portada i d'això mateix va la història....

Una noia, un noi i una cosa en

comú: el bus.

A poc a poc els mitjans de transport públics els van ajuntant...Com pot acabar aquesta novel·la romàntica?

Jo recomanaria aquest llibre per què... És un llibre molt poc conegut però la seva història és tan realista que dóna per poder comentar moltes coses. Una escriptora molt jove inventa una vida fictícia que té molta relació amb la vida d'una jove d'avui en dia.

Edat recomanada: de 12 a 16 anys.

Títol: Fora de mi

Autora: Sharon. M Draper

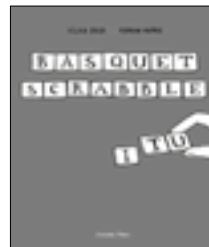
Gènere: Realista

Resum: La Melody és una de les nenes més brillants de l'escola però ningú ho sap. Te paràlisis cerebral, seu en una cadira de rodes i mai ha pogut dir ni una paraula. Aquesta

és la seva història vista des d'un punt positiu i molt bonic.

Jo recomanaria aquest llibre per què... Ningú mai ha sigut capaç d'imaginar, ni de tan sols de saber què pensa una persona amb paràlisis. Aquest llibre ens fa raonar i ens fa pensar en positiu, us el recomano cent per cent.

Edat recomanada: a partir de 10 anys.

Títol: Basquet, scrabble i tu.

Autora: Silvia Soler i Ferran Muñoz

Gènere: Esportiu, Realista,...

Resum: Imagineu una mare i un fill que tenen problemes, es discuteixen, es castiguen mútuament però sobretot s'estimen. Uns avis, una rareta, amigues, amics, un fill i una mare.

Jo recomanaria aquest llibre per què... És un llibre molt poc conegut però el més divertit és que és real i que una mare i un fill escriguin un llibre junts no és gaire comú. Molt divertit i fàcil de llegir.

Edat recomanada: de 10 a 14 anys.

Títol: Un camí de papallones.

Autora: Noe Gaya.

Gènere: Realista, Superació

Resum: La Noe Gaya ha escrit un llibre on explica la seva aventura i com va quedar amb mobilitat reduïda.

Jo recomanaria aquest llibre per

què... És el llibre més poc conegut d'aquesta secció però a l'hora un dels més bonics. Tot el llibre és una història de superació brutal ja que ella l'ha escrit lletra per lletra.

Edat recomanada: Adolescents a partir de 13 anys i adults

Títol: Fuera llueve, dentro también... ¿Paso a buscarte?

Autor: Antonio Dikele

Gènere: Amor, Musical

Resum: Antonio ha volgut fer una novel·la diferent, especial que va d'un noi bojament enamorat i a l'hora trist: la noia després de tallar amb ell està amb un altre. El que té

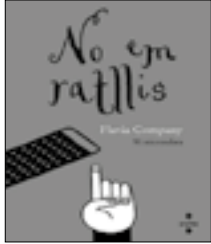

Recomanem llibres

de divertit aquest llibre és que cada capítol (3 o 4 planes) té el títol d'una cançó, la gràcia està en que si escoltes la música mentre llegeixes el llibre et relaxes molt.

Jo recomanaria aquest llibre per què... És un llibre molt diferent, relaxant i ben escrit,

Edat recomanada: A partir de 13 anys.

Títol: No em ratllis

Autora: Flavia Company

Gènere: Microrelats.

Resum: Un llibre per a començar a enganxar-te a la lectura.

Jo recomanaria aquest llibre per què... És un llibre molt entretingut i fàcil de llegir.

Edat recomanada:

A partir de 9 anys.

Ada Postigo

JOANNE ROWLING

Joanne Rowling és una escriptora britànica que va escriure la famosa història de Harry Potter, el nen mag.

Joanne, era molt pobra i havia d'apuntar l'argument als tovallons de paper i va teclejar dos cops l'obra en una màquina d'escriure perquè no es podia permetre fer fotocòpies.

Després de publicar el llibre de *Harry Potter i la pedra filosofal*, i de convertir-se en un èxit enorme i es va fer multimilionària. Part dels seus diners, els va donar a la ONG. A més a més no només ha escrit la història del mag, sinó que també ha escrit el *cant del cucut*, *el cuc de seda*, *la vacant imprevista*, *l'ofici del mal* i alguna història relacionada amb el món màgic.

Jo penso que la saga de Harry Potter, que és la més destacada que ha fet, val molt la pena llegir-la si t'agraden les històries de ficció.

Marina Fumadó

JOHN GREEN

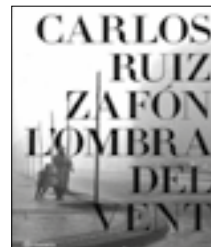
John Green és un blogger de YouTube i un famós escriptor de literatura juvenil i de ficció estatunidenc que va néixer a Indianàpolis el 1977. El seu canal s'anomena Vlogbrothers i el van iniciar l'any 2007. Gran part de la seva fama es deu a aquests vídeos que penja YouTube.

Una de les meves novel·les preferides d'ell és *The fault in our stars* en català *No està escrit a les estrelles*. Aquest drama d'amor adolescent entre uns joves de 16 i 17 anys amb càncer, va ser un gran èxit a tot el món i va ser número 1 a la llista dels llibres més venuts del New York Times al gener de 2012. L'any 2014 el director Josh Boone va decidir fer-ne una adaptació cinematogràfica, que va arribar a número 1 a les taquilles.

Altres llibres que m'agraden són *Buscant l'Alaska* (*Looking For Alaska*), que va ser el seu primer llibre i el van publicar el març de 2005; i *Ciutats de paper* (*Paper Towns*), va ser la tercera novel·la de Green, publicada l'octubre de 2008.

Andrea Bonal

L'OMBRA DEL VENT

És un dels llibres més coneguts, per la història que narra i per l'ús del vocabulari i per moltes coses més, va vendre deu milions d'exemplars i cada vegada augmenta aquest nombre com l'espuma. I és que ja ho diuen, els llibres no envel·leixen mai, encara que la història està escrita en altres temps, tenim l'oportunitat d'endinsar-nos-hi gràcies a la literatura.

Carlos Ruíz Zafón va escriure *L'ombra del Vent* l'any 2001 parlant del principi del segle XX.

Els personatges principals són: Daniel Sempere, el seu pare, Fermín Romero de Torres y Julian Carax.

També hi podem trobar altres contra-protagonistes o personatges secundaris: Inspector Francisco Javier Fumero, Bea Aguilar, Tomás Aguilar, Clara Barceló, Isaac Montfort o Penélope Aldaya.

En Daniel és un nen que va tenir la mala sort de perdre la seva mare, i ara viu amb el seu pare, un home que per fora sembla de pedra, però, en els moments més tristos no té cap més remei que vessar llàgrimes. Al final l'adult decideix portar al seu fill a algun lloc misteriós i desconegut per gairebé tota la població de Barcelona, el Cementiri dels Llibres oblidats. En Daniel té l'oportunitat d'escollir qualsevol llibre, així que s'endú *L'ombra del Vent*. Al llegir-lo comença a encapritxar-se amb l'autor de l'obra, Julian Carax. Passen els anys i en Daniel coneix en Fermín Romero, un home que havia estat en la misèria però degut a la seva forma de parlar, semblava sortit d'algun servei de la reina. Ells dos formen un equip per començar a investigar sobre aquest escriptor, i el que troben no és el que esperaven...

En aquest llibre allò previsible passa a ser imprevisible, però d'una manera molt obvia i rarament més vertadera que l'altra.

Menna Llinàs

SUZANNE COLLINS

Qui és Suzanne Collins?
Suzanne Collins, és una escriptora i guionista estatunidenca, especialment coneguda per la trilogia dels *Jocs de la Fam* o *Los juegos del hambre*.

La carrera de Suzanne va començar el 1991, com a guionista en programes de televisió per nens. Va treballar per canals com *Nickelodeon*, incloent programes com *Clarissa ho explica tot*, *Els Misteriosos Arxius de Shelby Woo*, *Petit Òs* i *Oswald*.

Quants llibres ha escrit?

- *Gregor y la profecía del Gris* (2003)
- *Gregor y la Profecía de la Destrucción* (2004)
- *Gregor y la Maldición de los Warmbloods* (2005)
- *Gregor y las Marcas del Secreto* (2006)
- *Gregor y el Código de la Zarpa* (2007)
- *Gregor y la Profecía final* (2008)

Trilogia: *Los Juegos del Hambre: Los juegos del hambre, En llamas i Sinsajo*

Altres llibres: *La prueba de fuego: Shelby Woo* (1999), *Cuando Charlie McButton perdió el poder* (2005), *Avi: el libro sin palabras*.

Parlem de la trilogia dels jocs de la fam:

La protagonista de setze anys, Katniss Everdeen viu en el país post-apocalíptic i distòpic de Panem (Amèrica del Nord), on el Capitoli, una metròpoli molt avançada, ha pres el poder de la nació

després de diversos desastres devastadors. En el llibre, els Jocs de la Fam són un esdeveniment anual televisat pel Capitoli on un nen i una nena (tributs) d'entre dotze i divuit anys de cada un dels dotze districtes són seleccionats a l'atzar perquè s'enfrontin els uns contra els altres en un joc de supervivència, on estan obligats a matar-se fins que només en quedi un, per recordar els dies foscs en què els districtes es van revoltar.

Alba Sunet

PREMIS RAMON LLULL

Els premis Ramon Llull, són un dels premis més importants de la literatura catalana. Aquests premis són entregats per l'editorial Planeta, i és un dels premis més ben pagats econòmicament, des de 2013 60.000 euros al guanyador.

La historia...

Aquests premis varen ser creats per l'editor José Manuel Lara Hernández l'any 1981 amb l'objectiu de distingir i expandir les novel·les escrites en llengua catalana. L'obra guanyadora és traduïda al castellà i al francès, d'aquesta forma és més fàcil expandir-la per mes països i que d'aquesta forma pugui adquirir importància en el món de la literatura. Tot i que de forma inicial només premiava novel·les, actualment poden presentar-se obres d'assaig o memòries, d'aquesta manera el concurs és més gran i pot incloure més gèneres literaris. Entre el 2007 i el 2010, el premi el van convocar conjuntament l'Editorial Planeta i el Govern d'Andorra. A partir de l'edició de 2011 el convoquen conjuntament l'editorial i la Fundació Ramon Llull.

Aquest any...

Aquest any la guanyadora del premi Ramon Llull ha sigut Pilar Rahola, amb la seva novel·la titulada *Rosa de Cendra*.

Aquesta novel·la tracta sobre l'Albert Corner i Espiga, ell fa temps que va deixar la guerra de Cuba, tot i que mai més no tornaria a ser aquell soldat que va marxar, és un home nou: un supervivent. L'Albert amb el seu instint va aconseguir relacionar-se amb l'alta burgesia catalana i formar una família altiva i benestant, però la pau i la bona vida durarà poc ja que saltaran guspires quan el partit regionalista guanya les eleccions del 1901 sota el lideratge de Cambó i Prat de la Riba. Els monàrquics i els lerrouxistes s'organitzen i l'estat activa la reacció. Catalunya viu moments de pors i d'interrogants, però també de grans il·lusions i esperances. I la família de l'Albert viu les violentes contradiccions d'una època convulsa que desemboca en la Setmana Tràgica del 1909.

Carla

Cinema

EL CINEMA

El cinema (del grec κίνημα, moviment) o cinematografia (de κίνημα, moviment, i γράφειν, gravar) és l'art de fer films cinematogràfics. Es tracta d'aprofitar la il·lusió de moviment produïda pel visionat d'imatges fixes, però que canvien molt ràpidament. En el cinema aquestes imatges es projecten sobre una pantalla en un ambient de penombra o fosc.

Aquestes imatges fixes s'han enregistrat prèviament sobre una pel·lícula de cel·luloide, l'una a continuació de l'altra. En el cinema modern hom projecta les imatges fixes habitualment a una freqüència de 24 fotogrames per segon. L'esmentada sensació de moviment es genera al cervell de l'observador gràcies al fenomen de la persistència en la retina, la teoria de la qual va ser formulada per Peter Mark Roget el 1824. Com que hi ha sis arts clàssiques, el cinema és considerat el Setè Art, terme introduït per Ricciotto Canudo el 1914. Segons ell, el cinema és «l'art plàstica en moviment que compendia totes les arts». Els principals centres de producció de pel·lícules actualment es troben a Hollywood i a Bollywood.

Aaron Ortíz

CINEMATOGRAFIA

Definició

El cinema o també conegut com a cinematografia es considera un dels set arts en els quals utilitzem l'ús d'un aparell electrònic conegut vulgarment entre la població amb el nom de "càmera" i el posem en pràctica a l'hora de seqüenciar diverses imatges estàtiques amb el que aconseguim un moviment del que podem gaudir visualment. Aquestes imatges les plasmem a través de la pantalla del nostre televisor o de la pantalla de qualsevol objecte electrònic amb el qual puguem establir una connexió visual.

Història

L'inici d'aquest art modern i innovador el van establir en el nostre dia a dia el 28 de desembre de 1895 els **germans Lumière**, quan van fer la seva primera projecció pública; anteriorment l'americà **Thomas Edison** havia construït el mateix amb el seu *kinestocopi*. El fet amb el que es diferenciaven aquestes màquines i que per suposat acabaria per explicar l'èxit de l'invent dels germans, es trobava en el fet de que l'innovador invent dels **Lumière** era molt més lleuger i funcional, i que aquest, a diferència del seu prede-

cessor, no podia únicament capturar les fotografies amb moviment sino que a més a més, les podia transmetre projectant-les. Aquestes primeres mostres de cinematografia anomenades pel·lícules es centraven principalment en dos gèneres: el cinema de ficció i el documental.

Ficció

Aquest gènere cinematogràfic es basa en una versió fantasiosa de la realitat a la qual s'inclou vida alienígena i possibilitats científiques inexplorades. Redacta un seguit d'imatges en moviment que demostren també el futur imaginat pel director. Com a exemples, hi ha una sèrie de pel·lícules que tots coneixem, és famosa mundialment, la saga de *Star Wars*, també *Terminator*, *Regreso al futuro*, *E.T.*, *Avatar*...

Documental

Aquest tipus de gènere cinematogràfic es caracteritza per realitzar el seus muntatges amb imatges reals encara que el guió pot ser que no sigui del tot real. En aquest model ens representen la vida plasmada en una pantalla; ens explica com viuen alguns animals, com viuen els humans o algunes persones en concret, com està el món i com evolucionem parlant de qualsevol tema. Un documental explica alguna anècdota passada, treballa amb restes de fets que han tingut lloc en un espai de temps del qual no s'havia realitzat cap tipus de publicació, o si s'havia fet, que avui en dia no estigues disponible al públic. Uns exemples d'aquest grup serien: *One Direction; This Is Us, La sal de la tierra, Messi, Amy (la chica detrás del nombre)*.

Carla Vázquez i Mònica Rodríguez

RECOMANACIÓ DE PEL·LÍCULES

Començarem amb una pel·lícula que ens agrada moltíssim a les dues.

A tres metros sobre el cielo

És una pel·lícula espanyola dirigida per Fernando González Molina i protagonitzada per **Mario Casas, Álvaro Cervantes, María Valverde i Marina Sales**. Està basada en la novel·la homò-

nima publicada per l'italià Federico Moccia. Es va estrenar el 3 de desembre de 2010 i es va convertir en una de les pel·lícules més taquilleres de l'any a Espanya.

La trama gira al voltant de dos personatges: Hugo Olivera, *Hache* (Mario Casas) i Bàrbara Alcázar, *Babi* (María Valverde). *Hache* és un jove *motero* d'actitud rebel. D'altra banda, Babi és la definició d'una «noia bé»; una adolescent acomodada, innocent i capritxosa, però decidida, amb uns pares sobre-protectors. Aquest dos s'acaben enamorant... una història d'amor que va començar amb un "¡El FEA! Sí, TU, FEA".

El club de los incomprendidos

El club de los incomprendidos és una pel·lícula de gènere dramàtic i romàntic espanyola de l'any 2014. Està dirigida pel director Carlos Calmis basada en la novel·la *Bon dia, princesa!* de Blue Jeans. El film està protagonitzat per **Charlotte**

Vega, Àlex Maruny, Ivana Baquero, Michelle Calvo, Jorge Clemente, Andrea Trepal i Patrick Criat. La pel·lícula es va estrenar el 25 de desembre de 2014 a Espanya.

Valeria (Charlotte Vega) s'acaba de mudar a Madrid després de la separació dels seus pares. En el seu nou institut, el primer dia ja es fica en una baralla. Ha d'anar a teràpia amb l'orientador del centre, ella i els seus companys. Al principi no li agrada, però amb el temps acaba sent una bona experiència adolescent....

Bajo la misma estrella

The Fault in Our Stars és una pel·lícula nord-americana de trama adolescent basada en la novel·la del mateix nom escrita per John Green, dirigida per Josh Boone, amb guió de Scott Neustadter i Michael H. Weber i protagonitzada per

Shailene Woodley i Ansel Elgort, treballant junts per segona vegada des de les seves participacions en la pel·lícula *Divergent*, estrenada uns mesos abans d'aquesta pel·lícula. Va ser estrenada el 6 de juny de 2014 a Estats Units.

Hazel i *Gus* són dos adolescents les vides dels quals són molt lluny de ser normals. Tots dos malalts de càncer, la vida els ha donat un dur camí per recórrer però ells han intentat prendre's de la millor forma que coneixen: amb enginy i energia positiva. Després de conèixer-se en un grup de suport, i sota circumstàncies que haguessin espantat a qualsevol, ells decideixen tirar-li valor i no lamentar-se per la destinació que els ha tocat viure. Amb la intenció de no deixar-se cap experiència per viure, decideixen complir entre els dos el major desig de *Hazel*: conèixer al seu escriptor favorit. En un tendre i còmic viatge, creuaran mig

món i es convertirà en l'aventura de la seva vida. Arribaran a Amsterdam abans no se'ls acabi el temps. L'estrany i peculiar escriptor els ajudarà en el seu intent de respondre les preguntes que donaran pau a la seva ànima i sentit a la seva vida. Alliberadora i dolorosa, aquesta història sobre les persones i els seus somnis obrirà la ment als dos joves, els seu optimisme i sobretot el seu sentit de l'humor no té límits.

Laura Chavarría i Naiara Torrent

SHUTTER ISLAND

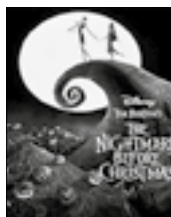

La pel·lícula que jo recomanaria és la de *Shutter Island*. La pel·lícula està ambientada l'estiu de 1954. Els agents federals *Teddy Daniels* (Leonardo DiCaprio) i *Chuck Aule* (Mark Ruffalo) són destinats a una remota illa de la badia de Boston per investigar la desaparició d'una perillosa assassina (Emily Mortimer) reclosa a l'hospital psiquiàtric *Ashecliffe*, un centre penitenciari dirigit pel sinistre *doctor Cawley* (Ben Kingsley). Aviat descobriran que el centre guarda molts secrets, i que l'illa amaga alguna cosa més perillosa que els pacients ...

Shutter Island (titulada *La isla siniestra* a Hispanoamèrica) és una pel·lícula de suspens, un *thriller psicològic*, de 2010 dirigida por Martin Scorsese i protagonitzada por Leonardo DiCaprio. La producció està basada en la novel·la homònima escrita por Dennis Lehane.

Júlia Passarrius

MALSON ABANS DE NADAL

Malson abans de Nadal és una pel·lícula musical animada de 1993, dirigida per Henry Selick i produïda per Tim Burton, es va estrenar el 2 de desembre de 1994. El "*malson abans de Nadal*" succeeix en un món de ficció on les celebracions són creades i organitzades pels habitants dels diferents pobles. Així hi ha el

poble Halloween, el poble Nadal, el poble Pasqua...

La història és la de *Jack Skellington*, el "rei carbassa" del poble Halloween on es prepara cada any la celebració del Halloween per al món mortal. Jack voldria fer una festivitat diferent que els darrers anys. L'oportunitat se li presenta per casualitat quan descobreix el poble Nadal i la seva festivitat.

Jack queda enamorat de Nadal i pretén fer-lo seu. És així que convenç als habitants del poble Halloween per preparar Nadal, però com que no hi estan acostumats, fabriquen

Cinema

una sèrie de joguets monstruosos que en lloc de divertir els nens els espanta.

Sally, una admiradora de Jack, té una premonició i intenta dissuadir-lo inútilment dels seus plans que consisteixen en segrestar el *Pare Noel* (deixant-lo en mans del misteriós *Oogie Boogie*, l'home del sac) per a reemplaçar-lo la nit del 25 de desembre. És així que la nit de Nadal en Jack horroritza el món amb la seva versió de la festa fins que, finalment, el seu trineu és abatut per l'exèrcit americà. Aquesta treva li dona temps per reflexionar, adonar-se del seu error i alliberar Santa Claus, just a temps per a arreglar la nit.

Andrea Escobar

Més que recomanar jo us explicaré alguna estrena cinematogràfica d'aquest curs

La chica del tren

Thriller. 111 min. +16. Rachel Watson (Emily Blunt) és una noia divorciada amb greus problemes d'alcohol. Cada dia per anar a treballar, agafa el tren i passa per la seva antiga casa on actualment hi viu el seu exmarit amb una

dona. Molt a prop d'on viu ella, hi resideixen una parella aparentment perfecta i exemplar, la Megan (Haley Bennett) i l'Scott (Luke Evans) i acaben fent-se amics.

Tot canvia quan la Rachel a través del tren veu un succés que li enrabia i li inspira molt. L'endemà ella mateixa es desperta a casa amb ferides i sense recordar absolutament res. Té la sensació de que ha passat alguna cosa, quan veu les notícies a la tele aconsegueix intuir que una noia ha desaparegut, i aquella noia és la Megan. Amb l'ajuda de l'Scott hauran de descobrir què va passar aquella nit.

Aquesta pel·lícula està basada en la novel·la *La chica del tren* de l'escriptora Paula Hawkins.

Opinió personal: La interpretació de l'Emily Blunt és excepcional, però la història del llibre representada a la gran pantalla sembla la típica pel·lícula de dissabte a la tarda que fan a Antena3. Tot i haver estat un "film" molt aclamat, crec que hi falta aquell punt de tensió que et fa quedar-te assegut al seient i amb ganes de no marxar-ne.

Trolls

Animació. 92 min. Doblatge: Anna Kendrick, Justin Timberlake, Gwen Stefani. Als *trolls* els encanta jugar i passar-s'ho bé en aquesta comèdia infantil on tots els nens es posaran a cantar les can-

çons que ens ofereixen aquests personatges. Des de tota la vida han tingut uns enemics anomenats Bergens i el seu únic objectiu és menjar-se'ls...

Opinió personal: És possible que jo ja hagi passat la meua etapa anomenada infància, però aquesta animació no deixa de superar les meves expectatives. Tot i que el doblatge al castellà i al català tingui un nivell baix, aquests personatges representats per famosos com: Anna Kendrick, Justin Timberlake, Gwen Stephanie. Intentaran alegrar-te la tarda amb el seu somriure hipnotitzant. Per el meu gust faltaria un final inesperat, més original, que no s'hagi vist mai, ja que aquesta història podria haver tingut milions de finals, i sembla que el creador no ha arriscat gaire.

Un monstruo viene a verme

Drama. 108 min. +12. En Connor O'Malley (Lewis MacDougall) és un nen que als tretze anys ha patit les conseqüències de greus esdeveniments que han passat a la seva vida: Després de la se-

paració dels seus pares, de la malaltia que pateix la seva mare (Felicity Jones) i del gran abús escolar que ha de sofert, en Connor es comença a inventar un món d'imaginació ple d'aventures i animacions increïbles.

La nit següent d'aquests successos, el pobre noi comença a investigar a través de la seva finestra un arbre enorme que està plantat davant casa seva. Després d'observar amb atenció aquell gran ésser viu, es desperta formant-se un gran monstre que a través d'històries amb sentit metafòric, li explica al noi com ha de superar el càncer de la seva mare, entre altres coses...

Opinió personal: La millor interpretació de Felicity Jones després de molts anys la trobem en aquest drama que ens proposa el gran director espanyol Bayona. La història melancòlica que ens han mostrat els creadors, té un enorme sentit metafòric, però també una nova varietat de "no ficció". Si tries aquesta sessió, prepara't per plorar i descobrir els sentiments més íntims.

Menna Llinàs

THE FAST AND THE FURIOUS

La saga fílmica *The Fast and the Furious* és una sèrie de pel·lícules d'acció que conformen una franquícia nord-americana, que es centra en un gènere cinematogràfic de carreres de carrer il·legals. La saga distribuïda per Universal Pictures és una sèrie de pel·lícules que es va iniciar amb la pel·lícula de 2001 titu-

lulada *The Fast and the Furious*; seguida de nou seqüeles i

dos curtmetratges i acabarà al 20 aniversari de la franquícia (2021).

Des del mes de maig de 2015, la saga, és la major franquícia d'Universal de tots els temps, composta per pel·lícules, videojocs, personatges, bandes sonores i joguines de cotxes. La última pel·lícula, Fast 8, es va estrenar el 14 d'abril d'aquest 2017.

La novena cinta està prevista pel 19 d'abril de 2019, i acabarà la saga amb la desena per celebrar el 20 aniversari de la saga, prevista per al 12 d'abril de 2021.

Joan Padilla

SAGA IMPRESCINDIBLE SCREAM: Vigila quien llama

La primera entrega d'aquesta mítica saga, aquí es va estrenar el dia 10 d'abril de 1997, però en realitat, als EEUU la van posar a les grans pantalles el 1996. Dirigida per Wes Craven. La pel·lícula en sí s'hauria d'haver dit "Scary movie" però per crear un títol més aterrador la van anomenar "Scream".

L'estudiant Casey Becker (Drew Barrymore) està sola a casa quan un individu la truca per telèfon. Al principi resulta inofensiu fins que l'adverteix que té el seu xicot lligat en una cadira a fora. La Casey ha de respondre les preguntes bé, si no vol que mori. Falla la segona pregunta, deixant morir així a la seva parella. L'assassí entra a la casa intentant atrapar a la noia. Un cotxe arriba a casa seva i la Casey pensa haver-se salvat, però l'assassí "Ghostface" l'apunyala i la destripa penjada en un arbre.

La tragèdia arriba a ser molt dura per a la Sidney Prescott (Neve Campbell) que recorda que aquell mateix dia, però un any enrere, la seva mare va estar violada i assassinada. "Ghostface" truca a la Sidney dient-li que ell va matar a la seva mare i que ara la matarà a ella.

Ens trobarem en una persecució de gran tensió en aquesta pel·lícula, amb altres personatges principals com la periodista Gale Weathers (Courteney Cox), el policia Dewey (David Arquette), i en Cotton Weary (Liev Schreiber).

Scream 2

Wes Craven torna a reviuere el terror psicològic en aquesta entrega, que va ser la més taquillera: van recaptar 159,617,035€.

Igual que a la primera part, la pel·lícula comença amb una mort, en aquest cas, una universitària de raça negra que es queixa de les pel·lícules de por, ja que sempre són el mateix: noies blanques

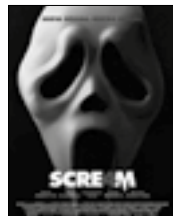
provocatives que són perseguides per un assassí assetjador, llavors les morts de la gent negra passa més desapercibuda. Tot canvia quan ella i el seu xicot entren al cinema a veure "Stab", basada en els assassinats que van haver-hi allà mateix un any abans. Tots dos moren d'una manera molt tràgica. Allà, després dels dos crims, la notícia comença a expandir-se per tot Woodsboro.

La Sidney sap que algú vol repetir els assassinats que hi van haver-hi, i ha de descobrir qui ha tornat a venjar-se, però aquest cop les morts són més violentes...

Scream 3

La saga continua amb aquest suposat final que es va estrenar aquí, el 3 de febrer de l'any 2000. En Cotton aconsegueix rebre una mica de fama fins que en "ghostface" ataca a la seva dona i a ell. La Gale i en Dewey tracten de buscar a la Sidney, perquè l'assassí diu que no parará si no li porten a ella. La Sidney està refugiada en el bosc i es veu obligada a abandonar aquella seguretat per culpa de la seva necessitat. Tota la trama transcorre en el plató de "Stab" on els actors d'aquí han de salvar-se de l'assassí i poder sobreviure, no tots ho aconsegueixen...

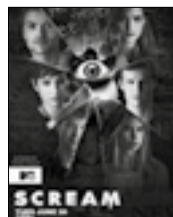

Scream 4: nova dècada, noves regles

De moment aquesta és l'última entrega de Scream i potser la més mal valorada, ja que només intentava ser una paròdia de totes les sagues anteriors, i això el públic no ho va entendre. Tot i així continua sent del gènere terror.

Es va estrenar el 15 d'abril del 2011 a EEUU i l'última pel·lícula que va dirigir Wes Craven, doncs va morir el 30 d'agost de 2015.

La trama va del retorn de la Sidney a Woodsboro que ocasiona uns assassinats de manera molt violenta i també molt ingeniosa. La Gale i en Dewey estan casats i viuen junts, però les seves personalitats continuen igual d'oposades. En aquest film trobarem nous personatges com ara: la Jill (Emma Roberts), la Kirby (Hayden Panettiere), en Charlie (Rory Culkin), la Sherrie (Lucy Hale) i la Rebecca (Alisson Brie).

Adaptació a la televisió

Scream sèrie

És una sèrie de televisió creada per Bob i Harvey Weinstein, basada en la primera pel·lícula. Es va estrenar el 30 de juny de 2015. Les cadenes patrocinadores

Cinema

són Netflix i MTV. En aquesta adaptació la protagonista és l'Emma (Willa Fitzgerald) l'Audrey (Bex Taylor-Klaus) la Brooke (Carlson Young) en Kieran (Amadeus Wilcox) i la aportació de la Bella Thorne com a primera víctima.

L'Emma i la seva colla estan molt espantats per la mort de la Nina quan els hi arriba un vídeo enviat per en "ghostface" dient que la cadena no ha acabat. Més endavant els assassinats aniran augmentant i d'una manera més elaborada...

PS: la màscara no és la que s'utilitza en totes les pel·lícules, sinó que té un estil més actual.

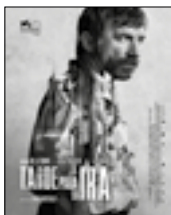
Menna Llinàs i Ada Postigo

ELS PREMIS GOYA

L'Acadèmia celebra la qualitat del cinema espanyol amb el lliurament dels Premis Goya als millors professionals de cadascuna de les especialitats tècniques i creatives. Al llarg de la seva història, l'Acadèmia ha reconegut amb el Goya, o amb la seva nominació, el treball tant de tècnics, professionals anònims per al gran públic, com de grans estrelles espanyoles i foranes.

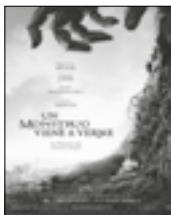
Tarde para la ira

Millor pel·lícula
Millor direcció novell
Millor guió original
Millor música original
Millor actor de repartiment

Un monstruo viene a verme

Millor direcció
Millor música original
Millor direcció de producció
Millor direcció de fotografia
Millor muntatge
Millor direcció artística
Millor perruqueria i maquillatge
Millor so
Millors efectes especials

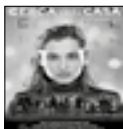
El hombre de las mil caras

Millor guió adaptat
Millor actor revelació

Cerca de tu casa

Millor cançó original

Que dios te perdone

Millor actor protagonista

Julieta

Millor actriu protagonista

La próxima piel

Millor actriu de repartiment

El olivo

Millor actriu revelació

1898 Los últimos de Filipinas

Millor disseny de vestuari

Psiconautas

Millor pel·lícula d'animació

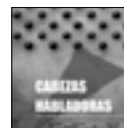
Frágil equilibrio

Millor pel·lícula documental

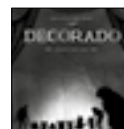
Cabezas habladoras

Millor curtmetratge documental

Decorado

Millor curtmetratge d'animació

Elle

Millor pel·lícula europea

Andrea Bonal

FA 20 ANYS, TELEVISIÓ

La més que coneguda sèrie de friends (F·R·I·E·N·D·S) compleix 22 anys des del seu llançament l'any 1994, que, des d'aquell dia passà a ser la sèrie amb més audiència de la televisió durant totes les seves 10 temporades. També és exitosa

perquè podíem veure als actors fora del plató, en el seu dia a dia rient igual que quan actuaven, era una amistat real, no fictícia. La sèrie va finalitzar l'any 2004.

Cada personatge tenia una personalitat diferent, per això, cadascú es podia identificar amb algun actor:

Rachel Green – Jennifer Aniston

Era l'actriu més ben pagada de tota la sèrie, però, deixant aquest tema a part, expliquem com era ella: era una gran aficionada a la moda, la consideraven "un bon partit", durant tota la sèrie (excepte quan s'enfadaven) estava amb en Ross, molta gent té aquests dos personatges com la millor parella televisiva. És una persona molt envejosa, necessita ser la persona amb més autoritat en una relació amorosa. Com que la seva família era de classe alta, a vegades no s'adapta bé a la situació novaiorquesa. La seva millor amiga és la Monica. L'actriu que l'interpretava és la Jennifer Aniston, i la podem veure en moltes comèdies romàntiques com ara *Sígueme el rollo*, *Love Happens* o *Cómo matar a tú jefe*.

Monica Geller – Courteney Cox

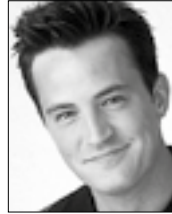
El seu paper era el més ambiciós de tots, ja que el seu somni era convertir-se en cuinera i, a poc a poc, l'anem veient assolint-ho, però amb molta dificultat. La seva vida amorosa era molt fàcil, perquè enamorava a tots els seus pretendents, però, al final es casa amb un dels protagonistes... La seva passió era cuinar i era massa pulcra. El pis que es mostra més durant tota la sèrie (el de color blau), era d'ella, i allà és on passa gairebé tota l'acció de cada capítol. El seu germà és en Ross, i a la Monica no li agrada parlar de la seva infància amb ell perquè té molts mals records per l'obesitat que patia. Avui en dia, l'actriu que interpretava la Monica Gellers ha tingut molts de papers: *Scream* (1996), *Cougar Town* (2009-2015), *Dirt* (2007-2008). Ha estat nominada a un Globus d'or per *Cougar Town*.

Phoebe Buffay – Lisa Kudrow

La persona més optimista de tot el planeta, segur que va ser el que volia intentar crear el productor, i ho va aconseguir, amb el personatge de la Phoebe, una noia que havia passat per moments molt durs en la seva vida, però, tot i així era la persona més feliç perquè passava el seu temps amb els seus amics, i això li encantava. Té una gran passió per els gats, pot fins i tot, creure que la seva mare està reencarnada en un d'ells. Li ENCANTA cantar "a la seva bola", sense aconseguir rimes ni cantar bé, vaja. Durant tota la sèrie l'anem veient com descobreix se-

crets inimaginables de la seva família. La seva millor amiga és la seva guitarra, ja que són inseparables. Avui en dia, Lisa Kudrow, l'actriu que feia de Phoebe continua sortint en pel·lícules, però el seu estrellat va sorgir a través de *Friends*. La podem veure en: *P.D: t'estimo*, *La chica del tren* (2016), *Malditos Vecinos* (2014) o en *Mesa19* (2017).

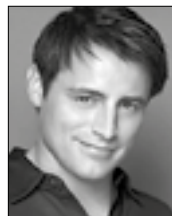
Chandler Bing – Matthew Perry

El personatge més graciós era en Chandler, que gràcies a les improvisacions que feia durant el rodatge, cosa que al director li encantava, va tenir molt d'èxit. Li encantava anar-se'n de festa i fer bromes. El seu íntim amic de l'ànima era en Joey. Durant les primeres temporades, va passar un mal moment d'alcohol, però, degut a això, el seu paper era molt espontani. Passat els anys, Matthew ha tingut uns quants problemes amb la seva addicció, però en l'època de *friends* va interpretar uns quants papers més, com ara: *Tango para tres* (1999), *Solo los tontos se enamoran* (1997), *Serving Sara* (2002)...

Ross Geller – David Schwimmer

El germà de la Monica estava enamorat de la Rachel, però com sempre, s'acabaven enfadant d'alguna manera. Era un aficionat a l'arqueologia i treballava en un museu. Era el més madur de tots els nois, però tot i així es deixava influenciar massa. Va tenir la mala sor d'haver-se casat anteriorment amb una lesbiana i haver-se adonat massa tard d'això, ja que la seva dona s'havia quedat embarassada quan ella demanava el divorci. Llavors el seu fill vivia amb dues mares, però en Ross tenia el dret de poder quedar-se'l alguns dies. David Schwimmer ha tingut molts papers i és un actor molt rentable: *American Crime Story* (2016), *Madagascar* (2005) o *The Pallbearer* (1996)

Joey Tribbiani – Matt LeBlanc

En Joey era conegut per la seva dificultat a l'hora d'entendre, era el més "curtet" de tota la sèrie, però tot i així ho compensava amb la seva fidelitat. Era el més fester de tots, necessitava sortir i conèixer gent nova, i si feia falta, agafar la major ressaca mai vista. Va tardar en aconseguir una relació seria. Just acabar la sèrie, ell va protagonitzar una seqüela d'aquesta sèrie anomenada *Joey*, aquesta no va tenir gaire èxit i a la segona temporada la van retirar. Al acabar *friends*, Matt va fer les següents pel·lícules i programes: *Man with a plan* (2016), *Episodes* (2011) *Lovesick* (2014)

Menna Llinàs

Música

LA MÚSICA...

Definició

La música consisteix en combinar sorolls i silencis. Els sorolls poden ser de diferents formes, poden ser infinits, ja que és possible treballar amb innumerables variacions de duració, intensitat, altura o timbre. En definitiva, la música és un art. Va evolucionant al cap del temps i a part de que la gent escolti la música, en hi ha d'altres que la creen, no només és un art sinó també una feina que requereix temps, esforç i ganes.

Qualitats

La música disposa de moltes qualitats:

Altura

- Timbre
- Durada del so
- La intensitat
- El timbre
- Melodia
- Ritme
- Harmonia
- Contrapunt
- Textura
- Instrumentació
- Forma

Història RAC 105

RAC 105 és una emissora de ràdio de Catalunya que es dedica a transmetre cançons que van marcar els 90 i també la música pop dels 80 fins ara. L'emissora es va crear el dia 23 de desembre de l'any 1982, el van batejar amb el nom de Ràdio Associació de Catalunya (SCCL), quan la Generalitat de Catalunya li va concedir la llicència per que pugés emetre a través de radiofonia. Aquesta emissora de ràdio va ser la primera ràdio fórmula musical en català de la història. El 1988, va mantenir l'oferta de la ràdio fórmula RAC 105 i va crear un nou projecte amb RAC 1. Partir de l'estiu del 2015, l'emissora va fer un canvi radical en la música que s'emetia anteriorment fent que la gent jove es sentís més atreta amb cançons més noves, d'avui en dia. RAC 105 va anunciar que a l'Abril del 2016 va guanyar 8.000 persones més que escoltaven aquesta ràdio respecta feia un any, eren en total 223.000 oients gràcies a aquest canvi.

Mónica Ridríguez

PREMIS DELS 40 PRINCIPALS

Els 40 principals és una cadena d'emissores de ràdio creada a Espanya el 1966, propietat de Prisa Radio. És la ràdio temàtica més escoltada al nostre país amb un 2.975.000 de oients. Aquesta cadena es retransmet a més de 13 països.

PRINCIPALES

Història

Al començament va tenir lloc per primer cop, com a programa musical al 1966 a cadena Madrid, emissora cadena ser. El programa es denominava *los 40 Principales*, i la seva duració era de 2 hores setmanals.

Al veure l'èxit del programa, els 40 principals va acabar sintonitzant el canal en 10 emissores més de la cadena, i també es va anar incrementant les hores de duració del programa, va passar de dues hores a quatre i de quatre a vuit hores més el programa dels dissabtes, per escollir la llista amb la cançó número 1 de la setmana.

Al veure l'èxit que tenia aquest programa, sobretot de cares a la gent jove, el 1979 es va decidir fer que el programa dures 24 hores. En el 1985 varen començar a retransmetre vià satèl·lit i, en la temporada 1987-1988, es varen constituir com cadena de ràdio, la Cadena 40 d'aquesta forma independent de la Cadena SER, però de moment sota el control del Grupo PRISA, a qui pertanyen les dues cadenes.

La cadena els 40, el maig de 2015 va canviar el nom i logotip de l'emissora, passant a dir-se *LOS40*.

Premis obtinguts

Els premis que ha obtingut l'emissora/canal dels 40 principals han sigut:

- 1985 premi *ondas*, categoria premi nacional de ràdio.
- 1998 premis *ondas*, al millor presentador musical a Joaquín Luqui.
- 2003 Juanma Ortega va rebre el premi *antena d'or* al millor presentador dels matins amb *¡Anda ya!*
- 2004 Juanma Ortega va rebre el premi *ondas*, a la in-

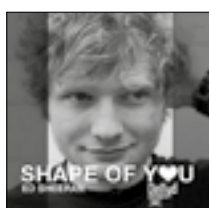
novació radiofònica.

- Podríem seguir nombrant tots els premis que han rebut, però no acabaríem mai!
-

El número 1 dels 40...

El número 1 dels 40, es forma a partir de una llista de cançons. Els oients poden escollir el seu número 1 a través de trucades telefòniques, o a la web dels 40. Cada setmana es crea una nova llista que s'ordena amb les cançons més votades d'aquella setmana així sempre queda un número 1.

El primer número 1 de la història dels 40, el 1966 va ser la cançó *Monday Monday* de "The Mamas & The Papas".

Aquest programa actualment es presentat per Tony Aguilar i es celebra cada dissabte. En els últims anys les cançons que han sigut més cops número 1 han estat:

- 2007: *Las de la intuición* de Shakira durant 8 setmanes no consecutives.
- 2008: *Ella elle l'a* de Kate Ryan durant 5 setmanes no consecutives.
- 2009: *Colgando en tus manos* de Carlos Baute & Marta Sánchez durant 7 setmanes no consecutives.
- 2010: *Waka Waka* de Shakira durant 6 setmanes no consecutives.
- 2011: *Give me everything* de Pitbull durant 6 setmanes no consecutives.
- 2012: *Someone Like You* d'Adele durant 5 setmanes no consecutives.
- 2013: *Wrecking Ball* de Miley Cyrus durant 4 setmanes no consecutives.
- 2014: *Happy* de Pharrell Williams durant 4 setmanes no consecutives.
- 2015: *Uptown Funk* de Mark Ronson amb Bruno Mars, *Love Me Like You Do* de Ellie Goulding, *Hello* de Adele, totes durant 3 setmanes consecutives.
- 2016: *One Dance* de Drake, *Kyla i Wizkid i Can't Stop the Feeling!* de Justin Timberlake, durant 3 setmanes no consecutives.
- 2017: Ed Sheeran, amb la cançó *Shape of You*, aconsegueix el número 1 durant quatre setmanes no consecutives

D'aquesta forma els 40 principals o LOS 40, s'han convertit a poc a poc i contra tot pronòstic en una de les emissores més importants actualment 2017 del nostre país, i és una emissora agrada a totes les edats.

Carla Vázquez i Laura Chavarria

LES CANÇONS MES ESCOLTADES DEL CURS 2016-17

Top 5 cançons més escoltades al setembre

Imany – *Don't Be so Shy*
 Dimitri Vegas & Like Mike – *Stay A While*
 Martin Garrix & Third Party – *Lions In The Wild*
 Kungs vs Cookin' on 3 Burners
 Skrillex & Rick Ross – *Purple Lamborghini*

Top 5 cançons mes escoltades al octubre

Maluma – *Borro Cassette*
 Otto Knows feat. Avicii – *Back Where I Belong*
 Charlie Puth – *We Don't Talk Anymore*
 The Chainsmokers – *Closer*
 Martin Garrix & Bebe Rexha – *In The Name Of Love*

Top 5 cançons mes escoltades al novembre

DJ Snake ft. Justin Bieber – *Let Me Love You*
 Jonas Blue – *Perfect Strangers ft. JP Cooper*
 Nicky Romero – *Take Me (ft. Colton Avery)*
 Martin Garrix & Bebe Rexha – *In The Name Of Love*
 Calvin Harris – *My Way*

Top 5 cançons escoltades al desembre

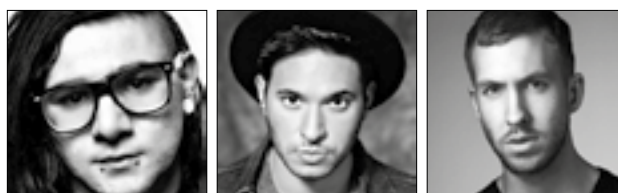
Nicky Romero – *Take Me (ft. Colton Avery)*
 The Chainsmokers – *Closer ft. Halsey*
 Calvin Harris – *My Way*
 Martin Garrix & Bebe Rexha – *In The Name Of Love*
 Shakira ft. Maluma – *Chantaje*

Top 5 cançons escoltades al gener

Don Diablo – *Cutting Shapes*
 The Chainsmokers – *All We Know (ft. Phoebe Ryan)*
 Bruno Mars – *24K Magic*
 Clean Bandit – *Rockabye ft. Sean Paul & Anne-Marie*
 Sia – *The Greatest*

Si voleu seguir aquesta informació entreu a: www.actu-aldj.com

Andrea Bonal

Música

LADY GAGA

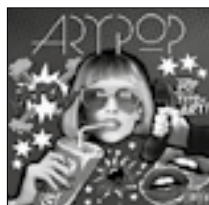
Stefani Joanne Angelina Germanotta, o més coneguda amb el seu nom artístic Lady Gaga, va néixer el 28 de març de 1986 a Nova York. És una cantautora, actriu i pianista que des de ben petita tothom ja va reconèixer el seu talent per la música.

Va començar la seva carrera professional dedicada a la música quan tenia 19 anys, quan va firmar un contracte amb *Def Jam Records*, però el va abandonar. Tot i així, ella va començar a popularitzar-se quan va treure el seu disc que aviat es va convertir en l'àlbum més venut mundialment, on s'hi podien trobar alguns dels seus grans *hits*: *Poker Face*, *Just Dance* o *Paparazzi*. Després d'aquest rècord, va ser la seva oportunitat de lluir-se encara més fent de *telonera* d'altres cantants famosos. Molta gent afirma que ella ho feia molt més bé que el cantant principal, o fins i tot, que només havien comprat l'entrada per anar a veure-la a ella. No va ser fins al 26 d'octubre de 2009 quan va treure *Bad Romance*, la cançó més premiada de tota la seva vida que venia amb el nou disc *The Fame Monster*.

aren passar 2 anys fins que Gaga va treure un nou disc anomenat *Born This Way* on també va treure el seu gran èxit que té el mateix nom del disc. Va ser un gran *hit* a nivell mundial i ella mateixa va revelar que la va compondre en 10 minuts, un rècord!. Després de dos anys, també, en va treure un altre: *ArtPOP*. Va ser un èxit, però no va superar la taquilla de vendes del seu disc anterior. Tot i així hi podem trobar una altra cançó molt coneguda: *Applause*.

Els anys anaven passant i tots els seus *fans* estaven impacients per l'arribada del nou disc, però, en canvi d'això, va fer una gira mundial amb un dels cantants més famosos de Jazz, Tony Bennett. Aquesta gira, que poc després es va fer l'àlbum, va rebre molt bones crítiques. Van guanyar el *Grammy* al millor millor àlbum de Pop-Jazz. Però en canvi, els seus seguidors esperaven trobar-se amb una Gaga més "*desperrucada*".

Al final Lady Gaga va treure un àlbum que combinava totes les propostes que demanava la gent, obtenint així el

disc *Joanne*. Es va treure el 2016, i hi podem trobar una gran varietat d'estils de música. Pels qui volen veure-la roquera: *Perfect Illusion*, *John Wayne*. Pels qui volen relaxar-se i veure el seu gran canvi: *Joanne*. O pels qui volen sentir emocions i amb la pell de gallina, la cançó perfecta és *Million Reasons*.

Menna Llinàs

TXARANGO

Biografia

És un grup format a Barcelona el 2010 per components originaris del Ripollès, Osona i la Garrotxa que es van conèixer a un pis d'estudiants a Barcelona.

Integrants

-La banda actualment està integrada per:

- Alguer Miquel (veu)
- Sergi Carbonell "el Hipi" (piano)
- Joaquim Canals (bateria)
- Àlex Pujols (baix)
- Pau Puig (percussió)
- Ivan López (saxo)
- Jordi Barnola (trompeta).

Estil musical

Fusió musical, amb el reggae com a eix vertebral, que també beu del dub, el latin o el pop i barreja ritmes ja-maicans, rock i sonoritats llatines.

Primer disc

És va anomenar "*Welcome To Clownia*" i va sortir entre el 2010 i el 2011. Aquest disc només porta dues cançons: *Nits amb txarango* i *Vola*.

Segon disc

Es va anomenar "Benvinguts al llarg viatge" i va sortir al 2012. Aquest disc va ser força més exitós que el primer. Té forces cançons i entre les més populars hi ha: *Sempre balla*, *Amagada la primavera*, *Quan tot s'enlaira*.

Tercer disc

Es va anomenar "Somriu" i va sortir exactament al 2014. Aquest sí va tenir molt d'èxit. Entre totes les cançons caldria destacar: *Compta amb mi*, *La dansa del vestit*, *Dale la vuelta al mundo*.

Quart i últim disc

Ha sigut "El cor de la terra" i acaba de sortir aquest any (2017). Pel poc temps que fa de la seva sortida ha triomfat molt i el millor d'aquest disc és que cada cançó té un col·laborador al qual van el 50% dels beneficis. De ben segur que tots hem sentit a parlar de "Una Lluna a l'aigua" ja que és la cançó amb més èxit del disc sencer. A part també hi ha moltes més cançons: *Obriu les portes*, *El tren del temps*,...

Ada Postigo

Sangre", amb els seus integrants Still ill, Neidos i Microbio. El maig de 2011, la banda prepara un treball amb els 3 temes més reivindicatius titulat "15-LDS", pertanyents a l'àlbum inconclús que portaven preparant des de 2009 "La Real Música Explícita", com a mostra de suport al moviment 15-M. Aquest projecte seria publicat posteriorment al desembre del mateix any, com a primer treball de llarga durada. Aquest projecte rep molt bones crítiques, aconsegueix arribar a les 330.000 descàrregues a Internet, i supera el milió de visites a Youtube amb el seu tema integrat "Cuando sale el sol". Aquests fets comporten la unió de Only Guan al trio, com a Dj i guitarrista de la banda.

Al 2012 el grup presenta un nou treball curt, "Derechos y Derechas", mentre segueixen oferint concerts. Al setembre de 2013, Only Guan deixa el grup, i la banda es pren un descans per preparar el seu següent LP (així com altres projectes en solitari). Al desembre de 2013 s'uneix a LDS el productor Acid Lemon i presenta amb Microbio el nou tema "En la herida". L'any 2014 presenten "Mogudes i Deliris"; el segon treball de Still ill, amb produccions de UnderResistanz.

2015 és l'any que LDS torna amb un nou disc de rap combatiu i contestatari anomenat "Si uno no se rinde". El primer single del disc, "Voy a celebrarlo", aconsegueix les 100.000 visualitzacions a Youtube en només dos mesos. A més a més, la banda incorpora a Ramón Anglada (RLDD) com a guitarrista i a Johnny Thunder com a tècnic de so.

"Si uno no se rinde" és presentat en directe al costat de la banda de les Gavarres EAM, amb qui LDS ha col·laborat en la cançó "Societat de control" del seu nou disc "Farts" i amb els quals van fer una gira a "Societat de control Tour".

Aaron

LDS

Us recomano un grup de música que es diu LDS (*Lágrimas De Sangre*).

Aquest grup fa rap combatiu, els components d'aquest grup són Neidos, Still ill, Microbio, Acid Lemon (productor i arranjaments) i Ramón Anglada.

El grup va començar els seus espectacles el 2007, com a teloners de Dani Ro a la gira "Veracruz on Tour". Presentaven una promo de 6 temes titulada "Coincidencia". L'agost de 2008, el grup es va dissoldre després d'haver presentat el seu segon treball curt titulat "Dos punto cero". Tot i així, l'any 2010 la banda torna a formar-se, quan Still ill presenta el seu primer treball i convida a Neidos i Microbio a unir-se al concert, en col·laboració amb el grup Herbasius.

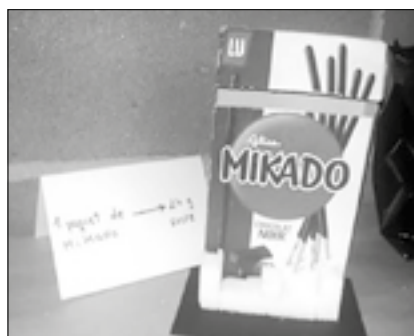
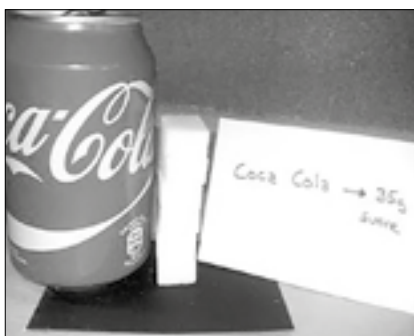
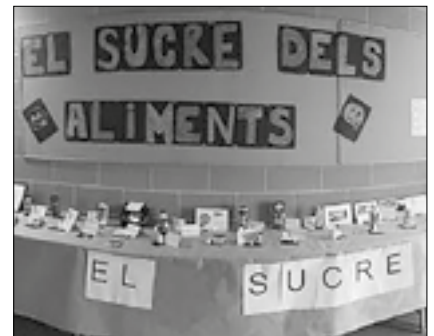
Així és com neix per primer cop el nom de "Lágrimas de

IV Fira Ciència Entre Tots

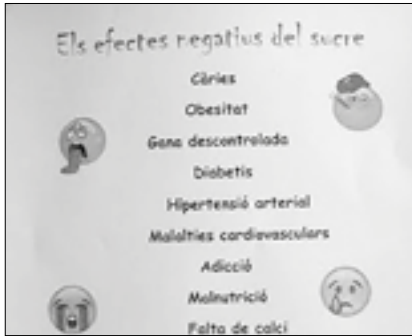
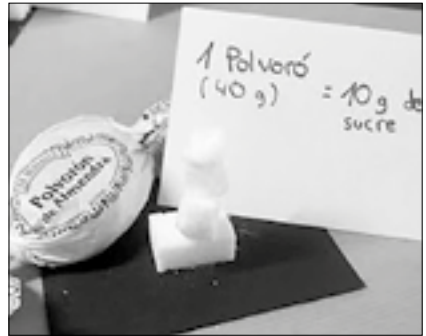
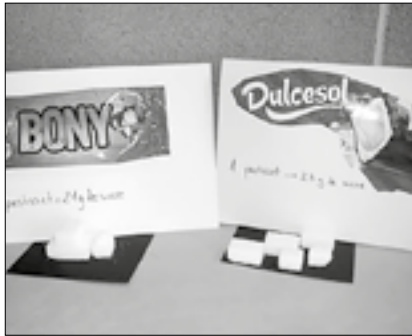
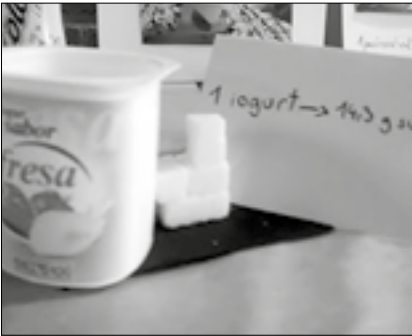
Dissabte 6 de maig del 2017

IV Fira Ciència Entre Tots

Dissabte 6 de maig del 2017

Concurs *Cristal·lització a l'Escola*, Cosmocaixa

Divendres 19 de maig del 2017

Proves de Cambridge

Dissabte 27 de maig de 2017

Aquest és el primer any que l'institut és centre examinador d'aquestes proves de nivell d'anglès.

Alumnes de l'escola Puig de les Cadiretes i de l'Institut de Llagostera s'examinen per obtenir un títol oficial de Cambridge: Ket, Pet, First.

Graduació 2n de Batxillerat

Divendres 19 de maig del 2017

Els alumnes de segon de Batxillerat, van celebrar l'acte oficial de graduació a la Sala de Plens de l'Ajuntament. L'acte, presidit per l'alcalde, Fermí Santamaria i per la regidora d'Educació Anna Hereu, pel director de l'institut, Francesc Granell i per la Coordinadora de Batxillerat, Susana Lara. També hi va participar el president de l'AM-

PA, diversos professors i dos representants dels alumnes. La sala de plens va quedar petita, van assistir-hi familiars i amics dels alumnes. Durant l'acte es van fer diversos parlaments, es va projectar un vídeo i un recull de fotografies i es van lliurar els diplomes i un obsequi.

2n

ESO

